

Országgyűlési Napló

*Kövér László, Jakab István
és dr. Latorcai János*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Hiszékeny Dezső,
Szabó Sándor, dr. Szűcs Lajos*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	837
Megemlékezés elhunyt volt országgyűlési képviselőkről.....	837
Napirend előtti felszólalások:	
Dr. Vadai Ágnes (DK).....	837
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	839
Korózs Lajos (MSZP)	841
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	843
Ungár Péter (LMP)	844
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	846
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd)	848
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	849
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	851
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	853
Nacsá Lőrinc (KDNP)	855
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	856
Kocsis Máté (Fidesz).....	858
Hiszékeny Dezső jegyző	860
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	860
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Hiszékeny Dezső jegyző.....	862
A köztársasági elnök átiratának ismertetése államtitkárok kinevezéséről:	
Dr. Szűcs Lajos jegyző	862
Döntés házszabályi rendelkezésektől való eltérésről.....	863
Döntés időkeretben történő tárgyalásokról:	
Dr. Szűcs Lajos jegyző	863
Hiszékeny Dezső jegyző.....	864
Dr. Szűcs Lajos jegyző	864
Döntés napirend módosításáról	865
Az ülés napirendjének elfogadása	865
Bizottság felkérése beszámoló tárgyalására	865
A Magyarország Kormánya és a Jordán Hasemita Királyság Kormánya között a diplomata útlevelel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	865
A Magyarország Kormánya és Hongkong, a Kínai Népköztársaság Különleges Közigazgatási Területének Kormánya között az ideiglenesen munkát vállaló turisták programjáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	865
Az Európa Tanács terrorizmus megelőzéséről szóló Egyezménye Kiegészítő Jegyzőkönyvének kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	866
Interpellációk	
Volner János (Jobbik) - a pénzügyminiszterhez - „Mikor kíván a Kormányzat gátat szabni a bankszektor profitéségének?” címmel	866
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	867
Viszonzválasz:	
Volner János (Jobbik).....	868

Határozathozatal	869
Kunhalmi Ágnes (MSZP) - a pénzügyminiszterhez - „A választások véget értek, a kilakoltatási moratórium lejárt: ismét utcára tehetőek a családok? Miért nincs pénz a lakhatási válság megelőzésére?” címmel	869
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	870
Viszontválasz:	
Kunhalmi Ágnes (MSZP)	871
Határozathozatal	872
Varju László (DK) - a miniszterelnökhöz - „Az ukrán nyugdíjbizniszről” címmel	872
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	873
Viszontválasz:	
Varju László (DK)	874
Határozathozatal	875
Ungár Péter (LMP) - az agrárminiszterhez - „Mit tesznek a hatvani búz megoldása érdekében?” címmel	875
Dr. Nagy István agrárminiszter	876
Viszontválasz:	
Ungár Péter (LMP)	877
Határozathozatal	877
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd) - a pénzügyminiszterhez - „Hajlandó-e valódi nemzeti együttműködésre a kormány?” címmel	878
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	878
Viszontválasz:	
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd)	880
Határozathozatal	880
Witzmann Mihály (Fidesz) - a pénzügyminiszterhez - „Mit vár a kormány a bevándorlási különadó bevezetésétől?” címmel	880
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	881
Viszontválasz:	
Witzmann Mihály (Fidesz)	883
Dr. Staudt Gábor (Jobbik) - az igazságügyi miniszterhez - „Van-e teendője a kormánynak az igazságszolgáltatás függetlenségének megvédése terén?” címmel	883
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	884
Viszontválasz:	
Dr. Staudt Gábor (Jobbik)	886
Határozathozatal	886
Nacsa Lőrinc (KDNP) - az innovációért és a technológiáért felelős miniszterhez - „Mit gondol az Európai Bizottság költségvetési javaslatáról a magyar kormány?” címmel	886
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	888
Viszontválasz:	
Nacsa Lőrinc (KDNP)	889

Azonnali kérdések és válaszok órája

Gyöngyösi Márton (Jobbik) - a miniszterelnöknek - „Mennyire hiteles a Kormány politikája?” címmel	889
Orbán Viktor miniszterelnök	890
Viszontválasz:	
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	890
Orbán Viktor miniszterelnök	891
Dr. Harangozó Tamás (MSZP) - a miniszterelnöknek - „Kérem, válaszoljon!” címmel	891
Orbán Viktor miniszterelnök	892

Viszonzválasz:	
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)	892
Orbán Viktor miniszterelnök	893
Arató Gergely (DK) - az emberi erőforrások miniszterének - „Miért akarnak kevesebb diplomást?” címmel	893
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	894
Viszonzválasz:	
Arató Gergely (DK)	895
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	895
Schmuck Erzsébet (LMP) - a miniszterelnöknek - „Kivel köt új megegyezést a kormány?” címmel... ..	896
Orbán Viktor miniszterelnök	897
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	898
Orbán Viktor miniszterelnök	898
Tordai Bence (Párbeszéd) - a miniszterelnöknek - „A 2 billió forintos kérdés!?” címmel	899
Orbán Viktor miniszterelnök	900
Viszonzválasz:	
Tordai Bence (Párbeszéd)	901
Orbán Viktor miniszterelnök	901
Szalmáry Kristóf (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Újabb balliberális botrány?” címmel	902
Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter	902
Viszonzválasz:	
Szalmáry Kristóf (Fidesz)	903
Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter	903
Szávay István (Jobbik) - a miniszterelnöknek - „Mennyire hiteles a Kormány politikája?” címmel... ..	904
Orbán Viktor miniszterelnök	905
Viszonzválasz:	
Szávay István (Jobbik)	906
Orbán Viktor miniszterelnök	906
Szászfalvi László (KDNP) - tárca nélküli miniszternek - „Hol tartanak a diaszpórát és szórványmagyarságot felkaroló programok?” címmel	906
Dr. Semjén Zsolt tárca nélküli miniszter	907
Viszonzválasz:	
Szászfalvi László (KDNP)	908
Dr. Semjén Zsolt tárca nélküli miniszter	908
Gréczy Zsolt (DK) - az emberi erőforrások miniszterének - „Miért kell tönkretenni a tudományos és szellemi műhelyeket?” címmel	909
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	910
Viszonzválasz:	
Gréczy Zsolt (DK)	911
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	911

Kérdések

Ander Balázs (Jobbik) - a pénzügyminiszternek - „Miért nem lépnek annak érdekében, hogy a magyar munkavállaló ne eldobható biorobot legyen? Avagy mikor lesz már végre hatékony munkavédelmi felügyelet hazánkban?” címmel	912
Bodó Sándor pénzügyminisztériumi államtitkár	913

Szabó Sándor (MSZP) - az emberi erőforrások miniszterének - „Elkészült-e a törvény módosítása a fiatal felnőtt fogyatékos embereket érintően?” címmel.....	914
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	915
Székely Sándor (DK) - a pénzügyminiszternek - „Az ország kiürítése zavartalanul folytatódik?” címmel.....	915
Bodó Sándor pénzügyminisztériumi államtitkár	916
Demeter Márta (LMP) - a belügyminiszternek - „Visszavonták-e az Aszad-rezsim pénzmosó emberének letelepedési engedélyét?” címmel	917
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	918
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „Miért végezhetnek kontármunkát a fapusztító balatoni vasútfelújítás során miközben szétrohad a budapesti agglomerációs vasúti közlekedés?” címmel	919
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	920
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszterének - „Hogyan támogatjuk a megváltozott munkaképességű embereket?” címmel.....	921
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	921
Napirend utáni felszólalások:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	922
Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár	924
Ovádi Péter (Fidesz)	925
Hiszékeny Dezső (MSZP)	926
Gréczy Zsolt (DK)	928
Farkas Gergely (Jobbik)	929
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	931
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	933
Az ülésnap bezárása	936

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, GULYÁS GERGELY Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. ASZÓDI ATTILA államtitkár, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, ROGÁN ANTAL, a miniszterelnök kabinetfőnöke, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés második nyári rendkívüli ülésének
1. ülésnapja
2018. június 25-én, hétfőn
(13.06 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés második nyári rendkívüli ülésének 1. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr a kormány nevében az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 35. § (1) bekezdésében foglaltak alapján az Országgyűlés rendkívüli ülésének összehívását kezdeményezte 2018. június 25-29-re. Levelének mellékletében megjelölte mindazokat az előterjesztéseket, amelyeknek megtárgyalását kezdeményezi a kormány az Országgyűlés rendkívüli ülésén. A levelet és annak mellékletét a honlapon megismerhetik a képviselők és az érdeklődők.

Tisztelt Ház! Ismételten szomorú kötelességemnek kell eleget tennem azzal, hogy tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az elmúlt héten **két volt képviselőtársunk is elhunyt.**

A hajdúhadházi születésű Komor Sándor az első szabad országgyűlési választásokon az MDF színeiben, Hajdú-Bihar megye 4. számú választókerületében szerzett mandátumot. Az Országgyűlésben eltöltött idő alatt a Költségvetési, adó- és pénzügyi bizottság alelnökévé, illetve az Interparlamentáris Unió magyar-holland baráti tagozatának tagjaként dolgozott. 1994-ig volt tagja az Országgyűlésnek.

Nyers Rezső 1956-ban a Magyar Szocialista Munkáspárt alapító tagja volt, majd 1989-ig a párt vezető testületeiben tevékenykedett. 1960-tól 1962-ig pénzügyminiszter, majd 1988-ban államminiszteri tisztséget töltött be. 1989-től 1990-ig az MSZP első elnöke, 1998-ig a párt országgyűlési képviselője volt. Megbízatása alatt a Választási és mandátumvizsgáló bizottság és az Állami Számvevőszék elnökét jelölő bizottság elnöki és a Számvevőszéki bizottság alelnöki tisztségét töltötte be. Politikai, közéleti szerepe mellett a Budapesti Corvinus Egyetem címzetes egyetemi tanára volt.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy néma felállással adózzunk elhunyt képviselőtársaink emléke előtt. *(A teremben lévők néma felállással adóznak az elhunytak emlékének.)* Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Vadai Ágnes: „Magyarország biztonsága” címmel. Megadom a szót.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Kevesebb mint két héttel ezelőtt elképesztő dolog történt az Európai Parlamentben: a fideszes EP-képviselők megszavazták,

hogy az Európai Unió megerősítse az európai kibervédelmet és felkészüljön Kína és Oroszország kibertámadásaival szemben. Mi történt, képviselőtársak? Mellényomtak, és egyszer az életben véletlenül a magyar és az európai érdekeket képviselték? Végre belátták, hogy Oroszország nem a kebelbarátunk, hanem olyan fenyegetés, amely ellen védekeznünk kell? Mielőtt azonban ezek a kérdések valójában felmerültek volna, hamar kiderült, hogy ismét egy pávatáncot láthattunk. A brüsszeli gombnyomásnak ugyanis a szöveg ellentéte történik Budapesten.

Pár hete beszéltem e Házban arról, hogy az oroszok már a számítógépeinkben vannak, az orosz titkosszolgálatokkal együttműködő moszkvai székhelyű Kaspersky Lab vírusirtó szoftverén keresztül. Elmondtam, hogy a nyugati világ már reagált a kibert biztonsági kockázatra, többek között az Egyesült Államok és Hollandia is számúzte az orosz cég szoftvereit az állami gépekről. Azóta az Europol is felfüggesztette az együttműködést a céggel, amelynek vírusirtójáról az Európai Bizottság azt állapította meg, hogy - idézem - igazoltan rosszindulatú.

Írásbeli kérdésben kérdeztem tehát Pintér Sándort arról, hogy mit fog tenni. A válaszból világosan kiderült, hogy semmit, az egész ügy az önök mellébeszélésével tehát el van intézve. Ugyan itt vannak az oroszok, első kézből tudnak mindent a képviselői és állami számítógépeken keresztül, de ki lett dumálva, nincs itt semmi látnivaló. Levélben fordultam az Országgyűlés elnökéhez is, az Országgyűlés Hivatalának főigazgatója szerint azonban, aki kéri, annak a géperől eltávolítják ezeket a vírusirtó szoftvereket, azonban automatikusan a képviselői gépekről sem kerül le a vírusirtó szoftver, mivel a Kaspersky Lab a magyar kormány szerint nem jelent veszélyt Magyarországra.

Ami Brüsszelben önök szerint is biztonsági fenyegetésnek számított, az itthon már a szürke mindennapok bevett része. Az az Oroszország, aki Brüsszelben még európai államokat támadó és választásokat manipuláló biztonsági fenyegetés, az Budapesten már a védelmünk alappillére.

Hogy van ez, képviselőtársak?! Putyin megengette ezt a brüsszeli szavazást? Esetleg ő kérte, hogy milyen jó hecc, hogy védekezzen egyfelől az Európai Unió, legalábbis papíron, ugyanakkor ott ülnek a trójai faló képében a magyar kormány képviselői az Európai Unióban, illetve az Európai Parlamentben? Rázzák majd az öklüket Brüsszelben és az orosz dezinformációs kampánnyal, a hírhamisítással szemben, közben pedig természetesen a Magyar 1-en továbbra is folytatódik az orosz álhírek átvétele úgy, hogy mindezt a valóságként tálalják? Esetleg tiltakozni fognak majd Brüsszelben a fideszes EP-képviselők az orosz energiafüggőség ellen is, miközben itthon orosz hitelből bővítik a Paksi Atomerőművet?

Lassan ott tartunk, hogy a brüsszeli Fidesz menekülthajókat követel majd a Dunára, amit a budapesti Fidesz aztán felháborodva Soros-hajónak bélyegez. Így pávatáncol tehát a Fidesz az Európai Unióban, és így szavazta meg az Európai Unió kibervédelmi fejlesztését is, hogy aztán persze mindennek az ellenkezőjét csinálja itthon.

(13.10)

Tisztelt budapesti fideszes Képviselőtársak! Mi nek kell ahhoz történnie, hogy megvédjük Magyarországot az orosz kiber- és dezinformációs támadásoktól? Mi kell ahhoz, hogy az orosz kémek ne járjanak Budapestre? Mi kell ahhoz, hogy az orosz titkosszolgálat ne férjen hozzá minden állami adathoz, akár államtitkokhoz? Mi kellene ahhoz, hogy megvédjük az országot Oroszországtól? Kérem mindezt esetleg oroszul, az segítene?

Önök biztonságról beszélnek, de kiszolgáltatják a hazánkat Oroszországnak. Hozzáteszem, önök tudják, hogy van olyan minisztérium, amely fél évvel ezelőtt letiltotta a Kaspersky Lab vírusirtóját a gépeiről. Ez államtitkot képez, ezt nem lehet elmondani, de javasolnám, hogy kövessék ezt a minisztériumot. Nemzeti érdekről beszélnek, de nem teszik hozzá, hogy az orosz nemzeti érdekeket szolgálják. Mert valljuk be, orosz nemzeti érdek, hogy a teljes magyar államigazgatásban és az országgyűlési képviselők gépein is az orosz titkosszolgálatokkal együttműködő Kaspersky Lab vírusirtója legyen. Orosz nemzeti érdek, hogy Orbán Viktor és kormánya rövid pórázon legyen tartva, hogy bármikor meg lehessen rántani a láncot, ha véletlenül elköborolna az orosz érdekek érvényesítése mellől.

Az újkori magyar történelem szégyene, hogy hazánk orosz gyarmattá tételéhez nem kellett orosz tankok, nem kellett orosz katonák; önök kellett: brüsszeli és budapesti fideszes képviselők. Tekintve, hogy önök önként és dalolva adták át a magyar államot az orosz titkosszolgálatok felügyeletének, igazából már csak az a kérdés, hogy milyen más adatai... (Az elnök kikapcsolja a szónok mikrofonját.)

ELNÖK: Kontrát Károlyt illeti meg a szó a válaszára. (Dr. Vadai Ágnes: Nem egy illemiskolába jártunk, elnök úr, látszik! - Taps a DK soraiban. - Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiból. - Kontrát Károly hangosítás nélkül kezdi meg válaszadását.)

ELNÖK: Kérnék hangot az államtitkár úrnak! (Korózs Lajos: Úgyse vagyunk rá kíváncsiak!)

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Legelőször is szeretném visszautasítani Vadai Ágnes képviselő asszony minden alapot nélkülöző, gyalázatos, hazug hozzászólását, amelyben azt mondta, hogy mi, magyar képviselők - és ezt valamennyi magyar országgyűlési képviselő nevében megteszem (Arató Gergely: Az enyémbe ne!) - orosz érdekeket szolgálunk. Aki orosz érdekeket szolgál, az álljon fel, tisztelt képviselő úr (Dr. Vadai Ágnes: Ön áll, államtitkár úr! - Derűltég a Jobbik, az MSZP és a DK soraiban. - Arató Gergely közbeszól.), álljon fel, és tegye nyilvánvalóvá!

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt is szeretném mindjárt a legelején lerögzíteni, hogy a Fidesz-KDNP képviselői Brüsszelben Magyarország, a magyar emberek érdekeit szolgálják, ezt tették korábban is, és ezt

teszik most is. A biztonság a legfontosabb közösségi érték, és Magyarország biztonságos országnak számít. Ezt nem mi mondjuk, hanem mások mondják rólunk, és ezt mi érezzük, akik ebben az országban élünk. (Dr. Vadai Ágnes: Az oroszok mondják!)

És nem úgy érezzük ezt, mint amikor önök voltak kormányon, tisztelt képviselő asszony, és amikor Sajóbáony polgármestere, aki MSZP-s polgármester volt, 2007-ben levelet írt az Országgyűlés akkori elnökéhez, amiben kérte, hogy a halálbüntetést állítsák vissza Magyarországon, mert olyan viszonyok vannak Borsod-Abaúj-Zemplén megyében és abban a városban, hogy nem lehet szabadon közlekedni; ha valaki elmegy a templomba, visszatérve a javait már nem találja meg, tisztelt képviselőtársam. (Dr. Vadai Ágnes: Mi köze az oroszokhoz?) Akkor önök a magyar emberek biztonságát teljesen elhanyagolták, a magyar hatóságok nem voltak urai a helyzetnek. Mi 2010-ben azt ígértük, hogy rendet teszünk az országban, visszaállítjuk a biztonságot, és ezt meg is tettük. Ma azt lehet mondani, hogy Magyarország a világ 15. legbiztonságosabb országa, ennek érdekében megerősítettük... (Dr. Vadai Ágnes: A katasztrófavédelem honlapját is megtámadták!) Meghallgat, képviselő asszony? Érti a magyar szót? (Dr. Vadai Ágnes: Többet, mint maga, ez a különbség!) Meghallgat? Tegye meg! Köszönöm szépen.

Tehát megerősítettük a rendőrséget (Közbeszólás az ellenzéki pártok soraiból.), a létszámát, több mint hétezerrel több rendőr szolgál, a gépkocsiállást biztosítottuk, több mint hétezer új gépjárművet állítottunk szolgálatba, új szolgálati törvényt vezetünk be, 2015-től 50 százalékos illetményemelését hajtottunk végre, amelynek az utolsó, 5 százalékos része 2019. január 1-jétől fog megtörténni, és mindent megtettünk annak érdekében, hogy Magyarország biztonságos ország legyen. Ennek eredményeképpen 2010-hez viszonyítva 50 százalékkal csökkent a bűncselekmények száma, javult a nyomozáseredményesség, nagyobb biztonság van, mint 2010 előtt. Amikor önök átvették az országot, és az önök kormányzása idején, amikor ön a Honvédelmi Minisztérium államtitkára volt, akkor az orosz szolgálatokat hívták be, a Nemzetbiztonsági Hivatal (Dr. Vadai Ágnes: Ezt már megvitattuk legutóbb...) vezetőit hazugságvizsgálati eljárásnak...

ELNÖK: Képviselő asszonynak nem adtam újra szót! (Dr. Vadai Ágnes: Ezért én megadtam magamnak!)

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: ...vetették alá, orosz titkosszolgálati embereket hívtak be, erről bírósági ügy is van (Dr. Vadai Ágnes: Nincs.), ezt bírósági büntetőeljárás is tudja dokumentálni, hogy ebben az ügyben eljárás indult, és ezt megtették. Önök kinek az érdekét szolgálták, képviselő asszony?

Ami pedig a kibertér védelmét illeti, a kormányzati rendszerekben arra kell törekedni, hogy a számítógépen tárolt adatok megbízhatósága, sérthetatlensége, elérhetősége mindig biztosított legyen, és abba

vírus ne kerülhessen be. Ezt csak akkor lehet elérni, tisztelt képviselő asszony, ha az érintett rendszerekben egymástól függetlenül több vírusirtót is használnak, ezáltal még abban az esetben is elkerülhető a fertőzés, ha esetleg maga a program készítője hagy erre vonatkozó kiskaput. Magyarországon a kibertér védelme biztosított, tisztelt képviselő asszony, hiszen a Nemzeti Kibervédelmi Intézet (*Dr. Vadai Ágnes legyint.*) és a Nemzeti Infokommunikációs Szolgáltató Zrt. is folyamatosan figyelemmel kíséri a hálózati kommunikációt, és megakadályozza az esetleges adatvesztést. Az elmúlt időszakban, az elmúlt évekre visszatekintve semmiféle adatvesztést a Nemzeti Kibervédelmi Intézet nem állapított meg. (*Arató Gergely: Ennyit is ér!*) A jelenleg hatályos magyarországi nemzeti kiberbiztonsági stratégia alapján a kibertér védelmének együttműködésre, közös felelősségre megállapított modellje valósul meg Magyarországon. A vírusirtók állapotát folyamatosan nyomon követik az illetékes szervek, aggály esetén a szükséges jelzések megtörténnek, amelyekre a szükséges intézkedéseket is megtesszük.

Tisztelt Képviselő Asszony! Szeretném még egyszer elmondani, hogy Magyarország, a magyar emberek biztonságban vannak (*Dr. Vadai Ágnes: Nincsenek!*), ma, amikor mi kormányozzuk az országot. Amikor önök voltak kormányon (*Dr. Vadai Ágnes: Akkor voltak!*), akkor közbiztonság se volt (*Dr. Vadai Ágnes: De volt!*), és a nemzetbiztonság is veszélyben volt, hiszen ezt, még egyszer mondom, bírósági eljárás is bizonyítja.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

(13.20)

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett az MSZP részéről Korózs Lajos: „Hogyan veteti el a kormány a cafetériát a munkaadókkal?” címmel. Öné a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! A héten elkezdődik a jövő évi költségvetés vitája. A költségvetési törvény betervezett tartalmát vizsgálva arra a következtetésre kell hogy jussunk, hogy évről évre a jóléti kiadásokra fordított összeg jelentősen csökken, miközben azt is tapasztaljuk, hogy az állam működésére fordított költségvetési kiadások évről évre növekednek. Ha megnézzük az Orbán-kormány nyolc évét, akkor az látszik, hogy mintegy 1300 milliárd forintot vontak ki a jóléti és a szociális ellátórendszerből nyolc év alatt.

A költségvetési törvény egy jelentős fejezete a cafetéria ügyével foglalkozik. Itt meg kell jegyezzem, hogy egy felelős kormány a költségvetési törvény benyújtását megelőzően tárgyal az érdekképviseletekkel, az érdekvédelmi szervezetekkel, legyen szó a munkavállalói szervezetekről vagy a munkaadói szervezetekről. Sajnos, az Orbán-kormány nem így tett, hiszen előbb elfogadta a költségvetési törvényt, majd

benyújtotta a parlament elé, és ahogy hallom, ma délután 16 órakor óhajt leülni egy kávéra a szakszervezeti vezetőkkel. Ne legyen kétségünk, az égvilágon semmiiben nem fognak engedni, ugyanis ezeknek a tárgyalásoknak nem ez a természetük.

Meg kell hogy jegyezzem amikor a kafetériáról beszélünk, hogy a szakszervezetek esetében nagyon komoly társadalmopolitikai célok is szolgálnak ezek a kafetériaajuttatások. Annak idején példának okáért a szakszervezeti vagy a munkavállalók rekreációját, pihenését is szolgálta, de ezt a vagyont sajnálatos módon az elmúlt években jelentős mértékben elveszítették, és azzal kívánták kompenzálni, hogy a kafetéria rendszerében különböző juttatásokat kapnak a munkavállalók.

Ha megnézzük ezt az előterjesztést, akkor négy társadalmi csoportot mindenképpen ki kell emelni, akik kárvallottjai lesznek ennek a kormányzati politikának. Mindenekelőtt a munkások, a közsféra dolgozói, a nyugdíj előtt állók és a fiatalok.

Mi szűnik meg? Nézzük azokat a kedvezményes adózási tételeket, amelyeket el kíván törölni az Orbán-kormány ebben a költségvetési törvényben, illetve az adótörvényekben! Mindenekelőtt meg kell említeni az étkezési utalványokat. Ismeretes képviselőtársaim előtt, hogy havonta 12 500 forintig a munkáltatók étkezési utalványt juttathattak a munkavállalók számára. De megszűnik a kedvezményes adózási a helyi bérlet finanszírozásának, megszűnik az iskolakezdési támogatás. Ismeretes, hogy 33 300 forint erejéig évente a munkavállalók számára a munkáltatók kedvezményesen biztosíthattak iskolakezdési támogatást.

S meg kell említeni két olyan tételt, amelyik tönkrevágja az öngondoskodás még maradék intézményét, ez pedig az egészségbiztosításhoz kapcsolódó és a nyugdíjbiztosításhoz kapcsolódó munkáltatói kedvezmény. Az egészségügy esetében 33 300 forintról van szó, a nyugdíjbiztosítás esetében pedig 55 500 forintról van szó, ahol kedvezményesen adhatott a munkáltató a munkavállaló számára az időskori jövedelembiztonság biztosítására ilyen juttatást. Sajnálatos módon ezek is megszűnnek, mint ahogy a 100 ezer forintos, készpénzben adható kafetéria a közsféra dolgozóinál.

Ahogy említettem önöknek, borzasztó nagy vesztesei a fiatalok ennek a kormányzati intézkedésnek. Annál is inkább, mert az is ismeretes önök előtt, hogy a munkáltatók adhattak lakhatási támogatást 5 millió forint értékben mintegy öt éven keresztül. Ezen túlmenően a fiatal pályakezdők számára, a 25 éven aluliak számára volt lehetőség arra, hogy járulékkedvezményt biztosítsanak a munkáltatóknak abban az esetben, ha első munkába állást kellett hogy támogassanak. Ezen túlmenően, akik diplomával rendelkeztek és diákhitelt vettek föl, a minimálbér 20 százalékáig volt lehetőség arra, hogy a kafetéria rendszerében támogassák a munkavállalót a munkáltatók. Sajnálatos módon ez is megszűnik; ahogy említettem, az utazási bérlet és az étkezési utalvány is. Ha ezt mind összeszámoljuk, akkor egy fiatal munkavállaló esetében nem lesz ritka, amikor 50-60 ezer forinttól is el fog

esni egy-egy munkavállaló, kizárólag a kafetériaintézkedések következtében.

S nézzük meg a múlt évi 12 százalékos nettó bérnövekedést! Ha a kettőt összevetjük, akkor az látszik, kedves képviselőtársaim, hogy a múlt évi bérnövekedést gyakorlatilag fillérre vissza fogja szedni az Orbán-kormány ebben az évben, pontosabban a következő évben, és a jövő évben ezek az emberek ott fognak tartani, ahol tavalyelőtt tartottak, mármint a jövedelmi viszonyaikat illetően.

S meg kell, hogy említsem a nyugdíj előtt állókat. Mondjuk, nagyon helyes, amit... *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Most mi történt, elnök úr?

ELNÖK: Lejárt az ideje!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Akkor kíváncsian várom a miniszteri választ. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az első gondolatom az, hogy szembesítem önt azzal, hogy amikor ön a kormánypártok padsoraiban ült, akkor önök miket is tettek a munkavállalókkal, a dolgozókkal. *(Z. Kárpát Dániel: Ennek már kilenc éve!)* Így szeretném feleleveníteni, hogy ön mit szavazott meg, amikor kormánypárti képviselő volt. Persze, most ellenzéki képviselőként a kafetéria védelmében hős harcosként áll ki. Szóval, ön megszavazta, hogy a közsférában elvegyenek az emberektől egyhavi fizetést. Megszavazta továbbá, hogy elvegyenek a nyugdíjasoktól egyhavi nyugdíjat. Az önök idején háromszorosára emelkedett a gáz ára, duplájára az áram ára, bevezették a vizitdíjat, a kórházi napidíjat. Egyébként pedig nyugdíjadót és ingatlanadót akartak bevezetni. *(Korózs Lajos: Ez nem igaz! - Dr. Rétvári Bence: Dehogynem!)*

De önök, bármilyen hihetetlen, a Fidesz-kormány idején egyetlen adócsökkentési javaslatot sem szavaztak meg, egyetlen béremelési javaslatot sem, amelyet a költségvetés tartalmazott. Amikor a rezsicsökkentésre, a rezsiköltségek befagyasztására tettünk előterjesztést, nem szavazták meg.

De érdekes módon nem szavaztak meg egyetlen áfacsökkentést sem, sem az élelmiszerek áfájának csökkentését, sem a lakásáfa csökkentését. Önök eltörölték a gyermekek után járó adókedvezményt, nem szavazták meg a Fidesz-kormány alatt a növekvő családi adókedvezmény rendszerét sem, ami mára két gyermek után havi 40 ezer forintra nőtt. Azt lehet mondani, hogy a szocialisták, amíg kormányoztak, addig emelték a munkavállalók költségeit, legyen az rezszi vagy bármilyen adó, ugyanakkor a Fidesz-kormányzás alatt az előterjesztett csökkentéseket pedig nem támogatták.

Ami pedig a kafetéria-rendszer átalakítását illeti: azt gondolom, önnek is el kell fogadnia, hogy egy tel-

jesen új közteherviselési rendszert alakított ki a Fidesz-kormány Magyarországon. Ma már a személyi jövedelemadó mértéke egykulcsos, 15 százalék, és az úgynevezett társadalombiztosítási járulék mértéke, ami 27 százalék volt, ma 19,5 százalék, és a következő években is csökkenni fog. A cél az, hogy 11-12 százalékos mértékű szociális hozzájárulási adó terhelje az élők munkaterheket.

Azt gondolom, hogy semmilyen országban nem helyettesítheti az utalvány az elvégzett munkáért járó bért. Márpedig Magyarországon a jelenlegi kiterjedt kafetéria-rendszer ebbe az irányba ment el, hiszen 2017 óta lehetőség van, ahogy ön is mondta, készpénz-kafetéria kifizetésére maximum 100 ezer forint értékben. S azt láthattuk, hogy a munkáltatók többsége ezt a rendszert választotta az úgynevezett kafetérián belül is. Ez a készpénzes rendszer két évig fog működni, az elmúlt évben és ebben az évben. Azt láthatjuk, hogy nem az utalványok irányába mentek el a munkáltatók, hanem a készpénzkifizetési rendszer irányába. Azt mondjuk most mi ki, ez a kormány gondolkodása, hogy az elvégzett munkáért tisztességes bért kell kifizetni; tisztességes bért, ami semmilyen tekintetben nem korlátozza a munkavállalók fogyasztását. Mert bizony ezek a kafetéria-juttatások igenis korlátozták.

(13.30)

Ma már olyan alacsonyok Magyarországon a munkabérek, jövedelmek terhelő közterhek, hogy igenis a dolgozóknak munkabért kell fizetni. De ez nem azt jelenti, hogy a kafetéria-rendszer teljes egészében megszűnik, hiszen a SZÉP-kártyán biztosított juttatások ezután is megmaradnak. Igaz, ezek a juttatások kizárólag a belföldi turizmus irányába terelik a magyar munkavállalók fogyasztását.

Az is fontos dolog, hogy a kafetériát nem azok az emberek kapták, nem az alacsony jövedelműek kapták, hanem a statisztika alapján a magas jövedelemmel, magas bérral rendelkezők kapták mintegy jövedelemkiegészítésként. Ezért szükséges a kafetéria-rendszer átalakítása a költségvetési és adótörvényben.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Soron következik Ungár Péter képviselő úr, az LMP részéről: „Magyarország, magyar ország? A magyar érdekek képviselete az elmúlt 8 év külpolitikájában” címmel. Képviselő úré a szó.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm szépen a szót. Mindannyian ismerjük egy azóta sajnálatosan megboldogult napilap alapító mondatát, hogy Magyarország magyar ország maradjon. Ezt 1938-ban Pető Sándor és Szabó Zoltán a kettős fenyegetettséggel szembenező Magyarország szuverenitásáért kiállva írta le először, azóta ezt a miniszterelnök úr és a kormányzat más kontextusban, a technikai homogenitás kontextusában értelmezi, de mi a Pető Sándor-i ma-

xima eredeti értelmében kívánjuk politikánkat folytatni, és véleményem szerint az itt lévő képviselők összessége, mindenki ezt kívánja tenni.

Ha ez alapján vizsgáljuk meg a kormány külpolitikájának első elmúlt nyolc évét, akkor azt látjuk, hogy végig kell néznünk azt a három tradicionális külpolitikai célkitűzést, ami több száz éve a magyar külpolitika alapja. Ez a hármas Magyarország szuverenitásának megőrzése, a határon túl élő honfitársaink és a magyarság teljességének megvédése, illetve a magyar vállalkozások számára piacok szerzése, valamint a magyarországi piacok védelme, azaz Magyarország gazdasági képviselete külföldön.

Kezdeném az elsővel. Szuverenitásunk védelme nagyon fontos a kormánykommunikáció számára, itt mindig az illegális bevándorlásról van szó, ugyanakkor ennek van egy alapvetőbb értelme. Az az alapvetőbb értelme, hogy a Magyarországról szóló döntéseket Magyarországon hozzuk meg. Jelenleg ezt a szuverenitásunkat szövetségben gyakoroljuk az Európai Unióval, illetve a NATO-val, és ezen a szövetségen belül kell képviselni ezeket az érdekeket. Természetesen szövetségeseinkkel szemben is sokszor képviselni kell a magyar érdekeket, és mindent meg kell tenni, hogy szövetségeseinknél a magyar érdek a lehető legnagyobb arányban megjelenjen. Mégis nagyon fontos, hogy a kormány barát- és ellenségfelismerő rendszere jól működjön.

Az a sajnálatos probléma a magyar kormánnyal, hogy az elmúlt nyolc évben a szövetségeseinkkel ellenséges, az ellenségeinkkel pedig szövetséges politikát folytatott. Az a helyzet, hogy Magyarországon többször kijelentette a kormány, hogy megállította Brüsszelt, ki is plakátolták ezzel az országot. Hogy ebbe Navracsics Tibor beletartozik-e, azt majd önök eldöntik. Az a helyzet, hogy nem akkor állította meg a kormány Brüsszelt, amikor például a Gazpromnak el akarták adni a német nagyvállalatok az Északi Áramlat II.-nél a régiót, hanem akkor, amikor önöknek ez kényelmes volt. De kétségtelenül igaz az, hogy Brüsszelt meg kellett állítani, és Brüsszel sokszor hibázott.

Mégis, nem tudom, melyik államtitkár úr lesz, de amelyik itt föláll és válaszol, azt a tiszteletteljes kérést szeretném megfogalmazni, hogy egy példát mondjon az elmúlt nyolc évben, amikor Moszkvával szemben képviselték a magyar érdeket, amikor megállították Moszkvát. (*Dr. Rétvári Bence: Energiafüggetlenség.*) Egyetlenegy példát mondjanak el az elmúlt nyolc évből vagy Moszkva, vagy Berlin, vagy bármi más megállítása érdekében!

Továbbá a határon túli magyarok képviseletét nagyon fontosnak tartják, mindig beszélnek róla, ugye, külön államtitkárság is létrejött, néha több minisztériumban. Ennek ellenére a magyar külpolitika a magyar-szlovák kapcsolatokat történelminek nevezi, majd a V4-es elnökséget úgy vállalja, hogy az őshonos kisebbségek úgyne nem kerül bele az írott prioritások közé. És a legszörnyűbb, hogy a miniszteri meghallgatásán Sziijártó Péter azt mondja, hogy a jó viszonytól várja a szlovák-magyar kapcsolat jó minőségétől, hogy az ott élő magyaroknak jobb lesz az érdekképviselete. Ismételten szeretném megkérni államtitkár

urat, hogy amikor válaszol, azt jelezze, hogy milyen konkrét előrelépés történt az elmúlt nyolc évben abban a tekintetben, hogy a szlovákiai magyaroknak a nyelvtörvényből adódó szörnyű helyzete megváltozott, vagy a kettős állampolgárság elismerése mennyivel tudott előrelépni az elmúlt nyolc évben.

A harmadik: Magyarország gazdasági érdekeinek képviselete. Itt egy termelési jelentést fel fog tudni olvasni, és kétségtelenül igaz és felháborító, hogy más országok megszegik a szankciót, és Kínával, Iránnal üzletelnek, nekünk pedig azt mondják, hogy ezt nem szabad. Ez kettős mérce. Ugyanakkor azt szeretném fölvetni, hogy van az, hogy ha sikeres a keleti meg a déli nyitás, az elmúlt évben 14 kereskedőházból 5, ami bezárt, Ázsiában volt és 5, ami bezárt, Afrikában volt. Miért van az, hogy ezek a kereskedőházak magyar adófizetői forintokat pocskolnak el, és nem hoznak semmilyen valódi gazdasági előnyt?

Végezetül annyit szeretnék mondani, hogy az a nemzeti érdek, hogy Magyarország Kormánya kiszámítható ellenfél legyen és jó szövetséges. Sajnos, mi azt látjuk, az én politikai közösségem, hogy nem ellenséges kellően, amikor kell, és nem kiszámítható szövetséges azokkal, akikre szüksége van. Remélhetőleg a következő négy évben ez módosulni fog, de reményeink csak remények maradnak valószínűleg. Köszönöm szépen. (Taps az ellenzéki padsorokban.)

ELNÖK: A kormány nevében válaszádsra Mencer Tamás államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Nagy érdeklődéssel hallgattam a főlshólalását, egy picit el is bizonytalanodtam, mert úgy tudom, nem a Külügyminisztérium alkalmazottja, ezért még a főlshólalásom kereteit talán nem szabályozhatja, de igyekszem azért válaszolni a fölvetett kérdéseire.

Azt, hogy nem a Külügyminisztérium alkalmazottja, bizonyítja az is, hogy az ország külpolitikáját nem az LMP irányítja, tehát, ahogy hallgattam az irányszabását, egy picit elbizonytalanodtam, mintha az LMP nyerte volna a választást. Aztán szétnéztem a parlamentben, de szerencsére ez nem így történt, tehát megnyugodhatunk mindannyian, nem az LMP szabja a kormány és a Külügyminisztérium politikáját.

Most azt azért megértem persze, hogy van némi zavarodottság az LMP-ben a választási eredmény után, az annyi, amennyi, azt látjuk, hogy van egy kis összevisszaság, van, akít kizárnak, van, akít nem vesznek föl, aztán néha fölpofozzák egymást, ez is előfordul. Megértéssel nézzük az LMP zavarodottságát.

Ami a külpolitikát illeti, ön bennünket vádol azal időről időre, unalomig ismert, hogy kiszolgálunk ilyen érdeket, olyan érdeket, ezt föl lehet mondani, rendkívül unalmas. Valójában az önök külpolitikája nem szól másról, mint külföldi érdekeknek való megfelelésről. Valójában, amiről ön beszél, tisztelt képviselő úr, az nem más, mint égtáj-diplomácia. Ön fölérred, rábök egy égtájra, ami szimpatikus vagy nem, és

eszerint tartja fölszólalását. Ennél azért a külpolitika egy fél fokkal bonyolultabb. Természetesen önnek abban igaza van, csak hogy ne vádoljon, hogy semmiben nem adok igazat, az euroatlanti szövetségek részei vagyunk, de ettől még magyar érdekek akár keletre, akár délre, akár bármilyen másik irányba diplomáciát folytatni akkor is, ha önnek ez nem tetszik.

Szeretném azt is elmondani, ami az önök politikáját és külpolitikáját jellemzi, hogy önök nem ismerték fel az illegális bevándorlás veszélyeit. Önök semiben nem támogatták a magyar kormányt akkor, amikor az illegális bevándorlás ellen harcolt. Önöket sok minden és sok mindenki érdekli, csak a magyar emberek véleménye, a magyar emberek döntése nem. Ezzel szemben a magyar kormány háromszor kérdezte meg a magyar embereket, hogy mit gondolnak. Volt erről népszavazás, nemzeti konzultáció, és volt egy április választás is, bár ennek eredményeire nem szívesen emlékeztetem újra. Megértem, hogy ez egy fájó pont.

Azt is megértem, illetve nem értem meg, de látom, hogy önöket a magyar emberek véleménye nem foglalkoztatja. Ez azért talán magyarázza, hogy önök a választások után jöttek rá arra, hogy vidéken is vannak emberek. Javaslom ennek a résznek is a tanulmányozását, ennek feltérképezését.

Ami a külgazdaságot illeti, ön említette ezt. Azért fontos, bár ezek szerint figyelni a fölszólalásainkat és tudja, szeretném emlékeztetni, ha önnek szükséges, engem nem fáraszt: 2014 óta minden évben minden külgazdasági rekord megdőlt, ami azt jelenti, hogy tavaly meghaladta a 100 milliárd eurót a magyar export, 2014 és 2017 között a befektetési ügynökségünkön keresztül mintegy 300 beruházás érkezett Magyarországra, ez mintegy 60 ezer új munkahelyet jelent. Szeretném a tisztelt képviselő urat tájékoztatni, hogy itt nem egyszerű számokról van szó, hanem 60 ezer és értelemszerűen ennél sokkal több magyar ember megélhetéséről és biztos egzisztenciájáról van szó.

Ami pedig az európai színteret illeti, látjuk, hogy mindent megtesznek a bevándorláspárti erők azért, hogy az akarataikat átvigyék, azonban Magyarország az elhatározásából nem enged. Ez pedig a határok védelme, a kvóták elutasítása és az, hogy a hotspotokat Európán kívül kell elhelyezni. Egyedül kezdtük ezt a harcot, tisztelt Ház, talán fontos arra is emlékezni. Manapság, aminek örülünk, egyre többen állnak be ebbe a harcba, és egyre többen akarják szervezni az illegális bevándorlás ellen harcolók csoportját, tengelyét. De azért fontos arra is emlékezni, hogy 2015-ben egyedül kezdtük, kaptunk is érte hideget-meleget, majd csatlakoztak hozzánk a V4-es társaink, csatlakozott Ausztria, és csatlakozott Olaszország is.

(13.40)

Mi elutasítjuk a terrorveszélyt, és elutasítjuk a párhuzamos társadalmakat, elutasítjuk a bűnözés növekedését. Fontos emlékeztetni arra, amit önök mindig elfelejtene: az elmúlt 3-3,5 évben nagyon sok terrortámadás történt Európában, ezeket kivétel nélkül bevándorlási, migrációs hátterű elkövetők követték

el. Mi nagyjából 29 ilyen tartunk számon, de félek, hogy akkor a listánk még nem teljes. Több mint 330 európai ártatlan ember életét vesztette, és több mint 1300 megsebesült. Ez is bizonyítja azt, hogy a kormány politikája helyes.

Erős nyomás alatt vagyunk, de arról tudom a tisztelt képviselő urat is tájékoztatni, hogy ki fogunk tartani ebben a harcban. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend előtti felszólalást „Lesz tanévkezdés?” címmel Mellár Tamás képviselő úr, a Párbeszéd tagja fogja elmondani. Parancsoljon!

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Véget ért a tanév, és ilyenkor, tanév végén az egyetemi oktatók készülnek a következő tanévkezdésre, szeptemberre. Az a nagy kérdés, hogy vajon a budapesti székhelyű Közép-európai Egyetemen is készülhetnek-e nyugodtan a tanévkezdésre.

Úgy néz ki, hogy nem készülhetnek rá, a kormány továbbra is lebegteti az engedély megadását, és ez idő szerint nincs biztos tudásunk arra vonatkozólag, hogy szeptemberben elkezdődhet-e a tanév a Közép-európai Egyetemen, jöhetnek egyébként a CEU minden követelménynek eleget tett. Erről egyébként éppen áprilisban Palkovics - akkor még államtitkár volt - most már miniszter úr bizonyosodhatott meg New Yorkban, amikor látható volt, hogy az ottani képzés is megy és működik. Ehhez képest azonban máig sincs döntés. A CEU úgy próbál védekezni a bizonytalanság ellen, hogy Bécsben kialakított egy kampuszt, hogy ha szükséges, akkor át tudjon oda települni.

Ebben az adott szituációban persze most önök, kormánypárti képviselők megkérdeshetik tőlem, hogy vajon nekem, konzervatív közgazdásznak *(Derűltég, moraj a kormánypártok soraiban.)* miért fáj az, hogy egy liberális intézménynek a helyzete bizonytalanná válik *(Dr. Rétvári Bence: Milyen frakcióban is ül? Milyen frakcióban ül?)*, hiszen önök emlékeztethetnek rá, hogy az elmúlt években nekem nagyon sok vitám, nagyon sok szakmai vitám volt éppen a liberális közgazdászokkal. És ha önök erre emlékeznek, önöknek ebben igazuk van, valóban én nagyon sok vitát folytattam le liberális, baloldali és balliberális közgazdászokkal az elmúlt években. De ezek mind-mind rendre szakmai viták voltak, és a szakmai viták nagyon fontosak a tudomány fejlődése szempontjából, hiszen szakmai viták nélkül a tudomány és az elmélet dogmává merevedik, tehát ilyenekre szükség van. Szakmai vitát pedig csak azokkal lehet folytatni, akik megfelelően felkészültek.

No, ha megnézzük, hogy a Közép-európai Egyetem közgazdasági karán oktatóknak milyen publikációs tevékenysége van, tehát ha a minősített A, B és C kategóriás nemzetközi publikációk számát összeadjuk, és összevetjük azt az összes többi hazai közgazdasági felsőoktatási intézményben dolgozó oktatók publikációival, akkor azt kapjuk, hogy a CEU önmagában több publikációval bír, mint az összes többi magyar felsőoktatási intézmény. Tehát itt egy komoly értékről

van szó, és nehogy félreértés essék, a CEU oktatói ezt publikációt úgy érték el, hogy ezek mind-mind Magyarországon született, magyar anyanyelvű emberek és nem importált vendégoktatók. Tehát ha bármilyen rangsort tekintünk, akkor azt lehet látni, hogy a Közép-európai Egyetem szinte mindenhol az első 200-ban benne van. Sajnálatos módon a magyar egyetemek az első 500-ban nincsenek benne. Vagyis mindenképpen azt lehet látni, hogy valóban egy olyan szakmai műhelyről van szó, amelyet meg kellene mindenképpen tartani, és amelynek nagyon jelentős kisu-gárzó hatása van a hazai felsőoktatási életre is. Ezért én arra szeretném önöket kérni, képviselőtársaim, hogy segítsenek megőrizni ezt az értéket, és segítsék hozzá a kormányt ahhoz a döntéshez, hogy ez az egyetem tudjon továbbra is Magyarországon maradni.

Mi, magyar emberek mindannyian büszkék vagyunk Bartók Bélára. Bartók Béla vitathatatlanul a XX. század legnagyobb zeneszerzője volt, és a világon a legismertebb magyar ember. Sajnálatos módon azonban a két világháború közötti keresztény nemzeti kurzus őt elüldözte Magyarországról, 1940-ben rákényszerült, hogy elhagyja Magyarországot, 1945-ben idegen földön halt meg, és hamvait is csak később hozták haza. Én arra kérem önöket, hogy ne kövessük el még egyszer ezt a hibát; próbáljuk meg a magyar tehetségeket itthon tartani, Magyarországon. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úr adja meg a választ. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ami az ön politikai hamvasságát vagy politikai pálfordulását illeti, nem most lepödtünk meg először.

Akkor, amikor ön egykori rendszerváltó, MDF-es képviselőként abban segédkezett, hogy a szocialistákkal legszorosabb szövetségben induló Párbeszédnek frakciója legyen, és ezért a saját korábbi adott szavát szegte meg, amikor azt mondta azoknak a választóknak, akik önt ide a parlamentbe küldték, hogy független képviselőként csak a helyi emberek érdekét fogja képviselni, és semmifajta pártérdeket nem fog képviselni, és ezután alig telik el pár hónap, és mégiscsak a szocialistákkal együtt induló, teljes mértékben vadliberális eszméket valló Párbeszédet segíti ahhoz, hogy frakciója legyen, és mindezt azzal indokolja, hogy legyen összefogás az ellenzéki oldalon, tisztelt képviselő úr, szerintem mi már ekkor elkönyveltük azt a csalódást *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*, amihez most már csak adalék az, amit ön - néha CEU-t emlegetett, néha Közép-európai Egyetemet - egyszerűen fogalmazva a Soros-egyetem kapcsán itt elmondott.

Egy biztos: Magyarországon a törvényeket mindenkinek be kell tartani. Amikor elfogadtuk a felsőoktatási törvény módosítását, mindegyik, Magyarországon működő külföldi egyetem arra törekedett, hogy minél hamarabb ezeknek a jogszabályoknak megfelel-

jen, a korábbiakban is egy jó részük megfelelt, benyújtották a kellő dokumentumokat, itt az Országgyűlésben is elfogadtunk ezzel kapcsolatban döntéseket, és mindegyik egytől egyig vagy elismerte, hogy nem felel meg a törvényi kívánalmaknak, és nem folytatja a tevékenységét, vagy pedig benyújtotta az iratokat, és megszülettek ezek a különböző döntések. Egyetlenegy egyetem volt, amelyik nem azt mondta, hogy igen, végrehajtom a jogszabályban előírtakat, hanem azt mondta, hogy ez a jogállamiság sérelme, ez a törvényesség sérelme, ez a tudományszabadság sérelme, és ezt a jogszabályt vissza kell változtatni arra a Magyar Bálint-féle jogszabályra, amelynek elfogadása után Soros György saját maga aláírt levélben köszönte meg Magyar Bálintnak a lex CEU elfogadását, és azt kérte, hogy a többi jogszabály is maradjon érintetlen, és teljes mértékben a Soros-egyetemnek az érdekeit szolgálja.

Tehát csak ők voltak azok, akik megszokták, hogy a törvények fölött állnak, és nem betartani, hanem megváltoztatni akarták a törvényeket. És nem átaloltak Magyarországot ellen igaztalan, hamis vádak alapján egy nemzetközi tiltakozási hullámmot elindítani, akár még jó szándékú embereket is nemzetközi szinten bevonnak abba, ami igazából egy valótlan feltételezésre épült. És a valótlanágát az bizonyítja, hogy számtalan másik külföldi egyetem megugrotta ezt a mércét, olyan egyetemek, amelyek mögött nem áll egy olyan milliárdos, mint Soros György, aki igazából bármit megtehet, országoknak a valutáját döntötte be *(Kunhalmi Ágnes közbeszól.)*, és felvásárolt óriási vállalatbirodalmakat és egyebek. Sokkal kevésbé tőkeerős háttérrel rendelkező egyetemek is betartották ezt a törvényt, és megfeleltek ennek az előírásainak.

Mi azt kérjük Soros György egyetemétől is, ön is néha CEU-t mond, néha Közép-európai Egyetemet, ezzel ügyesen sakkoznak, hogy néha a magyar jog szerint működő, néha pedig a külföldi jog szerint létrejött, de Magyarországon működő egyetemre hivatkoznak, nos, azt kérjük, hogy tartsák be a törvényeket; nem megváltoztatni, hanem betartani kell az ő részükről is. Azt pedig szeretném visszautasítani, tisztelt képviselő úr, öntől is és sok másik ellenzéki politikustársától, amikor azt mondják, hogy a CEU a legjobb magyar egyetem, vagy hogy ami a többi egyetemen létrejött tudományos teljesítmény, az nem mérhető a CEU-n létrejött tudományos teljesítményhez. Kiváló magyar egyetemeink vannak, a Semmelweis Egyetem rendre az első 500-ban szerepel a nemzetközi összehasonlításban, rangsorokban, de lehetne sorolni, hogy Szegeden vagy az ELTE-n vagy máshol milyen kiváló eredmények születnek. Az a fajta lenézése a magyar egyetemeknek, ami a CEU-vita környékén kialakult, semminek nem tesz jót *(Kunhalmi Ágnes: Ezért akartátok a Corvinust bezárni!)*, de legfőképp annak nem, hogy ezeken az egyetemeken igenis *(Kunhalmi Ágnes közbeszól.)* érdemi munka folyik...

ELNÖK: Képviselő asszony, kérjen egy pohár vizet, ha rosszul van. *(Derűlttség a kormánypartok soraiban.)*

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Az is kicsit furcsa, tudja, képviselő úr, hogy a CEU-nak a budapesti fejlesztéséhez és építéséhez jutott közvetlen brüsszeli forrás, de amikor azt mondtuk, hogy a budapesti centrumkórházakat, a szuperkórházat európai uniós forrásból építenénk, akkor azt mondták Brüsszelben, hogy túl fejlett a közép-magyarországi régió, Budapesten nem lehet kórházat építeni EFOP-os forrásokból, de közvetlen brüsszeli forrásból CEU-t fejleszteni lehetett.

(13-50)

Az viszont biztos, hogy önnek Soros Györggyel bevándorlási kérdésben nem lenne vitája, hiszen önhöz kötődnek, öntől idézem azokat a mondatokat, hogy „a 300 milliós USA-ba évente egymillió ember vándorol be, és a gazdaság nélkülük nem is tudna magas fordulatszámom működni”. „Az 500 milliós Európa hisztériás rohamot kapott félmillió menekülttől, Európának is meg kellene tanulnia együtt élni a bevándorlással.” Vagy máskor ön azt mondta, hogy „olyan országban - itt Magyarországra céloz -, ahol 35 év alatt kis híján egymillióval csökkent a népesség, lázasan kellene keresni (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.) a népesség pótlásának lehetséges forrásait, és nem elzárkózni előle”.

Ön mindenben kiszolgálja Soros György igényeit. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok sorában.*)

ELNÖK: Ugyancsak napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselője, Z. Kárpát Dániel: „Ami Magyarország költségvetéséből kimaradt” címmel. A képviselő úré a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A költségvetés előttiünk fekvő tervezetét vizsgálva legalábbis kétféle párhuzamos valóság bontakozik ki előttünk. Az egyik szerint a Fidesz-KDNP szerint Magyarországon jól mennek a dolgok, emelkednek a bérek, többen vándorolnak haza, mint ahányan kivándorolnak Magyarországról. Szeretném hangsúlyozni, hogy ezt nem én mondom, ezt fideszes, nemcsak képviselők, államtitkárok, illetve miniszterek hangoztatták.

Ezzel szemben én szeretnék vitába szállni az önök álvalóságával, és egy kicsit visszahozni önöket a Csillagkapu túloldaláról a rögválóság irányába. Hiszen ha a költségvetés számaint vizsgáljuk, számos kérdésre választ találunk. Így például az oktatásra fordított 15 milliárdos növekmény tulajdonképpen alulmúlja az infláció szintjét, tehát összértékét tekintve az oktatásra fordított források mennyisége csökken, a strukturális szerkezeti váltás elmarad, az egészségügy tekintetében pedig legalábbis vitákra ad alapot, hogy mennyire lehet szerkezeti váltásról beszélni.

De az egészen biztos, hogy a legnagyobb vesztesek a magyar fiatalok, illetve a magyar jövő. Hiszen az elvándorlás lassítása, fékezése érdekében, illetve a

lakhatási válság feloldása tekintetében nem fogalmazódik meg kormányzati szándék a költségvetés tervezetében, nagyjából igyekeznek szinten tartani a felső középosztálytól fölfelé ható CSOK kedvezményrendszerét, de azon magyar fiatalok számára, akik most kezdenék el a közös életüket, mondjuk, párjukkal, vállalnának gyermeket, lényegében nem fogalmaznak meg olyan üzenetet, amely arra válaszolna, hogy hogyan tehessenek szert megfizethető árú albérletre, hogyan jussanak önálló otthonhoz. Azt is látnunk kell, hogy eközben a költségvetés lehetővé tenné további források iderendelését. Hadd mondjak egy példát. A rendkívüli kormányzati intézkedések előirányzatát a másfélszeresítésre, 165 milliárd forintra kívánja emeltetni a kormányzat. Az úgynevezett Országvédelmi Alapba pedig továbbra is egy hatalmas összeget, 60 milliárd forintot zsebpénzt szán saját magának Orbán Viktor és csapata. Azért beszélhetünk zsebpénzről, mert például az Országvédelmi Alap előirányzatának felhasználásáról a kormány határozatokban dönt, tehát nem kérdezi meg a parlamentet, nem vitatja meg senkivel ezt a kérdést. Azt, hogy mire mennyit, miért, milyen hatékonysággal és milyen eredményességgel költ el, már nem firtatja.

De kérdezem én a kormánytól: ha valóban olyan fényesen áll a magyar gazdaság, mint ahogy azt az indoklásban leírta, akkor a 27 százalékos világrekorder, nemcsak európai, de világrekorder áfa legalább kozmetikai jellegű csökkentése miért nem merül fel az önök köreiben? Ha valóban akkora a gazdasági növekedés, ha valóban akkora a bérnövekedés, mint ahogy azt önök állítják, mert az önök állításával szemben én azt mondom, hogy csak a kivándorlás által előidézett munkaerőhiány által sújtott szakterületeken realizálódott piaci bérnövekedés, és szerencsére realizálódott, de ez nem a kormányzat okos gazdaságpolitikájának köszönhető, és ez a jövőt emészti fel, hiszen a kivándorlás felpörgésével teljes magyar gazdasági ágazatok kerülhetnek a tönk szélére. De ha önök szerint ilyen jól állunk ebben az alternatív fideszes valóságban, adódik a kérdés, hogy ebbe a költségvetési tervezetbe miért nem tudják beleértetni a 27 százalékos áfa csökkentését. Hiszen még a Jobbik is talál annyi forrást, átcsoportosítható forrást, amiből ez beleférne.

Egy demográfiai tél, katasztrófafolyamat közepén miért nem keresnek, illetve találnak forrást legalább a gyermeknevelési cikkek áfataralmának 5 százalékra történő leszállítására, vagy akár az alapvető élelmiszerek teljes körének 5 százalékos áfataralommal történő ellátására?

Az is adódik kérdésként, hogy miközben a Magyar Nemzeti Banknál, illetve a magyar bankrendszernél rekordszintű profitok halmozódnak fel évről évre - a Magyar Nemzeti Bank még a devizahiteles átváltásból realizálódott elképesztő, százmilliárdos profitjának is csak egy részét fizette be a költségvetésbe -, egy költségvetési vita idején, előtt, után miért nem vitatkozunk arról, hogy a mindenkor jelentkező többletet igenis fizesse be a költségvetésbe osztalékként az MNB; ebből jöjjön létre egy kártérítési alap, amelyből a bajba került devizahitel-károsultak,

a már kilakoltatottak is megsegíthetők. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Úgy van!)*

Említettem a bérlakásprogram hiányát, említettem a hitelkárosultakat érintő intézkedések hiányát. Látható, hogy több száz ezres, milliós társadalmi csoportok maradtak az út szélén az önk ígéretével ellentétben.

A kérdésem lényege tehát az, és látom, hogy Dömötör államtitkár úr kívánja magára vállalni a választadás terhét: arra válaszoljon, hogy ha önk szerint ilyen szép és ilyen fényes a jövő *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, ebből a forrástömegeből miért nem jut a magyar fiatalokra, miért nem jut a magyar jövőre. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Szerencsére még nem a képviselő adja meg a szót, államtitkár úr, hanem én, úgyhogy most szólhat. Parancsoljon, még mielőtt a levegőt kifújna magából.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr, de egyébként én szívesen válaszolok. Ön arról beszélt, hogy mi maradt ki a költségvetésből, úgyhogy hadd folytassam azzal, hogy mi maradt ki az ön felszólalásából. Ha mondjuk, a fiatalokat érintjük, ha róluk beszélünk, akkor fájóan hiányzik az, hogy a fiatalok, ha házasodnak, adókedvezményt kapnak; számíthatnak otthonteremtési programra, amelyre még több áll majd rendelkezésre, mint korábban, és teljesen természetes, hogy az adókról is beszélt, de elfelejtette azt a tényt, hogy Európában Magyarországon van az egyik legalacsonyabb jövedelemadó-kulcs.

Változatlanul 15 százalék lesz ez jövőre is, ami azt jelenti, hogy több marad a magyar családok zsebében és több marad a magyar fiatalok zsebében is. Egyébként épp ennyire fontos, hogy a munkát terhelő adók továbbra is csökkennek. Csökkennek tovább 2019-ben a munkaadói adók, amelyek még a 27 százalékos szintet érték el akkor, amikor ez a kormány hivatalba lépett.

Ön talán azt említette, hogy a gazdaság a tönk szélére kerülhet. Ennek azért ellentmond az a tény, hogy 4 százalékos a gazdasági növekedés, és már sokadik éve tartósan magas. Ezzel a közép-európai térség, egyébként Európa élmezőnyében foglal helyet.

Erdeklődéssel szoktuk meghallgatni a napirend előtti felszólalásaikat azért is, mert a legtöbb esetben úgy tűnik, hogy morális alapon kéri számon a kormányt különböző ügyekben, és az embernek az az érzése támadhat, mintha morális értelemben a Jobbik esetében egyfajta szűz pártról, politikailag szűz pártról lenne szó, amelyik éppolyan ártatlan, mint egy ma született bázisdemokrata mozgalom.

A valóság azonban teljesen mást mutat. A helyzet ugyanis az, hogy az elmúlt hetek történéseit nézve a Jobbiknak egy mákszemnyi alapja nincs arra, hogy bárki mást, bármelyik más pártot vagy éppen a kormányt számonkérje. Mert hogyan is kérhetnének önk bármit számon, amíg a saját politikai pártjuk környékén sem képesek rendet tartani, és akkor még

a legszebb kifejezést használtam. Hogyan hivatkozhat ön különböző pénzügyi javaslatokra? Hogyan tehet ön gazdasági javaslatokat, amikor egyre durvább botrányok robbannak ki a Jobbik háza táján, és a beháborúk is folyamatosak?

Hogy mire is gondolunk pontosan? Mondjuk, természetesen arra, hogy az elmúlt hónapokban vagy talán években folyamatosan szürke- és feketezőnába keveredtek egy oligarchával, és ezek után nem csoda, hogy most csödközelbe kerültek. Még a Postának is egy rakás pénzzel tartoznak. Tudja, hogy melyik az a párt, amelyik úgy végezte a pályafutását, hogy nem fizette be a számlákat? Az SZDSZ. Az volt ez. *(Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiból.)* És ha ez nem volna elég, akkor most a frakcióvezetőjük is bevallotta, hogy más célra költötték a támogatóktól kért pénzt, adományokat, mint amire kérték. Ugye, mint tudjuk, arra gyűjtöttek támogatásokat, hogy abból kifizessék az ÁSZ-bírságot. Na, arról már eleve meglehet a véleménye a jóérezésű embernek, hogy a támogatóikkal akarják kifizettetni a törvénsértések költségét, de hogy még az összegyűjtött adományokat is másra költötték, na, az már tényleg politikai cinizmus a köbön! Azt hittük korábban, hogy korrupciógyanús ügyletekben a Jobbik nem nagyon tud már szintet lépni, de úgy látszik, hogy mégiscsak sikerült. Nem ez az egyetlen eset, amikor fennáll a gyanúja, hogy megtévesztik a nemzeti érzelmű embereket. Mint tudjuk, Vona Gábor lemondott a mandátumáról, látszólag visszavonult, de egyre többet lehet azt hallani, hogy egyre többen utalgatnak arra, hogy már a visszatérését készíti elő. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Az persze a Jobbik-tagság belügye, hogy ezt engedi-e, de az mégiscsak kemény húzás lenne, ha visszajönné az az ember, aki csödbe és morális válságba taszította a Jobbikot, aki egy nemzeti pártból gyakorlatilag egy második Bitó-szalont csinált.

(14.00)

Aki elsőként hagyta el a hajót, amikor az süllyedni kezdett, és ha jól értjük, ha a hajó esetleg mégsem süllyedne, akkor szívesen visszatérne, lenne kedve visszajönni. Hát mekkora elvtelenség már ez!

Csodálkozok-e ezek után bárki, hogy tömegesen hagyják el a Jobbikot? Semmi meglepő nincs abban, hogy új lendületet vett a kilépési hullám. A sajtóhírek alapján nagyjából 40 alapszervezet szűnt meg vagy vált működésképtelenné.

Erre mondja a párt szóvivője azt, hogy tisztújítás után ez egy természetes folyamat. De bárhogyan is legyen, a jobbikos kilépők között volt országgyűlési képviselőket, polgármestereket, közgyűlési képviselőket is találunk. Na, minden ez, csak nem természetes folyamat.

Sokkal inkább egy válságtünet, egy pénzügyi, szervezeti és morális válságban lévő párt válságtünete. Úgyhogy aki arra számított, hogy a választás előtti zűrzavart a Jobbik a választás eredményét figyelembe véve felül akarja írni, az nem is tévedhetne nagyobb.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból. - Közbeiktálás a Jobbik padsoraiból: Bohóc!)*

ELNÖK: A Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja részéről Nacsa Lőrinc kért szót: „Brüsszel valódi célja” címmel. Képviselő úr a szó.

NACSA LŐRINC (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Bohóc!)* Az Európát sújtó tömeges bevándorlás továbbra is folyamatos, a következményei pedig egyre láthatóbbak. *(Közbeiktálás a Jobbik padsoraiból: Bohóc!)* Mára egyértelművé vált, hogy az első számú európai kérdéssé a migráció vált. A tagállamok parlamentjeiben *(Közbeiktálás a Jobbik padsoraiból: Bohóc!)*, a brüsszeli intézményekben és...

ELNÖK: Fékezze magát, képviselő úr, kérem!

NACSA LŐRINC (Fidesz): ...szerte Európában egymásnak feszül a bevándorlást támogató és elősegíteni akaró vélemény a saját országát, népét és kultúráját megőrizni, megvédeni akaró állásponttal.

Ott, ahol a migránsok megjelentek, megszűnt vagy felborult a mindennapok biztonsága, és sorra kiéleződnek a kulturális, társadalmi konfliktusok. Németországban például sorra történnek a migránsok által elkövetett erőszakos bűncselekmények, már több fiatal lány lett az áldozata a migránsok beengedésének. Mindeközben a brüsszeli bevándorláspárti erők és a migrációt elősegítő Soros-hálózat továbbra is a bevándorlók behozatalán dolgozik.

A brüsszeli Bizottság alelnöke a minap leleplezte Brüsszel valódi célját, Federica Mogherini nyíltan kimondta, mintha egységes uniós álláspontot képviselne, hogy a bevándorlás életbevágóan fontos az Európai Unió számára. Brüsszel tehát kimondta, amit eddig is tudtunk: nem megállítani, hanem segíteni akarják a bevándorlást. A Soros-hálózat és a vele szövetséges brüsszeli politikusok pénzügyi és politikai érdekekből tudatos népességcserét akarnak végrehajtani Európában.

Árulkodó és egyben megdöbbenő, hogy múlt csütörtökön a Soros-birodalom központja, a Nyílt Társadalom Alapítványok sajtóközleményben szólította fel az Európai Bizottságot, hogy tegyen lépéseket Magyarország ellen, amiért itt, az Országgyűlésben elfogadtuk a Stop Soros törvénycsomagot és a Magyarország megvédését szolgáló alaptörvény-módosítást. Nem is kell már csodálkozni, hogy néhány órával később az Európai Bizottság azonnal reagált, bejelentette: meg fogják vizsgálni a két jogszabályt, és ha szükséges, akkor lépéseket tesznek ellene.

A szemünk előtt zajlik a Soros-terv végrehajtása, és ehhez mindenhol megvannak a szükséges emberek. Az Európai Bizottságban, az Európai Parlamentben, az ENSZ-ben *(Gréczy Zsolt: És a Fidesz-frakcióban is!)*, a magukat civilnek mondó, de álcivil hálózatokban és az uniós intézményekben is. Azt is látjuk, hogy ezek a bevándorláspárti erők teljes mellszélességgel, teljes erővel támadják Magyarországot, amiért

mi nemzeti szuverenitásunk, népünk, keresztény kultúránk, családjaink védelmét tartjuk fontosnak, és ráadásul hazánkban ebben egyre több szövetségese is van. Az elmúlt napokban többek között Olaszország is bejelentette, hogy nem akarja, hogy a Soros-hajók további migránsokat szállítsanak az olasz partokra. Bebizonyosodott, hogy a tengeri határ is megvédhető, csak a kellő akarat kell hozzá.

A múlt héten nagy többséggel elfogadott, a Magyarország megvédését szolgáló akcióterv, a Stop Soros és a migránsok betelepítését tiltó alkotmánymódosítás ellen máris sorra szólalnak fel, hiszen a mostani, valamint az elmúlt években megtett intézkedések erős és hatékony eszközök a kormány kezében ezekben a vitákban. Mai nap az Európai Parlament jogi bizottságában is Magyarország elleni támadásra készülnek. A LIBE bizottság ma akarja elfogadni a Soros-jelentést, ezt a hazugságoktól hemzsegő koncepció jelentést, hogy újabb nyomást helyezzen a magyar kormányra. Nem tudják és nem is akarják elfogadni, hogy mi ragaszkodunk a Szent István-i örökséghez, tagadják Európa keresztény gyökereit, relativizálják a család fogalmát, és nem ismerik be, hogy a mostani invázió egy fenyegetés.

Brüsszel kemény napokat él most meg, hiszen biztosan magas vérnyomással figyelik a futball-világbajnokság mérkőzéseit, ahol a szurkolók teli torokból éneklék az országuk himnuszát, nemzeti színekbe öltözve éltetik saját válogatottjukat, és a nemzeti büszkeség és elkötelezettség *(Szávay István: Mert azok a csapatok ki tudtak menni!)* egy-egy győzelem vagy becsületes helyállás után jelentősen megerősödik az adott ország állampolgárai között. Ez pont nem az, amit ők szeretnének. Azt is tudjuk, hogy ezen a héten lesz Brüsszelben az európai uniós csúcs, ahol kemény csatákra lehet számítani. Brüsszel várhatóan további tervekkel áll elő, és továbbra is rá akarja kényszeríteni a tagállamokra a migránsok befogadását.

Arra kérjük a kormányt, hogy ismertesse, milyen állásponttal készül az európai uniós csúcsra, és arra is kérjük a kormányt, hogy tegyen meg mindent a magyar emberek akaratának érvényesítésére, és védje meg Magyarországot a bevándorlástól. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Válaszadásra ismét Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A magyar kormány abban a szerencsés helyzetben van, amit talán egyik európai uniós kormány sem mondhat el még magáról, hogy 2015 óta ugyanaz az álláspontja a bevándorlás kérdésében. A magyar kormány számára az ország szuverenitásának megvédése fontos, a magyar emberek ügyeiről itt, Magyarországon szeretnénk dönteni, és elutasítjuk a bevándorlást, amely nem egyfajta lehetőség, mint ahogy ön is idézte a különböző európai politikusokat, hanem egy veszély, éppen ezért azt megállítani kell és nem szervezn.

Az elmúlt napokból is látszódik, hogy az Európai Unió vezetői a korábban nemzetközi szerződésekből kialakított demokratikus döntéshozatali eljárást teljes mértékben felrúgják, nem ugyanúgy viszonyulnak az egyes tagállamokhoz, hanem válogatnak, csemegeznek közülük, és amelyek éppen szimpatikusabbnak tűnik, hogy talán megdolgozható és bevándorláspárti álláspontot tud elfogadni vagy képviselni, azokat néha egy-egy, az uniós szerződésekből messziről nem ismert módon, megbeszélésekre hívják, hogy akár kecsgetessék, akár fenyegetessék őket, de mindenképpen zárt és titkos tárgyalásokon megpróbálják őket rábírní arra, hogy támogassák a brüsszeli bürokraták bevándorláspárti álláspontját. Csakhogy Magyarországon és Európában nem a bürokrácia uralkodik, hanem a demokrácia, és az emberek által megválasztott kormányoknak, így a magyar kormányknak is lehetősége van arra, hogy az ilyesfajta döntések ellen tiltakozzon.

Kapkodás és arrogancia látható a brüsszeli eseményekben, hiszen láthatóan nagyon görcsösen, egyre kevesebben, de egyre agresszívebben akarják ráerőltetni a saját akaratukat a többi tagállamra, nem foglalkoztatja, nem érdekli őket, hogy azok a kormányok ugyanúgy az állampolgárok véleményét képviselik. Őket magukat egyébként, akik ilyen agresszívak és kapkodók, közvetlenül senki nem választotta meg, bár bizonyos hálózatokkal, így a Soros-hálózattal is nagyon szoros szövetséget alkotnak. Mi nem hasonló legitimitációt keresünk magunknak, a mi álláspontunkat a budapesti, meg a váci, meg a debreceni, meg a szolnoki szavazók határozzák meg. Mi nekik tartozunk felelősséggel, nem Soros György felé vagy nem Brüsszel felé tartozunk elszámolással, hanem a magyar választók felé, és ezt a későbbiekben is így fogjuk megtenni.

Ha megnézi, tisztelt képviselő úr, ön is és mások is az európai folyamatokat, akkor azt láthatják választásról választásra, hogy a nép, az emberek akarata előbb-utóbb a demokráciában utat tör magának. Mert lehet ideig-óráig akár fenyegetéssel, akár kecsgetéssel, akár szakértői kormányokkal vagy politikai manőverekkel lefojtani az emberek akaratát, de négy-évente eljön az igazság pillanata, a választások pillanata, és akkor ám - Európában nézhetjük Ausztriát, nézhetjük Olaszországot - az emberek alapvető biztonságigénye felszínre kerül, és az emberek visszautasítják a bevándorlást, leváltják azokat a politikusokat, leváltják azokat a kormányokat, amelyek nem az emberek érdekeit képviselik, hanem valamilyen eszmétől vagy anyagi körtől fűtve inkább a bevándorlás álláspontján voltak.

Ez látható az elmúlt napok politikájában is. És az is, hogy ettől függetlenül Soros György emberei mindenhol ott vannak. Ők azt mondják, hogy azzal akarják védeni az Uniót, hogy bevándorlókontinenssé akarják tenni, le akarják cserélni a népességet, le akarják cserélni a lakosságot. Mi pedig úgy gondoljuk, hogy aki ezt teszi, az tönkreteszi az európai kontinent, Európát, az európai keresztény kultúrájú civilizációt; aki pedig megállítja a bevándorlást, megvédi a külső határokat, mint ahogy ezt Magyarország teszi

- és egyre többen elismerik Magyarországnak ezt a tevékenységét -, az védi meg valójában az európai kontinentet, az európai kultúrát és az európai keresztény civilizációt.

Az is jól látható, hogy amíg három évvel ezelőtt nagyon sokan támadták a magyar határra épített kerítést, most egyre többen elismerik, hogy az egész Európát védi, még Angela Merkel is. Az is látható, hogy amíg Magyarország az első pillanattól kezdve azon volt, hogy kialakítsa a tranzitzőnát, és ezeket a bevándorlási, menekültügyi kérelmeket még az ország határain kívül bírálja el - ebben is rengeteg kritikát kaptunk, azt mondták, hogy börtönszerű körülmények között vannak ott az emberek, amiből természetesen semmi sem igaz -, láthatóan most már az Európai Unió és egyre több európai politikus is egyre inkább ezt az álláspontot igyekszik követni, hogy ezek a helyek - amelyeket ők nem tranzitzőnának, hanem hotspotoknak hívnak -, ahol a kérelmeket elbírálják, kívül kerüljenek az Európai Unió határára.

(14.10)

Az is látható, hogy Magyarországot fenyegetéssel és különböző eljárásokkal próbálják meggyengíteni. Vannak kötelezettségszegési eljárások, és már a levegőszennyezettségtől kezdve minden miatt Magyarország ellen eljárásokat indítanak, hogy - Virág elvtárs mintájára a statuálás a lényeg - bebizonyítsák a többi országnak, amely azon gondolkodna, hogy esetleg nemzeti kormányt választ magának és visszautasítja a bevándorlást, hogy mindegyik jól nézze meg előre a példát, mert ugyanúgy indítanak hadjáratot ellenük minden okból kifolyólag, mint ahogy Magyarország ellen tették. Hiszen akik ott erről gondolkodnak, azok számára nemzetállamok nem léteznek, csak brüsszeli bürokrácia és különböző NGO-k, de nemzetállamok nincsenek az ő terveikben.

Szerencsére a magyar kormány és a magyar választók ezt teljes mértékben másként gondolják. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: A napirend előtti hozzászólások sorában utolsóként Kocsis Máté frakcióvezető úr kap szót, a Fidesz részéről: „Magyarország 2019. évi költségvetéséről” címmel. Parancsoljon!

KOCSIS MÁTÉ (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A héten megkezdte az Országgyűlés a 2019-es központi költségvetéssel kapcsolatos vitákat.

Egy költségvetés mindig kijelöli a politikai célokat és az ahhoz számítható pénzügyi kereteket. A magyar kormány - megértve a 2018-as országgyűlési választáson kinyilvánított választói akaratot - a biztonságos növekedés költségvetésévé tette a 2019-es költségvetés tervezetét. A biztonságos növekedés mint legfontosabb elérendő cél a javaslat kiolvasható értelmezése szerint négy pilléren nyugszik: a biztonság megőrzése, a gazdasági növekedés fenntartása, a családok támogatása és a teljes foglalkoztatás elérése.

A magyar emberek munkájának köszönhetően a magyar költségvetési tervezés megadja azt a stabilitást, amely szükséges a következő évekhez. Miért is van erre különösen nagy szükség, és miért kell különösen nagy figyelmet fordítani?

Kétféle válság mindenképpen terjed a világban, az egyik a már itt is sokat citált migrációs válság és az azzal kapcsolatos problémák, a másik a világban fellelhető gazdasági válság, illetve annak előjelei. Éppen ezért fontos az a fajta költségvetési tervezés, amit most a kormány a parlament elé terjesztett.

2010 óta nagy utat tett meg Magyarország, viszszereszte a gazdasági önrendelkezését, és stabilizálta pénzügyi helyzetét. Csak a mihez tartás és a közös emlékezés miatt jegyzem meg, hogy amíg a 2006-os megalapított Gyurcsány-kormány alatt mért hiány elérte a 9,3 százalékot, addig a 2019-es költségvetési tervezésben 1,8 százalékos hiánycéllal számol a kormány. Jelenti mindez azt is, hogy 2012 óta - és így a jövő évben is - a kormány eleget tesz az Unió által elvárt 3 százalék alatti hiánycélnak, tartós gazdasági növekedéssel, mintegy 4,1 százalékos növekedéssel számol; 3,8 százalékra csökkent mind ez idő alatt a munkanélküliség, a 2010 óta eltelt időszakra gondolok, illetve manapság rekordokat dönt a foglalkoztatás, miközben a bérek hosszú évek óta nem látott ütemben nőnek. Itt szállnék vitába Z. Kárpát Dániel képviselőtársammal: ha azt gondolja valaki, hogy a magyar kormány gazdaságpolitikájának semmi köze nincsen a reálbérek emelkedéséhez, szerintem súlyosan téved.

A legfontosabb, hogy 2019-ben is megőrizzük Magyarország biztonságát, pénzügyi és gazdasági stabilitását, folytassuk az adócsökkentés politikáját, illetve a családok támogatását. Mindeközben örömmel látjuk, hogy ezek jelentik a költségvetés tervezésének alapjait is. Azzal is egyetértünk, hogy 50 százalékkal növeli a kormány az általános tartalékkeretet, illetve a hiánycél teljesítéséhez kötött biztonsági tartalékkeretet is ugyanennyivel. Annak különösen örülünk, hogy a gazdasági növekedés fenntartása érdekében a magyar kormány saját forrásból mintegy 4000 milliárd forintot fordít fejlesztésekre, beruházásokra. Mindemellett megmarad az arányos teherviselés rendszere. A reálkeresetek növekedésével számol a költségvetési tervezet, illetve a nyugdíjprémium kifizetésével is, ami szintén öröm a nyugdíjasok számára. Mindemellett a szociális hozzájárulási adó 2 százalékos csökkentése mintegy 100 milliárd forintot hagy a vállalkozóknál. És a jövő évben, már elmondhatjuk, a kormány évente 2000 milliárd forintot fordít a családok támogatására. Csökkentjük a munkát terhelő adókat, és 2019-ben a 15-ös képezt a duplájára fog nőni a kétgyermekesek családi adókedvezménye.

Összességében tehát világosan látszik, hogy mindenki arányosan veheti majd ki a részét a gazdasági bővülésből, a családok, a munkavállalók, a nyugdíjasok és a közszférában dolgozók. Emellett a költségvetés szavatolja az ország biztonságát és védelmét. Éppen ezért a biztonságos növekedés, a családok támogatása, a teljes foglalkoztatás, illetve az ország bizton-

ságának a megőrzését szolgáló és azt pénzügyileg stabilan támogató költségvetés, bízom benne, hogy a magyar parlament nemcsak két, hanem több frakciónak a támogatását is elnyeri, hiszen az ország biztonsága és védelme - az előttünk álló európai és világfolyamatokat is figyelembe véve - elengedhetetlen és nélkülözhetetlen. Kérem a költségvetés támogatását. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a további...

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés!

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Elnézést kérek, tévedtem, bocsánatot kérek! Dömötör Csaba államtitkár úr még válaszolni kíván. *(Közbeszólás az ellenzéki padsorokból: Jaj! - Dr. Harangozó Tamás: Mert igény van rá!)*

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Ellenzéki kérésre. Köszönöm a szót. *(Derűltség a kormánypartok soraiban.)* Tisztelt Elnök Úr! Magyarország költségvetése valóban, amennyiben a jelenlegi formájában vagy a jelenlegihez hasonló formában fogadják el, akkor a biztonságos növekedés költségvetése lesz.

Tervezésekor a kormány a családok támogatását, a további adócsökkentést és a teljes foglalkoztatottságot tartotta szem előtt. Azonban, hogy ezeket a célokat elérjük, annak van egy alapvető feltétele, ez pedig a biztonság, mert Magyarország csak akkor erősödhet tovább, ha közben képes fenntartani a biztonságát, és a világ eseményeit elnézve minden okunk megvan arra, hogy a biztonságra sokkal nagyobb hangsúlyt fektessünk; mert a világgazdaságban véget ért az olcsó pénz időszaka, sok európai ország küzd eladósodással, magas munkanélküliséggel és instabilitással is. Nem mellékesen egy kereskedelmi háború is kirajzolódik. Ehhez jön hozzá az a migrációs válság, amit frakcióvezető úr említett, annak minden következményével együtt.

A magyar kormány ezeket a körülményeket egyáltalán nem hagyhatja figyelmen kívül. Ezért biztosítunk jövőre a költségvetésben közel 350 milliárd forintot közbiztonságra, a rendőrség működésére és fejlesztésére. Terrorelhárítással kapcsolatos feladatokra 25 milliárd forint jut majd. Emellett januártól újabb 5 százalékkal nő majd a rendőrök illetménye, ami a korábbi emeléseket is figyelembe véve már 50 százalékos növekedés. A honvédség 512 milliárd forintot kap majd, ami 85 milliárddal több, mint az idei összeg, és az a cél középtávon, hogy a védelmi kiadások megduplázódjanak. A biztonsági szempontokat a pénzügyekben is érvényesíteni kell, ezért növekszik a költségvetés tartaléka 50 százalékkal. *(Dr. Vadai Ágnes: Jaj, de... - csak nem látszik! - Zaj. - Az elnök csenget.)* Összességében tehát elmondhatjuk, hogy

jövőre a legtöbb területre több forrás jut, de a biztonsággal kapcsolatos kiadásokra ez hatványozottan igaz.

A költségvetési vita ezen a héten kezdődik, de közben Brüsszelben is körvonalazódik az új, hosszú távú uniós költségvetés, és azt kell mondanunk, hogy a hazai költségvetés tervezetét és a brüsszeli költségvetés tervezetét egy egész világ választja el egymástól. Mert amíg a magyar költségvetés a növekedést és a biztonságot tartja szem előtt, addig a brüsszeli jelenlegi formájában a bevándorlást támogatja, így rontja a versenyképességet, és hosszú távon a gazdaság sorvadásához vezethet.

Az a legnagyobb gondunk a mostani uniós költségvetési tervezettel, hogy az európai állampolgárok helyett a bevándorlásra és a bevándorlóknak adna több pénzt, mindezt a klasszikus uniós források rovására, és mindezt úgy, hogy a britek kilépése miatt az uniós kassza egyébként is kisebb lesz.

És hogy mennyire hiányzik a biztonsági szempontok érvényesítése a jelenlegi brüsszeli gondolkodásból, azt jól jelzi az a hivatalos feljegyzés, amit a mostani uniós csúcs előtt tettek nyilvánossá. Itt van nálam, az ellenzéki képviselők is elolvashatják, azért is, mert nagyon sokszor tagadják ezeket a jelenségeket. Na, ebben világosan leírják, hogy a mostani 6,8 milliárd euró helyett a jövőben 10,4 milliárd eurót költenének a bevándorlásra. Tehát ezzel 2027-ig - mert addig érvényes a következő hosszú távú uniós költségvetési keret - kötnék meg a kezünket ebben az ügyben.

(14.20)

Nagyon beszédes az egyik grafikon, ahol a migrációs kiadásokra mint befektetésekre utalnak. Tehát még mindig nem jöttek le arról a gondolatról, hogy a bevándorlás végső soron jó lehet Európának. Nem tudjuk, hogy minek kell még ahhoz történnie, hogy ez megváltozzon.

Az is látszik a szövegből, hogy a kötelező betelepítést még mindig erőltetik. S ha ez nem lenne elég, a brüsszeli szövegekben, így például a költségvetési sorokban egyáltalán nem határvédelemről, hanem határmenedzsmentről beszélnek, pedig szerintünk nem menedzselni kellene a határokat, hanem megvédeni úgy, ahogy Magyarország tette, miközben Brüsszelből erre érdemi támogatást nem kapott.

Tisztelt Ház! Összefoglalásképp tehát azt mondhatjuk, hogy miközben a magyar költségvetésben érvényesíteni szeretnénk a biztonsággal kapcsolatos szempontokat, addig az uniós tervekben ennek nyomát sem látjuk. Ez nagyon nincsen így ebben a formában rendjén. Tehát Magyarország csak akkor lehet tartósan biztonságban, ha közben Európa is képes megvédeni magát. Sokszor elmondtuk már, most is elmondjuk, hogy a hatékony önvédelem a határok megvédésével kezdődik. Erre kell több pénz költeni, a határvédelemre. Ez az a legfontosabb üzenet, amelyet a visegrádi négyek az uniós csúcsra magukkal visznek. Kemény vitákra számítunk, de az ország biztonsága miatt az a minimum, hogy ezekbe a vitákba

beleállunk. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nos, tisztelt képviselőtársaim, miután nemcsak a napirend előtti felszólalásoknak értünk a végére, hanem az azokra adott válaszoknak is, felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a **további napirenden kívüli felszólalókat**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Ovádi Péter, Fidesz; Hiszékeny Dezső, MSZP; Gréczy Zsolt, DK; Csárdi Antal, LMP; Farkas Gergely, Jobbik; Lukács László György, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

A keddi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Székely Sándor, DK; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Keresztes László Lóránt, LMP; Ander Balázs, Jobbik; Burány Sándor, Párbeszéd; Aradszki András, KDNP; Bajkai István, Fidesz.

A keddi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: László Imre, DK; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Csárdi Antal, LMP.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Arató Gergely, DK; Lukács László György, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

A csütörtöki és pénteki napon napirend utáni felszólalásra senki sem jelentkezett.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Áder János köztársasági elnök úr **államtitkári kinevezéséről szóló átiratot** küldött az Országgyűlésnek. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse ezt.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: „Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke részére, Budapest. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja, továbbá a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 52. § (2) bekezdése alapján - a miniszterelnök javaslatára - 2018. június 23-i hatállyal Vargha Tamást a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárává kineveztem. Budapest, 2018. június 22. Üdvözléssel: Áder János”

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a magam és az Országgyűlés nevében jó munkát kívánjak államtitkár úrnak és sok sikert a munkájához.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy Hadházy Ákos képviselő úr 2018. június 22-én arról tájékoztatott, hogy kilépett a Lehet Más a Politika országgyűlési képviselőcsoportjából, így a képviselőcsoport létszáma 8 fő. Képviselő úr a továbbiakban függetlenül folytatja munkáját.

Tisztelt Ház! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk. Elsőként **házsabálytól való eltérésre** vonatkozó javaslatról határozzunk.

A Házbizottság a házszabálytól való eltérésben azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a Magyarország 2019. évi központi költségvetéséről szóló T/503. számú előterjesztés tárgyalása során úgy térjen el a házszabálytól, hogy a Költségvetési bizottság az összegző jelentést és az összegző módosító javaslatot a házszabály 93. § (1) bekezdésében foglalt határidőre való tekintet nélkül, 2018. július 13-án, pénteken 9 óráig nyújthassa be; bármely képviselőcsoport vezetője legfeljebb összesen tíz, a házszabály 48. § (2) és (4) bekezdése szerinti kérést nyújthasson be. A házszabálytól eltérést tett javaslatot T/503/6. számon a honlapon megismerhetik.

Most tehát a határozathozatalra kerül sor. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házszabálytól való eltéréshez. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

A Ház 167 igen szavazattal, egyhangúlag döntött a házszabálytól való eltérésről.

Most három előterjesztés **időkeretben történő tárgyalásáról** döntünk.

Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló országgyűlési határozat 37. § (1) bekezdése értelmében az Országgyűlés egyes napirendi pontok időkeretben történő tárgyalását határozhatja el.

Az elnöki jogkörben előterjesztett indítvány azt kezdeményezi, hogy a Magyarország 2019. évi központi költségvetéséről szóló T/503. számú előterjesztést az Országgyűlés 30 órás időkeretben tárgyalja meg. A napirendi ajánlás tartalmazza az időkeret felosztását.

Tájékoztatatom önöket, hogy a határozati házszabály 37. § (3)-(4) bekezdése értelmében a központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat tárgyalásánál nincs lehetőség az időkeretek duplázására. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse az időkeret felosztására vonatkozó indítványt.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A javasolt időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 621 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 279 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 263 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 194 perc, a DK képviselőcsoportjának 152 perc, az LMP képviselőcsoportjának 145 perc, a Párbeszéd képviselőcsoportjának 125 perc, a független képviselőknek pedig 21 perc áll rendelkezésre. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 30-30 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

Az Európai Parlament magyarországi képviselőinek felszólalási lehetősége az általános vitában a házszabály 37. § (2) bekezdés h) pontja alapján: a) amennyiben a képviselőcsoport vezetője útján jelentkezett felszólalásra, a képviselőcsoportot megillető időkeret terhére, b) amennyiben közvetlenül jelentkezett, a 30 órás időkereten felül egy független képviselőt megillető, egyenként 7 perces időkeretben.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága által felkért nemzetiségi képviselő, szószóló felszólalására a házszabály 37. § (2) bekezdés g) pontja alapján összesen 60 percben kerülhet sor, amely az időkeretbe nem számít bele.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most határozathozatal következik. Kérdezem a tisztelt Házat, egyetért-e azzal, hogy az előterjesztést 30 órás időkeretben tárgyaljuk. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Az időkeretre vonatkozó javaslatot a Ház 142 igen szavazattal, 29 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az elnöki jogkörben előterjesztett indítvány azt kezdeményezi, hogy a Magyarország 2019. évi központi költségvetésének megalkotásáról szóló T/629. számú előterjesztést az Országgyűlés 5 órás időkeretben tárgyalja meg. A napirendi ajánlás tartalmazza az időkeret felosztását, amelyre vonatkozóan kérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse ezt.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A javasolt időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 103 perc; a KDNP képviselőcsoportjának 47 perc; a Jobbik képviselőcsoportjának 44 perc; az MSZP képviselőcsoportjának 32 perc; a DK képviselőcsoportjának 25 perc; az LMP képviselőcsoportjának 24 perc; a Párbeszéd képviselőcsoportjának 21 perc; a független képviselőknek pedig 4 perc áll rendelkezésre. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 20-20 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága által felkért nemzetiségi képviselő vagy szószóló felszólalására a házszabály 37. § (2) bekezdés g) pontja alapján összesen 20 percben kerülhet sor, amely az időkeretbe nem számít bele.

(14.30)

ELNÖK: Tisztelt Ház! Most ismételt határozathozatal következik. Kérdezem a Házat, egyetért-e azzal, hogy az előterjesztést 5 órás időkeretben tárgyaljuk. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.) Az erre az időkeretre vonatkozó javaslatot a Ház 141 igen szavazattal, 29 nem ellenében, tartózkodás nélkül fogadta el.

Tisztelt Országgyűlés! Az elnöki jogkörben előterjesztett indítvány azt kezdeményezi, hogy az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról, valamint a bevándorlási különadóról szóló T/625. számú előterjesztést az Országgyűlés 5 órás időkeretben tárgyalja meg. A napirendi ajánlás tartalmazza az időkeret felosztását is. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse ezt.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: A javasolt időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 103 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 47 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 43 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 32 perc, a DK képviselőcsoportjának 25 perc, az LMP képviselőcsoportjának 24 perc, a Párbeszéd képviselőcsoportjának 21 perc, a független képviselőknek pedig 5 perc áll rendelkezésre.

A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 20-20 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Most ismételten határozathozatal következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, egyetért-e azzal, hogy az előterjesztést 5 órás időkeretben tárgyaljuk. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház 137 igen szavazattal, 30 nem ellenében, tartózkodás nélkül az időkeretre vonatkozó javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **napirend módosítására** tett indítványról döntünk.

A kormány azt javasolta, hogy „A Magyarország Kormánya és az Ománi Szultánság Kormánya között a diplomata, szolgálati és különleges útlevelekkel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló Megállapodás kihirdetéséről” szóló T/532. számú törvényjavaslat zárószavazására ezen az ülésen ne kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a napirendre vonatkozó módosítást a Ház látható többsége támogatta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbiekből elfogadott módosítással. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak ismét! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **napirendet elfogadta**.

Tisztelt Ház! Házbizottsági egyetértés hiányában az elnöki jogkörben előterjesztett indítvány szerint most **előterjesztés bizottsági megtárgyalásáról** és döntéshozataláról határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Gazdasági bizottságot a Közbeszerzési Hatóság 2017. január 1. és december 31. közötti időszakban végzett tevékenységéről szóló B/548. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház 118 igen szavazattal, 51 nem ellenében, tartózkodás nélkül a Gazdasági bizottságot felkérte a tárgyalásra és határozathozatalra.

Tisztelt Ház! Most határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat; személyi kérdésben ma nem döntünk.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Jordán Hasemita Királyság Kormánya között a diplomata útlevéllal rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló T/534. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/534. számú előterjesztést. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház 161 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett az indítványt elfogadta.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és Hongkong, a Kínai Népköztársaság Különleges Közigazgatási Területének Kormánya között az ideiglenesen munkát vállaló turisták programjáról szóló Megállapodás kihirdeté-**

séről szóló T/531. számú törvényjavaslat zárószavazása. Ehhez az előterjesztéshez sem érkezett módosító javaslat, így most a javaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/531. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A javaslatot a Ház 171 igen szavazattal, egyhangúlag törvényerőre emelte.

Soron következik az **Európa Tanács terrorizmus megelőzéséről szóló Egyezménye Kiegészítő Jegyzőkönyvének kihirdetéséről** szóló T/535. számú törvényjavaslat zárószavazása. Ehhez az előterjesztéshez sem érkezett módosító javaslat, tehát itt is az eredeti törvényjavaslat szövegéről szavazunk.

Kérdezem a tisztelt Házat, hogy elfogadja-e ezt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház 171 igen szavazattal, egyhangúlag törvénynyé tette az előterjesztést.

Tisztelt Országgyűlés! 14 óra 36 perckor áttérünk az **interpellációk**, azonnali kérdések és kérdések tárgyalására.

Tájékoztatom önöket, hogy a határozati házszebályi rendelkezések 121. § (4) bekezdésének a) pontjában foglaltak alapján Vadai Ágnes és Arató Gergely képviselők I/622. számú interpellációját visszautasítom az Országgyűlés elnökeként, mivel az indítvány nem tartozik a kormány feladatkörébe.

Tisztelt Országgyűlés! Volner János, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a pénzügyminiszterhez: **„Mikor kíván a Kormányzat gátat szabni a bankszektor profitéségének?”** címmel. Képviselő úr a szó.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Mint ahogy ön is minden bizonnyal emlékszik, a 2010-ben hivatalba lépő Orbán-kormány igyekezett arányos közteherviselésről beszélni, arról beszéltek, hogy olyan nagyvállalatokat - a bankszektort magát is - bevonnak a közteherviselés körébe, amelyek korábban nem arányosan, nem a nyereségük arányában vettek részt a közterhek viselésében.

Azért is fontos ezt most hangsúlyozni, mert idén az első negyedévben 160 milliárd forintos volt a bankszektor nyeresége Magyarországon, tavaly pedig egész évben az adózás utáni eredményük elérte a 694 milliárd forintot. Rekordot döntött a bankok nyeresége Magyarországon, államtitkár úr, egy olyan rekordot, amelynek egyrészt örülhetünk, hiszen ha jól prosperál a bankszektor, annak mindannyian örülünk, a másik oldalról viszont sajnos azt láthattuk, hogy a devizahitelesek bajban hagyták a bankok, a kormány segítségével tették ezt, jó néhány sérült társadalmi csoport van, és sajnos azt láthattuk, tisztelt államtitkár úr, hogy a bankok javára a kormány óriási összegű adókedvezményeket biztosított az elmúlt időszakban, nem kis részben egyébként ennek is köszönhető ez a közel 700 milliárd forintos éves nyereség, amit a bankok Magyarországon tavaly elértek.

Mire is gondolok? A nagyobb bankoknál, az 50 milliárd forint mérlegfőösszegű bankoknál elégedték a bankadót. Korábban 0,5 százalékos kulcsa volt ennek a mérlegfőösszeghez viszonyítva, most 0,21 százalékos lett ennek a kulcsa, kevesebb, mint felére csökkent ezeknek a bankoknak az adóterhelése. Volt aztán még egy hitelintézeti járadék című adó, amit a bankoknak fizetniük kellett, ezt egyenesen eltörölte a kormány, tehát ilyen jelentős adókedvezményeket kaptak a bankok.

Ehhez képest azonban elnézte az ön kormánya, számos figyelmeztetésünk ellenére, amit 2012 óta évről évre megfogalmaztunk, hogy a bankok a tranzakciós illetéket egy az egyben átterhelik a lakosságra, a tranzakciós illeték összegével megegyező tranzakciós-költség-növekedés következett be a magánszemélyeknél és a magyar kisvállalkozásoknál, tehát a valódi teherviselője ezeknek az intézkedéseknek nem a bankszektor, hanem maguk az itt élő vállalkozások és magánszemélyek.

Kérdezem tehát, államtitkár úr, hogy egyrészt kívánnak-e valamit tenni annak érdekében, hogy a bankok a rájuk rótt közterheket ne hárítsák át a magyar emberekre. Másik oldalról kérdezném azt is, hogy kívánnak-e annak érdekében tenni valamit, hogy a bankokat az eddigieknél keményebben megadóztassák (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), ugyanis feleakkorára nem a dolgozó magyar embereknek csökkent az adója, hanem a bankszektornak. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soriban.*)

ELNÖK: Tállai András államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A 2017-es banki nyereséget emelte ki.

(14.40)

Érdekes módon nem beszélt a 2014-es banki eredményekről, a 2015-ösről és a 2016-osról. 2014-ben a bankszektor jelentős veszteséget könyvelhetett el, de ugyanígy 2015-ben is, és 2016-ban pedig nem volt nyereségük.

Hogy ez minek köszönhető, ezt nyilván ön is tudja. Annak köszönhető, hogy a Fidesz-kormány a devizahitelezési válságot megoldotta. (*Moraj a Jobbik padsoraiból.*) Ennek egyik következménye volt, hogy a bankoknak 1000 milliárd forintot kellett jóváírniuk a hitelt felvevőknek, azért, mert az árfolyamnyereséget rosszul könyvelték el, illetve a szerződéseket - ezt a bíróság is kimondta - egyoldalúan könyvelték el, egyoldalúan értelmezték. Ezért 1000 milliárd forintba került ebben a három évben a bankoknak ez a manőver.

Tisztelt Képviselő Úr! Ha kicsit utánanézzük a 2016-os banki eredményeknek, akkor kiderül, hogy nem igaz, amit ön mond, hogy a bankok nyeresége

2017-ben azért lett az előző évekhez képest magas, egyáltalán azért lett nyereség, mert azt a magyar magánszemélyek, a magyar vállalkozások fizették meg a bankoknak. Ha utána jár ennek, akkor ön is rájöhet, hogy a jelentősen megképzett céltartalékokból értékvesztést tudtak visszairni 2017-ben a magyar bankok, amely a nyereségük egynegyedét, egyharmadát képezte, tehát ez egy könyvelési manőver volt.

Azontúl azt is el kell mondani, hogy az egyik bank jelentős osztalékot kapott külföldi leánybankoktól, aminek semmi köze a hazai bankok működéséhez, és ez annak köszönhető, hogy régiós terjeszkedésre volt az adott banknak. A bankok maguk elmondják, hogy a kamatozásból eredő nyereségük, a hitelezés és a betétek közötti különbség egyre csökken. A jövedelmezőségüket ugyancsak javította, hogy a működési kiadási költségeken jelentősen tudtak javítani a bankok. Azt gondolom tehát, hogy ez a kép, amit ön felfest, csalóka, és nem fedi a valóságot.

Ami pedig a banki különadót illeti, szeretném önnek elmondani, hogy Magyarország 2010-ben már bevezette a banki különadót. Ha hiszi, ha nem, 14 európai uniós ország követte még ebben Magyarországot. Igaz, hogy az elmúlt évben csökkent a bankadó mértéke, de azt is tudnia kell, hogy ezzel a 0,21 százalékkal az Európai Unióban még mindig a legmagasabb terhet szabja ki Magyarország a bankokra. Nem véletlenül kérték a bankok, hogy csökkentse a magyar állam, a magyar kormány a bankadónak a mértékét.

Ami a tranzakciós illetéket illeti, itt jó hírrel szolgálhatok, hiszen a betérjesztett adótörvény lehetővé teszi, hogy a magánszemélyek 20 ezer forintig illetékmentesen tudják majd a pénzügyi műveleteiket, a lakossági átutalásokat elvégezni. Ezzel, azt gondolom, ezen a területen valamennyire előre tudunk lépni.

Azt hiszem, hogy az ön által elmondottak nem valóságok, hiszen ön is azt mondja: nem vitatjuk, hogy a mikro- és makroszintű gazdaság fejlődéséhez szükség van egy stabil és kormányzati gazdaságpolitikát támogató bankszektorra. Na, mi pontosan erre törekedtünk az elmúlt évben, hogy működőképes bankrendszer legyen (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) Magyarországon, ami teljesült. Köszönöm szépen. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a választ.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Államtitkár úr, én a tényekről beszéltem. Az tény, hogy a bankszektor 694 milliárdos nyereséget ért el tavaly, és az is tény, hogy önök kevesebb, mint felére csökkentették a bankadó összegét, miközben egyébként rekordnagyságú nyereséget érnek el a bankok Magyarországon.

Az viszont nem tény, amit ön állít, államtitkár úr: önök nem mentették meg a devizahitelesek! Ha nem hiszi, akkor jöjjön el a legközelebbi devizahiteles-tüntetésre, álljon oda Z. Kárpát Dániel képviselőtársam mellé, és kérdezze meg a devizahitelesek, hogy mennyire lettek ők megmentve. Biztos vagyok benne, államtitkár úr, hogy ők majd elmagyarázzák

önnek ennek a megmentésnek minden tényét és körülményét.

Azt kérem, államtitkár úr, hogy maradjunk a valóságnál: önök bajban hagyták a devizahitelesek, bajban van több százezer család Magyarországon; nyögvenyelősen tudják csak törleszteni a hiteleiket, többek feje fölött a végrehajtás lóg. Államtitkár úr, én még egyszer arra kérem, szembesüljön legközelebb a devizahitelesek tüntetésén a magyar valósággal! Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Tehát ha jól értettem, a képviselő úr nem fogadta el az államtitkár úr válaszát. *(Volner János bólint.)* Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház a választ 115 igen szavazattal, 44 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Kunhalmi Ágnes, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a pénzügyminiszterhez: „**A választások véget értek, a kilakoltatási moratórium lejárt: ismét utcára tehetőek a családok? Miért nincs pénz a lakhatási válság megelőzésére?**” címmel. Képviselő asszonyé a szó.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves tisztelt Képviselőtársaim! Majussal vége lett a kilakoltatási moratóriumnak, amit a kormány csak azért hosszabbított idén meg, hogy a választások előtt ne lássák a választók, ahogy utcára rakják családok tömkelegét.

Ma ismét családok ezreit fenyegeti az utcára kerülés. Közülük a legnagyobb csoportot továbbra is a devizahiteleseknek az a része jelenti, akiknek nem segítettek az állami mentőövek. Ők még mindig több tízezer vannak annak ellenére, hogy a bankok számára sokuk már eltűnt a rendszerből.

De nemcsak a hitelcsapdába esettek tarthatnak a kilakoltatástól, hanem az önkormányzati szociális bérházakból, bérlakásokból is hontalanná válhatnak családok egyik napról a másikra.

A minisztérium tavaly ősszel úgy becsülte, hogy több mint 30 ezer lakás vagy ház esetében fordulhat elő, hogy sikeres árverés után kiteszik a lakókat, ha önként nem költöznek el. Már ez is rettenetesen magas szám, de a valóság még ennél is rosszabb lehet, a késedelmes jelzáloghitelek száma ugyanis tavaly 120 ezer körül volt. Szakértők szerint a kilakoltatások száma ebben az évben is elérheti a majdnem 40 ezres számot, és így már 100 ezer ember lakhatási válságát hozhatja el Magyarországon.

Nagyon sokszor kéri számon az önkormányzatokat, hogy miért nem segítenek jobban a szegény elcsúszott nyomorultakon. Célzott állami segítség nélkül nem tudják az önkormányzatok ezt a hatalmas lakhatási válságot kezelni, tudjuk nagyon jól.

Önök csodafegyverként használták a magáncső intézményét. Szintén a minisztérium adatai szerint 2792 embernek nyújtottak ez idáig bárminemű védelmet. Kérem, a magáncső maga a csőd, de mostanra a Nemzetközi Eszközkezelő is bedugult teljesen.

A kormány a legnehezebb körülmények között élők szociális támogatását is durván megnyirbálta az

utóbbi években, a nagyjából 20 milliárd forintot kivevő lakásfenntartási támogatást megszüntette. Önök bármelyik pillanatban egy közepes vagy rosszabb fociistára elköltik ezt a pénzt, és még futni se tud a pályán, ahelyett, hogy a bajban lévők ezreinek segítenének.

De mondhatnám a CSOK-ot is, merthogy biztosan ezzel fognak minket bombázni. Sajnos ez sem segít, és a továbbtanuló, az otthonteremtés előtt álló fiatalok lakhatását sem segítik sem a lakásbérleti árak csökkenésével vagy leszorításával, de kollégiumi férőhelyeket sem hoznak létre.

Az meg aztán tényleg felháborító, hogy Bajkai István, aki ezzel az egész százalmas és felháborító ötlettel előállt, hogy a hajléktalanságot tiltsuk be az alkotmányunkban, azt mondta, hogy menjen el közmunkásnak mindenki, és majd tudja fizetni a saját bérleti díját és egyéb rezsijeit. Azt javaslom Bajkai úrnak, álljon már be egy hónapra közmunkásnak, és fizesse ki, próbálja ki, hogy ki bírja-e fizetni a gyógyszereit, a lakhatását *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* és egyebeket.

Kérdezem tisztelt államtitkár urat, miért nem tesznek valamit azért, hogy ma tízezrek normális lakhatáshoz jussanak Magyarországon. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Ismét Tállai államtitkár úr fog válaszolni, parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Interpellációját elolvastam, amit nem tudott itt végigmondani, 15 kérdést fogalmazott meg benne. *(Közbeszólások az ellenzéki pártok padsoraiból.)* Nyilvánvalóan számomra ez azt jelenti, hogy ön valójában nem kér ezekre választ, hiszen 4 percben nagyon nehéz lenne 15 fontos társadalmi kérdésre, szociális kérdésre válaszolni.

Ami pedig az interpellációját illeti, ha megengedi, politikailag úgy értelmezném, hogy a saját kormányzati politikájuk elé tartott tükröt, amelynek az eredményét most a Fidesz-kormányon kéri számon, és ebben annak a társadalmi problémának a megszüntetését, a felszámolását, amit önök okoztak.

Mit is okoztak önök a társadalomnak? 2002-ben a devizahitelek aránya Magyarországon még összesen 15 százalék volt, ami 2007-re, 5 éves kormányzásukat követően már 60 százalékra emelkedett, ez már 4300 milliárdot jelentett. 2008-ra már a lakossági hitelek 70 százaléka volt devizahitelben.

(14.50)

Több mint egymillió szerződés kötött meg, több mint kétmillió magyar embert érintett a devizahitelezés problémája. Önök ugyanis azt csináltak, hogy a forinthitelezés kamatát fölemelték, hogy az embereket a devizahitelek irányába tereljék. Ezt éveken keresztül tették, mert ez valakiknek nagyon jót tett. S 2008-ra, mire jött a válság, 2009-re és 2010-

re, mire jött a kormányváltás, mi maradt az országban? Az maradt, hogy az önök által, a devizahitelezés által okozott társadalmi válságot, társadalmi feszültséget a Fidesz-kormányoknak kellett a helyére tenni.

Ön persze most mondhatja, hogy ebből a több millió emberből maradt 120 ezer, akinek ez a problémája még mindig fönáll. Valószínűleg, ahogy ön is mondta az interpellációjában, ezek azok az emberek, akiknek lényegében sem ingatlanjuk, sem ingóságuk, sem vagyonuk nincs, fölvtették a hitelt, és most képtelenek fizetni. Összesen 5200 ingatlanárverés van folyamatban. Ön 750 ezer végrehajtást említett, abból 522 ezer az, ami vagyont érint, amit be lehet hajtani, s annak jelenleg 1 százaléka van árverezés alatt.

Azt gondolom, a legfontosabb, hogy a kormány az elmúlt két ciklusban a devizahitelezés válságát alapvetően megoldotta. Ezt több lépcsőben tette, de a végeredmény az, hogy ma már Magyarországon egyetlen ember sincs a devizahitelezés kockázata miatt veszélyben. Ma már csak olyan hitelt lehet fölvenni Magyarországon, ami mögött biztos jövedelem áll, és a törlesztés veszélye nem fenyegeti sem a családot, sem pedig a hitelezőt. Azt gondolom, hogy ez komoly eredmény, olyannyira komoly eredmény, hogy Magyarországnak a devizahitelezés problémájára adott válaszait és megoldásait nemzetközi szinten is elismerik, például Lengyelországban és Romániában is alkalmazták. Tehát amit az önök kormánya okozott problémát, azt a Fidesz-kormány az elmúlt két ciklus alatt egyértelműen megoldotta. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Viszonválaszra Kunhalmi Ágnesnek adom meg ismételtén a szót.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Politikailag csak annyit, hogy nem tudom, ki volt a jegybank elnöke akkor, bizonyos fideszes úr, akinek ki volt adva megrendelésbe az, hogy minél rosszabb, annál jobb. Semmilyen árat nem szégyelltek akkor azért, hogy bedőljenek az emberek és bedőljenek az önkormányzatok. De a görög salátára is emlékeztethetném, amikor bedőltek Kósa úr alatt a hitelek. Visszautasítjuk és morálisan elfogadhatatlannak tartjuk a Fidesz szociális gettósításának a programját, amely az elmúlt nyolc évben is folyamatosan futószalagon gyártja a hajléktalanokat Magyarországon. Visszautasítjuk azt is, az egész ellenzék nevében mondhatom, de a baloldal nevében kimondottan, hogy összeugrasszák az utcán élő hajléktalanokat mindazon devizahiteles lakhatási problémásokkal, amit önök okoztak. Azt javasoljuk, hogy ezt a két problémát válasszák szét. Külön kell férőhelyeket biztosítani, mert négyszer annyi férőhely kellene a hajléktalanoknak, és tízezer *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* szociális bérletet kellene építeni Magyarországon a devizahiteleseknek. Sok sikert hozzá!

ELNÖK: Képviselő asszony, az előbb sem volt ideje elmondani a kérdéseket. Most arra válaszoljon, hogy elfogadja-e a választ vagy sem.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Nem fogadom el.

ELNÖK: Ja, bocsánat! Tehát a képviselő asszony nem fogadta el a választ. Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e azt. *(Szavazás.)*

A Ház a választ 115 igen szavazattal, 38 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Varju László, a DK képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhöz: „**Az ukrán nyugdíjbizniszről**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára fog válaszolni. Képviselő úr a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Megértve az újpesti választópolgárok akaratát, szeretném újra és újra felhívni olyan témában a figyelmüket, amely sok ezer ember aláírásával támogatva jelzi azt, hogy önöknek milyen feladatuk van, illetve milyen hiányosság van, amit önöknek pótolni kellene. Ez pedig az, hogy a Magyar Köztársaság és az Ukrán Köztársaság megörökölt jogelődeitől, a Magyar Népköztársaságtól és a Szovjetuniótól egy 1962-ben kötött egyezményt, amely a két ország polgárainak kölcsönös szociális ellátásáról jött létre.

Ez az egyezmény vált alapjává az ukrán nyugdíjbiznisznek; ilyen néven vált ismertté az a csalássorozat, amelynek keretében ukrán állampolgároknak a magyar nyugdíjkassza folyósított Ukrajnában, fizetett sokszorosan meghaladó nyugdíjat. Hosszú időn át csak pár százan éltek a lehetőséggel, jórészt olyan kárpátjai magyarok, akik csakugyan át is települtek Magyarországra, és ennek megfelelően jártak el. A Gyurcsány- és a Bajnai-kormány letárgyalta és előkészítette ennek az egyezménynek a felmondását, önök azonban a 2010-es kormányra kerülésük óta sem igyekeznek megszabadítani ettől a magyar költségvetést, és ezt a terhet nem igyekeznek megszüntetni.

Eppen azért, mivel ez a kérdéskör, ez a probléma kör az általunk folytatott levelezésben is már régóta ismert, újra és újra fel kell tennem azokat a kérdéseket, amelyek e tárgykörben felmerülnek. Miért mulasztották el felmondani az egyezményt? Az egyezmény alapján ma havonta hány embernek összesen mennyi nyugdíjat folyósít a magyar állam? Miért nem tűnt fel önöknek, hogy 2011 óta ugrásszerűen növekedésnek indult az egyezmény alapján magyar nyugdíjat igénylő ukrán állampolgárok száma? Életszerűnek tartották-e, hogy az ukrán határ menti pár száz fős kistélepülések lakossága néhány év alatt két-háromszorosára növekedett? Elképzelhetőnek tartották-e, hogy ekkora falvakban olyan lakóépületek legyenek, amelyekben 100-150-200 ember életvitelszerűen lakhat, ahogyan ez a lakcímnnyilvántartásból kiderül? Hány eljárás indult eddig egy megvalósított közokirat-hamisítás gyanújával?

A fiktív magyarországi lakcím választójogot biztosított a tulajdonosoknak a 2014-es önkormányzati választásokon is. Hány eljárás indult ez alapján a választások rendje elleni bűncselekmény alapos gyanúja

miatt? Várom államtitkár úr válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a DK és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ahogy arra ön is utalt, 1962-ben kötötték ezt a megállapodást. Lett volna ott is egypár évtizede az akkori, az önök pártját megelőző pártnak arra, hogy ezt az egyezményt felmondja. Aztán 1994-től 1998-ig is lett volna lehetőségük arra négy éven keresztül, ha ezt ilyen hátrányosnak tartják, hogy felmondják. Aztán 2002-től 2010-ig erre mind a Medgyessy-kormány, mind a Gyurcsány-kormány, mind pedig a Bajnai-kormány erre lehetősége lett volna. Emlékeim szerint ön abban a kormányzatban államtitkári tisztséget is viselt, önnek is lehetősége lett volna, hogy ez ügyben lépjen. De nem léptek semmit.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Természetesen nyoma sincs annak, kedves képviselő úr, amit mondott, hogy ez elő lett volna készítve. Semmit nem tettek ebben az ügyben, azért nem, mert ezt az egész ügyet igazából a választási kampányra találták ki önök pár hónappal ezelőtt. Tudjuk, hogy a felelősségvállalás nem az erős oldaluk. Itt is látható, hogy semmit nem tettek akkor, amikor tizenkét éven keresztül kormányon ezt a megállapodást felmondhatták volna. Most pedig ezt kéri számon ezen a kormányzaton, egy olyan időszakban, amikor önök is láthatják, hogy mennyire reális Ukrajnával akár oktatásügyben, akár nyelvhasználati ügyben tárgyalni, és mennyire van lehetőség arra, hogy valóban komolyan véve a magyar fél újratárgyalási szándékát, nyugdíjügyben egy újratárgyalásra sor kerüljön. Ön is látja, hogy Magyarország az oktatás kérdésében hétről hétre igyekszik az európai normáknak megfelelően rendezni a viszonyt, de Ukrajna erre nem volt hajlandó. *(Zaj az ellenzéki oldalon.)*

De addig is igyekszünk mindent megtenni pontosan a törvényesség biztosítása érdekében, éppen ezért az ellenőrzések folyamatosak ezen a téren is. Négy szempontot vizsgálnak a hatóságok: egyrészt azt, hogy a bejelentett lakcímen található-e épület, hogy ez az épület ténylegesen otthonául szolgálhat-e valakinek és otthonul használják-e, hogy végleges szándékkal költözött-e valaki át, illetve hogy a hatóságok hozzájárulásával telepedett-e le.

(15.00)

Ezt a négy szempontot vizsgálják folyamatosan, és ezek az eljárások eredményre is vezettek, hiszen a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei kormányhivatal 121 ilyen ellenőrzést tartott, a Hajdú-Bihar megyei kormányhivatal 38-at, a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei

kormányhivatal pedig szintén 36 ilyen ellenőrzést tartott. Éppen ezért 17 esetben meg is szüntették az ellátások folyósítását, hiszen kiderült, hogy nem tartózkodik életvitelszerűen Magyarországon az, aki igényelte ezt az ellátást. A benyújtott kérelmek esetében 61 főnél kiderült, hogy szintén nem felelt meg a feltételeknek; nekik sem állapították meg, hiszen így nem lett volna törvényes. Akiknél a törvényi feltételek fennállnak, azoknál pedig ezt a nemzetközi szerződés szerint meg kell adni.

Azt viszont elmondanám, hogy ezzel kapcsolatban semmifajta közokirat-hamisítási büntetőügy nincs folyamatban, és a választás rendje elleni büncselekmény ügyében sincs eljárás folyamatban, szemben azzal, amit tisztelt képviselő úr jelzett az előzőekben. Ezt is tudom önnek cáfolni.

Azt is el szeretném mondani, hogy nyilván vannak kárpátaljai magyarok, akik a háború és az ottani nélkülözés elől megpróbálnak Magyarországra áttelepülni. Ez a magyar EU-tagsággal van kapcsolatban és az ottani háborús állapotokkal. Azt még a Kárpáti Igaz Szó is megírta, hogy ezek az ellenőrzések rendszeresek, és nézik, hogy ténylegesen valaki ott tartózkodik-e.

De ami a nyugdíjak kapcsán önöket illeti, tisztelt képviselő úr, én az ön helyében nem büszkélkednék semmilyen nyugdíjüggyel. Hiszen önök voltak az egyetlen kormány Magyarország történetében, akik elvettek egyhavi nyugdíjat a magyar nyugdíjasoktól. Nemhogy Erzsébet-utalványt és prémiumot nem tudtak adni, hanem elvettek egyhavi nyugdíjat.

És a valós indoka annak, amiért ön ezt a kérdést előhozza, az nem a nyugdíjkassza miatti aggodalma. Hanem az, hogy ezzel is a kárpátaljai határon túli magyarok ellen akarnak uszítani. Mert önök a kárpátaljai magyaroknak nem adnának nyugdíjat, csak az illegális bevándorlóknak adnának meg mindenfajta jóléti szolgáltatást. Ez az önök politikájának az alapja. *(Nagy taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Varju László képviselő úré a szó. Kérdezem, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Az ön válasza több ok miatt sem elfogadható. Egyrészt önnek pontosan tudnia kell, hogy 2010 előtt erre, az ilyen különleges kezelésre nem volt szükség, mert nem voltak visszaélések. *(Felzúdulás a kormánypárti padsorokban.)* De önnek pontosan tudnia kell, itt van a kezemben az a pendrive *(Felmutatja.)*, amin rajta van az az átadás-átvételi dokumentumok között, hogy ez egy letárgyalt eset volt, és önök szándékosan visszaélték a helyzettel. *(Közbeszólások és szórványos taps a DK soraiban.)*

És még egy dolgot hozzáteszek, tisztelt államtitkár úr. Ha ön tudja azt, hogy mit jelent a fiktiválás, akkor pontosan tudja azt is, hogy önök létrehoztak egy olyan hierarchikus rendszert, amelyben szándékosan tartanak függelmi helyzetekben embereket, akik ezért pénzt kapnak, és ezt a nyugdíjkifizetési lehetőséget az önök számára szavazatvásárlásként

fenntartják. Elfogadhatatlan, amit ön mond. (*Taps a DK soraiban.*)

ELNÖK: Bár nem mondta ki képviselő úr, hogy nem fogadja el, azt mondta, hogy elfogadhatatlan... (*Dr. Vadai Ágnes: De!*) Képviselő asszony, bocsánat, nem adtam önnek szót. Majd fog következni ön is. Azt mondta, elfogadhatatlan. Gondolom, ebből levonhatom azt a következtetést, hogy nem fogadja el. Köszönöm szépen.

Mivel képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 112 igen szavazattal, 37 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Ungár Péter képviselő úr, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be az agrárminiszterhez: „**Mit tesznek a hatvani bűz megoldása érdekében?**” címmel. Ungár Péter képviselő úré a szó. Parancsoljon!

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Úgy tűnik, hogy a környezetvédelem hosszú évek alatt felépített intézményrendszerét semmibe veszik, és az állampolgárok egészséges környezetben való élésének jogát pedig a Fidesz rendszere az utóbbi időben nem veszi komolyan. Ebbe a három percbe nem fér az bele, hogy felsoroljuk, milyen olyan ügyek vannak Magyarországon, ahol környezetkárosító helyek mellett élnek emberek százai, itt most egy konkrét esetre fogunk kitérni. De azt azért megjegyezni, hogy a környezetügy most már hivatali rendszerbe betagolt módon működik, és így semmilyen komoly ellátórendszer nem tud lenni.

Azt szeretném még hozzátenni, hogy a legutóbbi ügy, amely már lassan évek óta tér vissza, Hatvanban kerestek meg minket emiatt, egy lakó szerint nem lehet megmaradni az utcákon; ha 30 fokban megpróbálnak szellőztetni, akkor a lakásban sem. Hiába gyűjtöttek aláírásokat, senki sem csinált semmit. Elég jelentős számú aláírást gyűjtöttek amúgy. A hatvani önkormányzat és az egrí környezetvédelmi hatóság egymásra mutogat.

Az a helyzet, hogy itt akármi történik, rengeteg lakossági panasz történt az elmúlt időszakban azzal kapcsolatban, hogy az önkormányzat, bár szagnaplót vezet és bűzcsapdákat helyez ki, Hatvanban tulajdonképpen nem lehet megmaradni abban a bűzben, ami évek óta terjeng. De ez nemcsak Hatvanra igaz, hanem igaz Lőrincire, Herédre és Nagygyomposra is. Ezek a települések Hatvannal már összefogtak annak érdekében, hogy valamit kezdjenek ezzel a helyzettel.

A Heves megyei kormányhivatal a hónapok óta özönlő panaszok miatt állítólag vizsgálatot indított, de ennek a vizsgálatnak az eredményéről a mai napig nem számoltak be senkinek, pedig ez több mint két hónapja történt. Emellett pedig, bár tudjuk, hogy mik lehetnek azok a potenciális bűz kibocsátó telephelyek, ezeknél nem jelezték azt, hogy bármilyen hivatali vizsgált történt volna, illetve hogy ennek a hivatali vizsgálatnak milyen eredménye lett volna.

A következő kérdéseim lennének. Az első az, hogy mi az oka annak, hogy ebben az elég egyértelmű ügyben több hónap óta nem tudott előrelépni sem a hatóság, sem pedig a felelős minisztérium. Milyen vizsgálatokat végzett a kormányhivatal, és ezek a vizsgálatok milyen megállapításra jutottak? Mi hiányzik ahhoz, hogy ezt a problémát megoldják? Mit tettek pontosan az elmúlt időszakban? És van-e elképzelése arról, hogy hogyan tudja a környezetügyi hatóságnak úgy helyreállítani a jogkörét, hogy a jövőben ne legyen ilyen több másik magyar településen?

És végezetül annyit szeretnék kérni, hogy ebben a válaszban majd a kérdésre válaszoljon, és ne a migrációról beszéljen, ha lehetséges. Köszönöm szépen. (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válaszra megadom a szót Nagy István miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársam! Köszönöm, hogy a kérdést felvetette, és így lehetőségem van arra, hogy az Országgyűlés nyilvánossága előtt elmondjam, mi és miért történik Hatvanban. Megértem a Hatvanban, illetve a környéken élők türelmének fogyását is, és azt kell mondjam, hogy igazuk is van.

Mindenekelőtt szeretném képviselő urat tájékoztatni arról, hogy a lakosság életminőségének megóvása és javítása kiemelten fontos a környezetvédelemért felelős minisztérium számára. A képviselő úr által említett panaszt a területi környezetvédelmi hatóság kivizsgálta, és megállapította, hogy a jelzett panaszokat nagy valószínűséggel a Hunviron Energia- és Környezetgazdálkodási Kft. lőrinci hulladékkezelő és hasznosító telepének bűzszennyezése okozza.

A telep - és ebből rögtön érteni fogja mindenki, hogy a probléma honnan indul - 60 hektáros területén 1950 és 1980 között széntüzelésű erőműből származó salakot, pernyét, majd később gumigyári hulladékokat és kommunális hulladékot helyeztek el, több millió köbméter mennyiségben. A Hunviron Kft. végzi megbízás alapján a terület rekultivációját, amelyhez hulladékok biológiai lebontása során képződött nem veszélyes hulladékokat is felhasznál. Elsősorban szénhidrogén-tartalmú veszélyes hulladékok, vasúti talpfák és szennyvíziszap biológiai lebontását végzik egységes környezethasználati engedély birtokában.

A területi környezetvédelmi hatóság több ízben ellenőrizte a létesítményt, amelyben igen sok hiányosságot feltárt. A hulladékgazdálkodással kapcsolatos adatszolgáltatása hiányos. A telepen végzett tevékenység jelentősen eltér az engedélyben foglalt előírásoktól. Több ezer tonna vasúti talpfát, villanyoszlopot tárolnak szigetelés nélküli területen, a veszélyes hulladék-leürítő medencék száma és mérete nagyobb az engedélyben szereplőnél, a végzett kezelési technológia az engedélyben nem szerepel.

A kezeletlen szennyvíziszap mennyisége és tárolási módja nem megfelelő, a felhalmozott kezeletlen hulladék egy részének kezelése pedig nem történt

meg. A szabálytalanságok miatt a telephelyen az engedélyezettnél jelentősen nagyobb a bűz kibocsátó felület. A szaghatás jellemzői is arra utalnak, hogy a panaszokat ennek a telephelynek a működése okozza.

(15.10)

A területi környezetvédelmi hatóság a hatósági eljárás lezárásaként határozatban kötelezte a céget a hulladékgazdálkodási tevékenységből származó szaghatás megszüntetése érdekében alkalmazandó mechanikai, fizikai, biológiai, kémiai bűzcsökkentő intézkedések meghatározására. Előírta a hulladékbeszállítás átütemezésének vizsgálatát, valamint legkésőbb 2018. július 15-ig az üzemeltetőnek akkreditált mérőszervezettel vízméréseket kell végeztetnie a telephelyen és a panaszbejelentéssel érintett utcákban. A határozattal szemben azonban a kft. fellebbezést nyújtott be, és így az még nem tudott véglegessé válni.

A területi környezetvédelmi hatóság ezután is folyamatosan kiemelt figyelemmel fogja kísérni a Hunviron Kft. működését, a bűzcsökkentő intézkedések meghatározását és végrehajtását. Amennyiben a helyzet nem változik, a hatóságnak jogszabályi lehetősége van a tevékenység korlátozására, felfüggesztésére vagy megtiltására. Erre fogunk javaslatot tenni.

Kérem képviselő urat, fogadja el válaszat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Megkérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a miniszter úr válaszat. Parancsoljon!

UNGÁR PÉTER (LMP): Nagyon szépen köszönöm az érdemi válaszat. Azért szeretném arra kérni képviselőtársaimat, hogy ne fogadják el a válaszat, hogy a július 15-i határidőt követően meg tudjunk itt közösen győződni arról, hogy sikerült kezelni ezt a problémát, és ez a határozat, ami utána már jogerős lesz, megoldja azt a problémát, amiért ez a hatvaniaknak nagyon kellemetlen az elmúlt időszakban. Köszönöm szépen. A válaszat nem fogadom el.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mint hallhattuk, képviselő úr nem fogadta el miniszter úr válaszat. Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri válaszat 113 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Kocsis-Cake Olivio, a Párbeszéd képviselője, interpellációt nyújtott be a pénzügyminiszterhez: **„Hajlandó-e valódi nemzeti együttműködésre a kormány?”** címmel. Az interpelláció megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Rogán Antalt, a miniszterelnök kabinetfőnökét bízta meg. Az interpellációra a miniszter felkérésére Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszatolni. És most ön é a szó, képviselő úr. Parancsoljon!

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A két héttel ezelőtti napirend előtti felszólalásomban már megpróbáltam felhívni a figyelmet a fiatalok elvándorlásának problémájára. Mint ismert, az Eurostat által közölt adatok alapján több mint 600 ezer magyar él európai uniós országban és dolgozik ott. Az elvándorlók jelentős része 2010 után hagyta el hazáját.

Ennek a folyamatnak mára az az eredménye, hogy jelentős munkaerőhiány alakult ki, hiszen a szakképzett munkavállalók, a kétkezi munkások egyre nagyobb számban dolgoznak külföldön. A felszólalásomra az államtitkár úr igyekezett felsorolni, miket tett a kormány a fiatalok itthon maradásáért, külön említve a kedvezményes fesztiválját, valamint a Cseh Tamás-programot.

Én viszont azt gondolom, hogy ezek a programok a lakhatási problémák és az alacsony bérek miatt itthon csak vegetálni képes fiatalok tömegeit aligha tartják itthon. Ajánlom képviselőtársaimnak is, hogy olvassák el a „Határátkelő” blogot, ahol kivándorolt honfitársaink írják le sorsukat, és azt, hogy miért hagyták el ezt az országot. Engedjék meg, hogy idézek röviden ebből pár sort.

Az Angliában élő Gergő a következőt írta: „Az én tapasztalatom az volt, hogy a Magyarországon kapott fizetésből igen magas százalékot kell adóként megfizetni, majd ami marad, abból megpróbálni megélni így vagy úgy. Felteszem magamnak a kérdést, hogy élnek-e újra a szülőhazámban. A válaszat természetesen igen lenne, ha tudnám, hogy megvannak a megfelelő feltételei a jelenlegi életszínvonalam fenntartásához.” Zsolt Münchenből a következőt írja: „Évek óta dolgoztam Magyarországon szakácsként, borzasztó körülmények között. A vendéglátásban a fizetés jobb helyeken a magyar átlag feletti volt, ennek azonban ára volt. 15-16 órás munkanapok, hétfői munka, ünnepnapok és szabadság nélkül. A magasabb fizetés a több ledolgozott óra miatt jön ki, nem a kimagasló fizetés miatt.”

Ebből is látszik, hogy a kormány nem képes egyedül megoldani ezt a problémát. A „Gyere haza, fiatal!” program is kudarcot vallott. Éppen ezért azt gondolom, hogy itt tényleg nemzeti együttműködésre lenne szükség.

Kérdezem tehát államtitkár urat, hogy hajlandó-e a kormány egy olyan országgyűlési eseti bizottság létrehozására a frakciókkal rendelkező pártokkal közösen, amelynek kizárólagos feladata a kivándorlás megállítása, a cikluson átívelő közpolitikai megoldások kidolgozása. Várom megtisztelő válaszat. *(Szórványos taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint említettem, az elhangzott interpellációs kérdésre a válaszat Dömötör Csaba államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisz-

telt Képviselő Úr! A kormány minden szakpolitikai javaslatra nyitott. Ezzel együtt engedje meg, hogy azzal kezdjem, küldeményét, interpellációját abból a szempontból rossz helyre címezte, hogy ilyen kérdésekben az Országgyűlés dönt és nem a kormány. Tehát a kormánynál hiába kezdeményez olyat, hogy az Országgyűlés állítson fel egy eseti bizottságot.

Ettől függetlenül, mivel fontosnak tartjuk a fiatalok ügyét, ezért, ha már itt vagyunk, engedje meg, hogy pár gondolatban reagáljak az elhangzottakra. Már csak azért is, mert mindenképpen szeretném visszautasítani a kijelentését a, önt idézem, vegetálni képes fiatalok tömegeiről.

Tisztelt képviselő úr, vegetálni a növények szoktak, nem pedig a magyarok, pláne nem a magyar fiatalok. Mindennap küzdő, az életben helytálló, az ország erősödéséért dolgozó fiatalokat sért meg azzal, ha így beszél róluk.

A tiszteletet önök egyébként akkor sem adják meg, amikor a fiatalokról, a külföldön dolgozó fiatalokról egyfajta gazdasági menekültként beszélnek. Mindezt úgy, hogy az a politikai közösség, amelyhez ön csatlakozott, pár évvel ezelőtt, nem volt még annyira rég, azt ígérte nekik, hogy mindenki nyithat majd cukrászdát Bécsben. Erre most számonkérjük őket meg a kormányt is.

De ha komolyan gondolta a munkaerőhiánnyal kapcsolatos felvetését, akkor hadd javasoljam azt, hogy a szakmai munkát a saját frakciójában és a frakciószövetségében kezdje. Ennek oka is van. Ott hozzon létre, ha nem is egy eseti bizottságot, hanem egy munkacsoportot. Ott ül ugyanis Burány Sándor képviselő úr, aki hosszú éveken keresztül tevékenyen alakította az ország gazdaságpolitikáját, hol államtitkárként, hol miniszterként.

Nem az ittas vezetésére gondolok itt, hanem a politikai munkájára. Na, az ő idejében, tisztelt képviselő úr, 27 százalékos volt a fiatalok munkanélkülisége, tehát minden negyedik magyar fiatal munkanélküli volt. Ezt sikerült jelentősen lecsökkenteni, most 10 százalék alatt járunk. Tudjuk, hogy még sok a tennivaló, de az elmúlt évek közös teljesítményét akkor sem lehet egy lapon említeni azokéval, akikhez ön most csatlakozott.

Mi egy olyan országot szeretnénk, ahol minden fiatal megtalálja a számítását, azok is, akik most egyébként külföldön vállalnak átmenetileg munkát. Ezért csökkennek tovább az adók. Ön erről nem beszélt, de 15 százalékos változatlanul az szja, jövőre is az marad, ezért bővülnek a családtámogatások. A baloldallal ellentétben mi ezért szeretnénk folytatni az otthonteremtési programot, és ezért folytatódnak a béremelések, többek között a munkaadói adócsökkentések segítségével.

És ezért őrizzük az ország biztonságát, mert azért küzdünk, az a célunk, hogy akik most kint dolgoznak, ők, ha haza szeretnének térni, akkor egy biztonságos országba térhessenek haza. Egyébként meg a tények kedvéért szeretném megjegyezni, hogy a tavalyi évben többen tértek haza Magyarországra, mint amennyien külföldre indultak el munkát vállalni.

Szóval, ha az üres politikai támadásokon túl valóban fontos önnek a fiatalok ügye, akkor javaslom, hogy szavazzák meg a 2019-es költségvetést. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most megkérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon! Oné a szó.

KOCISIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Ha jól értem államtitkár urat, akkor nem hajlandóak ilyen eseti bizottság föllállítására. Ez azért szomorú, mert nemcsak beszélni kell a nemzeti együttműködésről, hanem cselekedni is. Azt gondolom, minden frakciónak nagyon jó szakértői vannak, és ha összeülnének ezek a frakciók, akkor biztosan találnának megoldást erre a problémára. Sajnálom, hogy önök nem szeretnék ezt. Köszönöm.

ELNÖK: Képviselő úr! *(Jelzésre:)* Nem fogadja el. Köszönöm szépen. Arra kérek minden képviselőt, hogy ezt ki kell mondani, ez tételesen szerepel a házszabályban, hogy el kell fogadni. Nem azért kérdezem, ön még fiatal képviselő, a végén azzal kell befejezni, vagy az elején azzal kezdeni, hogy elfogadom vagy nem fogadom el.

Tisztelt Ház! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 111 igen szavazattal, 35 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Ház! Witzmann Mihály képviselő úr, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a pénzügyminiszterhez: „**Mit vár a kormány a bevándorlási különadó bevezetésétől?**” címmel. Witzmann Mihály képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

(15-20)

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! *(Több képviselő elhagyja az üléstermet. - Az elnök csenget.)* Mint ismeretes, az Országgyűlés már februárban megtárgyalta az úgynevezett Stop Soros törvénycsomagot, de a döntést az április 8-ai választások utánra halasztotta annak érdekében, hogy az emberek véleményét tükröző, újonnan megalakuló Országgyűlés dönthessen ebben a rendkívül fontos kérdésben.

A választópolgárok tehát nemcsak az elmúlt közel egy évtizedben elért eredményekről, hanem az előttünk álló egyik legnagyobb kihívásról, a migrációs válság kezeléséről is döntést hoztak április 8-án. Az eredmény azóta mindenki számára ismert: a magyar emberek, a magyar választók immár harmadik alkalommal adtak kétharmados felhatalmazást a Fidesz-KDNP-pártszövetségnek.

Azt is jól tudjuk, hogy a kormány eddig több száz milliárd forintot fordított hazánk határainak védelmére a költségvetésből. Fontos hangsúlyozni, hogy minden szervezet, amely az illegális migrációt segíti és támogatja, növeli a védekezésre fordítandó kiadásokat, és ezáltal komoly károkat okoz a magyar költségvetésnek, közvetve a magyar adófizető polgároknak.

A magyar emberek számtalanszor kinyilvánították, hogy elutasítják a hazánk kulturális, nyelvi és vallási berendezkedésének megváltoztatására irányuló törekvéseket. Az ilyen tevékenységek hatékony megakadályozását szolgálja a bevándorlási különadó bevezetésére vonatkozó javaslat is.

A Pénzügyminisztérium ez irányú javaslata az illegális migrációt anyagilag támogató, illetve segítő szervezetek számára különadó-fizetési kötelezettségét ír elő. Az adót azoknak a szervezeteknek kell megfizetniük, amelyek pénzbeli vagy vagyoni jellegű juttatásban részesülnek, és az így végzett tevékenységükkel akár közvetlenül vagy közvetve elősegítik az illegális migrációt. A javaslat szerint az adó mértéke az annak alapjául szolgáló pénzbeli vagy vagyoni jellegű juttatás 25 százaléka lesz.

Az intézkedés egyértelmű célja, hogy a Soros György által pénzelt szervezetek a jelenlegi formában ne folytathassák tovább tevékenységüket. Ugyanis ezek a szervezetek valójában nem a rászorulókat kívánják segíteni, hanem káros tevékenységet szerveznek, erre buzdítanak, és közben hazugságokat terjesztve jelentgetik föl hazánkat, Magyarországot.

Soros aktivistái, bár csak pár százan vannak, úgy próbálják feltüntetni magukat, mintha az egész magyarországi civil társadalmat képviselnék. Ezek a szervezetek szélsőséges nézeteikkel megkérdőjelezik a nemzetek létjogosultságát, a hagyományos, valódi európai értékeket a családok, valamint a házasság intézményének tekintetében, és támogatják az illegális migrációt. Ezért mindenképpen indokolt fellépni az általuk folytatott tevékenység ellen.

Tisztelt Államtitkár Úr! Azt nem tudjuk ugyan pontosan, hogy akár Soros György szervezetei, akár mások mennyi pénzt adnak a Magyarországon tevékenykedő ilyen szervezeteknek a migráció támogatására, azt azonban sejthetjük, hogy ez az összeg nem lehet kicsi. Arra is számítani lehet, hogy a támogató szervezetek majd megpróbálnak kibújni az effajta adókötelezettség alól.

Tisztelettel kérdezem, hogy miképp lehet utolérni a jog eszközével ezeket a szervezeteket, illetőleg hogy a bevándorlást segítő támogatások adóztatásából befolyó bevételt az állam milyen célokra kívánja a jövőben felhasználni. Előre is köszönöm a megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott interpellációjára Tállai András államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A magyar emberek a 2016-os kvótanépszavazáson világosan véleményt nyilvánítottak

arról, mit akarnak a tömeges migráció ügyében: 3,3 millióan mondtak nemet az illegális migránsok betelepítésére. Ezt a döntést, a politikai irányvonal támogatását erősítették meg a tavaszi országgyűlési választásokon a Fidesz-KDNP-frakciószövetségre leadott szavazataikkal.

A magyarok döntöttek, világosan jelezték: nem akarják, hogy Magyarország bevándorlóországgá váljon. Ezért a kormány minden eszközzel meg fogja védeni az országot az illegális migrációtól, nemcsak a hatázzárral és büntetőpolitikai eszközökkel, hanem pénzügyi, adópolitikai eszközökkel is fel kívánunk lépni a migráció szervezése ellen. Az illegális migráció elleni védekezés ugyanis jelentős pénzügyi terheket jelent a magyar költségvetésnek, így közvetve a magyar embereknek, hiszen ez közel 300 milliárd forintba került.

A közös teherviselés elvével nem egyeztethető össze, hogy a társadalom egésze viselje azokat a költségeket, amelyek azért keletkeztek, mert egyes szervezetek tevékenysége a bevándorlás növekedését, így egyúttal az állami feladatok és kiadások növekedését is magával vonja. Ezért a kormány javasolja, hogy a közteherviselés jegyében új fizetési kötelezettség kerüljön bevezetésre: a bevándorlást segítő szervezetek fizessenek bevándorlási különadót, amelynek mértéke 25 százalék. A bevándorlási különadót a múlt héten benyújtott adócsomag tartalmazza. A javaslat általános vitáját a holnapi ülésnapon kezdi meg az Országgyűlés. Amennyiben elfogadja az Országgyűlés, úgy a törvény a kihirdetést követő 30. napon hatályba lép.

A törvényjavaslatban szereplő bevándorlásiadókötelezettség kiterjed a Magyarországon zajló, bevándorlást segítő tevékenység anyagi támogatására, függetlenül a támogató és a bevándorlást segítő szervezet honosságától, továbbá a bevándorlást segítő, Magyarországon bejegyzett szervezet működésének anyagi támogatásától, függetlenül attól, hogy e szervezet hol folytatja tevékenységét. A javaslat külön meghatározza a bevándorlást segítő tevékenység fogalmát. E körbe tartozik a bevándorlás előmozdításával összefüggő médiakampányok, szemináriumok folytatása, abban való részvétel, a hálózatépítés és -működtetés, valamint a bevándorlást pozitív színben feltüntető propagandatevékenység.

Az adó alapja és mértéke igazodik ahhoz a hatáshoz, amit a bevándorlást segítő szervezet fejt ki, ezért az adó alapja a bevándorlással összefüggő anyagi támogatás, például átutalt pénzösszeg, illetve juttatott ingóság. Az adó önadózással teljesítendő, azaz az adóalanynak kell megállapítania a fizetési kötelezettséget, bevallania, és azt megfizetnie.

Az adó alanya tehát elsődlegesen a támogatást nyújtó szervezet, amely legkésőbb a támogatás átadását követő hónap 15. napjáig köteles nyilatkozni a támogatás címzettje felé, hogy a bevándorlási különadó-kötelezettségét teljesítette. Ha e nyilatkozattételt elmulasztja, a támogatás címzettje válik adóalannyá. A támogatás címzettjének, ha a támogatást nyújtó nyilatkozattételi kötelezettség mulasztása miatt a bevándorlást segítő szervezetet terhelő adóbevallási és adófizetési kötelezettség feléled, azt a második hónap

15. napjáig kell teljesítenie. A különadót az adóhatóság kezeli, a költségvetésbe befolyt összeg *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* kizárólag határvédelmi feladatok ellátására használható fel.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, hogy a Pénzügyminisztérium szóban forgó javaslata egy újabb ékes bizonyítéka annak, hogy Magyarország Kormánya, ahogy eddig is, a jövőben is minden lehetséges eszközt szeretne megragadni annak érdekében, hogy megvédje a határainkat, megvédje Magyarországot, megvédje a magyar embereket.

A bevándorlási különadó, ahogy az előbb is hallhattuk, az eddigiekben sikeresen alkalmazott mód-szerekhez illeszkedve akár a jogi, fizikai, élőerős határzárhoz, akár a közelmúltban elfogadott alkotmány-módosításhoz vagy az úgynevezett Stop Soros törvénycsomaghoz most egy újabb adalékként, egy úgynevezett adópolitikai intézkedésként próbál betársulni annak érdekében, hogy Magyarország biztonságát megvédje és az illegális migrációt megakadályozza.

Különösen örvendetesnek tartom, hogy az ebből befolyó összeget a határvédelemre tudjuk fordítani, hiszen ahogy az előbb is hallhattuk, eddig körülbelül 300 milliárd forintot költött Magyarország a magyar adófizetők pénzéből a határkerítés megépítésére, a határvédelemre. Ezért az államtitkár úr alapos és részletes választ természetesen elfogadom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! A képviselő úr elfogadta az államtitkári választ. Tisztelt Képviselőtársaim! Staudt Gábor képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az igazságügyi miniszterhez: **„Van-e teendője a kormánynak az igazságszolgáltatás függetlenségének megvédése terén?”** címmel. Staudt Gábor képviselő úr a szó. Parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A kérdésemre a válasz egy jól működő jogállamban evidencia lenne: igen, a kormánynak feladata, hogy az igazságszolgáltatás és legfőképpen a bíróságok független működését biztosítsa. Sajnos, ma Magyarországon ez nagyon nem egyértelmű.

Az Országos Bírósági Hivatal és annak egyszemélyi vezetője nagyon sok kritikát kapott az elmúlt években, amelyekre sajnos szakmai válaszok nem érkeztek, a kormány pedig azt hangoztatta, hogy nincs teendője, hiszen Handó Tündének van ellenőrző szerve, egy kvázi főnöke, az Országos Bírói Tanács, majd az teszi a dolgát. Nos, úgy tűnik, hogy az OBH az utóbbi

időben tette is a dolgát, és ki is derült gyorsan, hogy valójában semmiféle kontrollt nem tud gyakorolni az OBH működése felett. A feszültség addig fokozódott, hogy az OBH elnöke nemes egyszerűséggel lehazaáru-lózta azokat a bírákat, akik kritizálni merték a kormány igazságügyi terveit.

Handó Tünde szerint a hazaárulást úgy hajtották végre, hogy egy olyan szervezethez fordultak, amelyet Brüsszel finanszíroz. Elnök asszony a Kossuth rádióban osztotta meg észrevételeit, idézem: „Sajnálatos-nak tartom azt, hogy néhány bírótársunk magáról és a kötelességeiről, a közösség iránti felelősségeiről megfeledkezve külföldre szalad, és elárulja a hazáját.” Főleg úgy, hogy az OBH közleményben cáfolta, hogy az igazságügyi tanácsok európai hálózatához fordult volna. De ha oda fordult volna, akkor már hazaáruló lenne? A haza biztosan egyenértékű a Fidesz-kormányzat és Handó Tünde kritizálhatatlanságával? De a fő gond mégiscsak az a tény, hogy az Országos Bírósági Hivatal elnöke nem ismeri el a munkája ellenőrzését az arra alkotmányosan hivatott szervtől. Az OBH közleményében aggályosnak tartotta, hogy Handó Tünde önkényesen illegitimnek nevezte az őt az Alaptörvény által felügyelni hivatott közbizalmi testületet, és megtagadta a testület felügyeleti jogkörének ellátásához szükséges adatok kiadását. Az OBH felhívta a figyelmet arra is, hogy az OBH elnöke az OBH által felügyeleti jogkörében megfogalmazott kritikákat érdemben a mai napig nem válaszolta meg egy alkalom-mal sem.

(15.30)

Fentiek miatt kérdezem államtitkár urat: valóban nincsen önök szerint teendője a kormánynak a bíróságok működésével kapcsolatosan és a kialakult helyzetben? Rendben lévőnek tekintik, hogy a bíróságok egyszemélyi vezetője hazaárulóknak nevezi az őt ellenőrizni hivatott testület bírúit, és ellehetetleníti az Országos Bírói Tanács működését? Ön szerint ma Magyarországon ki az a személy vagy testület, akinek jogosítványa van Handó Tünde ténykedését ellenőrizni és az esetleges jogsértéseket megállapítani? Várom államtitkár úr érdemi választ. Köszönöm. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Úgy van! - Taps ugyanott.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr interpellációs kérdésére Völner Pál államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, államtitkár úr, ön a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az igazságszolgáltatás jogállami működésének alapfeltétele természetesen a bírói függetlenség érvényesülése. Ezt az Alaptörvény is rögzíti, ugye, a bírák csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélezési tevékenységükben nem utasíthatók, és tisztségükből csak a törvényben meghatározott okból és eljárás keretében lehet elmozdítani őket.

Szerencsére, amiről képviselő úr beszélt, az nem ezeket az alapelveket sértő eseményekről szólt, hanem egy bírósági ágazaton belüli jogvitáról, amelyben a kormányzat ennek elbírálására - mint ahogy többször is kihangsúlyoztuk - nem illetékes. Képviselő úr felszólalása kicsit féloldalasra sikeredett, ugyanis az OBH elnökének azokat a kifogásait, amelyek az OBTH összetételével kapcsolatosak, nem említette, tehát hogy a szervezetre, annak összetételére, annak a törvénynek való megfelelésre vonatkozó kifogásai nem szerepeltek az interpellációban. Mint említettem, ezt nem tisztünk elbírálni, de a mérlegnek két serpenyője van.

Tehát, mint említettem, a bírói ágazaton belül folyik egy olyan vita, hogy a jelenlegi OBTH a maga csökkentett létszámával megfelel-e a törvényben foglalt kritériumoknak vagy sem. Az OBH elnöke szerint nem felel meg, nem tudja ellátni a feladatát, új választásra lenne szükség, ez az érem egyik oldala. A másikat viszont ritkán tanulmányozzuk, hogy a 2012-es bírósági reform betöltötte-e a célját. Gyakorlatilag egy működőképes bírósági rendszert hozott létre, az ítélkezési korszerűbb és hatékonyabb pályára került, és az Európai Bizottság idén ötödik alkalommal közzétett uniós tagállamok igazságszolgáltatásának hatékonyságát, minőségét és függetlenségét - függetlenségét, ezt is említi - bemutatató úgynevezett igazságügyi eredménytáblán a magyar bíróságok ismét az élvonalban végeztek.

Tehát önmagában az a jogvita, amit említett képviselő úr, nem kérdőjelezi meg a magyar bíróságok hatékony működését. Valóban egy szerencsétlen helyzettel állunk szemben. Valóban, a kormánynak vagy akár a parlamentnek ilyen helyzetben el kell gondolkoznia azon, hogy van-e szüksége cselekvésre, mert bármilyen hirtelen beavatkozás vagy jogalkotási törtenés lehet, hogy csak rontana a helyzeten.

Tehát kihangsúlyozva azt, hogy a bírói függetlenség a demokrácia állócsillaga - ahogy miniszter úr is többször említette -, megemlíteném azért, hogy az igazságügyi tárca pontosan ennek a témának a kapcsán is az egyik kiemelkedő igazságügyi feladatának tekinti, hogy az évtized elején megalkotott új Alaptörvény és a magyar igazságügyi rendszer elmúlt 30 évének elért eredménye, működése szakmai alapú értékelésének elvégzésére sor kerüljön, és erről a kormányt tájékoztatni akarja. Miniszter úr ennek érdekében egy munkabizottságot hozott létre, amelynek tagjai elismert egyetemi tanárok, komoly tapasztalattal rendelkező bírák és az Igazságügyi Minisztérium igazságügyi kapcsolatokért felelős államtitkára.

Az Igazságügyi Minisztérium a munkabizottság által elkészített javaslatokat azok kormány-előterjesztését megelőzően a hivatásrendek képviselőivel is meg kívánja vitatni. A tárca ebben a munkában is kiemelkedően fontosnak tartja az alkotmányos dialógust a jogásztársadalommal és a parlamenti pártokkal, így az ön pártjával is folytatandó párbeszédet. Bizom benne, hogy a közös munka eredményeképpen megnyugtató, szakmai alapon nyugtató válaszok születnek majd az ön által felvetett kérdések területén is, és remélhetőleg egy olyan jogalkotással sikerül majd

kiküszöbölnünk a jövőre nézve ezeket a problémákat, ami kiállja az idő próbáját.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Staudt Gábor képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Azért nem tudom elfogadni a választ, mert a sajtóhírek alapján a helyzet azért állt elő, mert Handó Tünde felkérte az OBTH tagokat, hogy mondjanak le, és így alakulhatott ki a helyzet. Egyébként azt is lehetett hallani, hogy fegyelmi eljárás fenyegeti azokat az OBTH tagokat, akik megjelentek az OBH-nál, és megpróbálták kikérni az adatokat.

Illetve önök a Kúria kritizálásánál nem tartották magukat ilyen távol a bíróságoktól, és arra is emlékeztetnék, hogy szakmai válaszokat sem az Igazságügyi bizottság, sem az OBTH nem kapott Handó Tündétől, miközben egyébként az OBTH korábban, amikor még teljes és tagjai teljességében működőképes volt, akkor kimondta, hogy számos kinevezési gyakorlata Handó Tündének nem volt a magyar törvényeknek megfelelő. Ezt egyébként már elsőfokú bírósági döntés is kimondta.

Államtitkár úr, a kérdés az, hogy ha az OBH elnöke, mondjuk, egy hivatali visszaélést követ el, akkor ezek alapján senki nem tudja azt mondani, hogy ez megtörtént, hiszen úgy tűnik, hogy az OBTH erre képtelen, a kormány meg távol tartja magát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérdezem: elfogadják-e önök. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 111 igen szavazattal, 38 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most 15 óra 37 perc van, meg kellene szakítanunk, mert letelt az interpellációs időszak, de a házszabály ugyanakkor arra kötelez valamennyiünket, hogy minden frakciónak biztosítani kell a megszólalási lehetőséget. Ennek szellemében Nacsa Lőrinc képviselő úr következik, aki a KDNP képviselője, aki interpellációt nyújtott be az innovációért és a technológiáért felelős miniszterhez: „**Mit gondol az Európai Bizottság költségvetési javaslatáról a magyar kormány?**” címmel. Nacsa Lőrinc képviselő úré a szó. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Mint az sokak által ismert, május végén az Európai Bizottság beterjesztette a következő, 2021-2027-es időszakra vonatkozó uniós költségvetési tervét. A terv érzékenyen érinti Magyarország középtávú jövőjét, az uniós támogatások visszaesésén keresztül a magyar családok mindennapjait.

A nemzetközi kapcsolatokat tekintve elmondhatjuk, hogy a közös érdek, a józan ész politikája ennek ellentmond, hiszen a magyar export 75 százaléka ma az Unióba irányul, ami igen szoros kapcsolatos jelez, ezzel Brüsszelnek is tisztában kellene lennie.

Napjainkban az Unió új kihívásokkal néz szembe, mint például a migrációs válság kezelése, a gazdaságfejlesztés, új tagországok felvétele vagy olyan szociális problémák, mint a munkanélküliség, kiemelten is a fiatalok munkanélkülisége, valamint a versenyképesség romlása, a felzárkózás a digitális korszak kihívásaira. Ehhez viszont uniós szinten forrásokat kell biztosítani. Tisztelt Államtitkár Úr! A Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja nevében szeretném jelezni, hogy az uniós javaslat, ami összességében a szegényebb államoktól csoportosítana át forrásokat a gazdagabbakhoz, számunkra teljességgel elfogadhatatlan.

(15.40)

Amíg a magyar költségvetési politika középpontjában a biztonság megőrzése, a gazdasági növekedés fenntartása, a befektetés ösztönzése, a családok támogatása és a teljes foglalkoztatottság elérése van, addig a brüsszeli testület a tervezet szerint csökkentené a nagyobb gazdasági növekedést produkáló kelet- és közép-európai tagországoknak nyújtott forrásokat. Ez a sajtóban megjelent hírek szerint idei áron számolva mintegy 25 százalékos visszaesést jelentene a mostani költségvetési ciklushoz képest. Bár a brexit miatt csökkenő költségvetési forrásokkal kell majd számolnunk a következő időszakban, nekünk az az érdekünk, hogy az EU költségvetése ne büntesse a teljesítményt.

Az elmúlt évek erőfeszítései hatására megteremtődött gazdasági fejlődés, az életszínvonal emelkedése ne számítson hátránynak azokkal az országokkal szemben, akik nem tartották be a költségvetési fegyelmet és uniós jogot sértő gazdaságpolitikát folytattak. A pénzügyi stabilitás megőrzése mellett a következő években is garantálnunk kell Magyarország biztonságát, és küzdenünk kell az illegális migráció ellen. A migráció kezelése és bátorítása, a vámbevételek elosztásának tervezete, az egységesülő adópolitika a tagállamok érdekeivel ellentétes, Magyarországot hátrányosan érinti.

Épp ezért kérem tisztelt államtitkár urat: mit gondol az Európai Bizottság javaslatáról a magyar kormány? Magyarország érdekeit szem előtt tartva milyen eszközökkel küzd a kormány a számunkra kedvezőtlen tervezet megvalósulása ellen, valamint számíthatunk-e a visegrádi országok és a hátrányosan érintett többi állam támogatására, akár összefogására közös céljaink eléréséhez? Köszönöm szépen, és várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelettel arra kérem kormánypartú képviselőtársaimat, hogy foglalják el helyüket, és úgy hallgassák Schanda Tamás államtitkár úr válaszát. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Az Európai Bizottság által készített, következő költségvetési ciklusra vonatkozó tervezet komoly fenntartásokkal és kritikákkal fogadjuk. Ez ugyanis egy politikai javaslat, csalódást keltő politikai javaslat. Megdöbbenő, hogy az Európai Bizottság javaslatára szerint azok az államok, azok a tagállamok kerülnek jobb helyzetbe, akik nem tartották be a költségvetési fegyelmet, miközben magasabb az életszínvonaluk, mint Magyarorszáé, azaz a gazdagabbakhoz kerülne a pénz a szegényebektől.

Ezt mi nem tartjuk fair javaslatnak, ezért ez ebben a formában számunkra elfogadhatatlan. Nem tisztességes, hogy azokat az országokat büntessék, akik ugyan kedvezőtlenebb történelmi helyzetet örökölték, de lehetőségeikkel jól sáfárgodtak; hogy azon országokat sújtsák forrásmegvonással, amelyek az elmúlt években jól teljesítettek és minden lehetőséget kihasználtak, hogy hazájukat sikeressé tegyék, nemzetüket emelkedő pályára állítsák. Nem helyes, hogy a teljesítményt felmutató tagállamok küzdelmét figyelmen kívül hagyják. Ez szembemegy az európai értékekkel, a szolidaritás szó eredeti jelentésével.

A magyar kormány álláspontja határozott az ügyben. Minket arra hatalmazott föl a magyar emberek elsöprő többsége, hogy az ő érdekeiket tartsuk szem előtt. Ebből nem engedhetünk. Az uniós költségvetés tervezete alapszerződés-ellenes és bevándorláspárti, politikai és nem közösségi szemléletű. Egyáltalán nem az európaiak érdekeit, az európai együttműködés erősítését szolgálja.

Tisztelt Képviselő Úr! A világ változóban van. Az előző európai parlamenti voksolás óta számos új kihívással szembesült a kontinens. Ezekre a brüsszeli bürokraták sokszor adtak helytelen választ, és amit ma képviselnek, az már nem az európai értékek mentén való politika. Brüsszel nem tanult semmit az elmúlt években, és ez tükröződik vissza a költségvetés tervezetéből is. Elfogadhatatlan, hogy aszímíg több fontos területre kevesebb forrás jut, a migráció és a bürokrácia támogatása nem csökken. Az önsorsrontásra és a saját zsebükre van pénz, az európai emberekre nincsen. Ez így nem lehet, ez így nem elfogadható.

Arról, hogy mennyire vették figyelembe az európai emberek érdekeit, már a tervezet szóhasználata is árulkodik: határvédelem helyett határigazgatásról, határmenedzsmentről beszélnek, hogy minél jobban elkendőzzék a javaslat migránspartú jellegét. Meg kell védenünk Európát, ahhoz pedig ragaszkodnunk kell, hogy az európai emberekre fordítható pénz ne a migránsok támogatását és ezzel a krízis további élezését szolgálja.

Tisztelt Képviselő Úr! A '21-ben induló uniós költségvetési tárgyalási időszak most kezdődik el. Nemcsak Brüsszel, hanem a tagállamok is kialakítják saját elképzelésüket. Tudható, hogy nem egyedül fogadtuk kritikával a tervezet, sőt nincs is nagyon olyan, akinek tetszene. A következő időszakban minden résztvevő ismerteti a saját elképzeléseit, a konszenzusig pedig hosszú lesz az út. Nagy munka áll

előttünk, kemény tárgyalások elé nézünk, ahol számí-
tunk a szövetségeseinkre.

Kérem válaszem elfogadását. *(Taps a kormány-
pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem Nacsa
Lőrinc képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári
választ. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Tisztelt Államtitkár
Úr! Köszönöm a választ. Sajnálatos azt hallani, hogy
Brüsszelben egy olyan költségvetést raktak össze, ami
az európai családok és az európai vállalkozások he-
lyett a bevándorlókat támogatja. *(Zaj, közbeszólások
az ellenzéki padsorokból.)* Az is csalódás, hogy az
ellenzéki európai parlamenti képviselők, a szocialis-
ták és a DK képviselői folyamatosan Magyarország
költségvetése támogatásának megrövidítésén dolgoz-
nak, és többször is állást foglaltak amellet, hogy
szigorítani és csökkenteni kellene a Magyarországnak
járó forrásokat. *(Közbeszólások a DK frakciójában.)*

Én azt tudom önnek mondani, a kormánypárti
frakciók nevében, hogy mi támogatni fogjuk azokban
a harcokban, azokban a vitákban a kormányt, ami ah-
hoz kell, hogy a Magyarországnak járó és jutó forrá-
sokban a legeredményesebb tárgyalásokat tudják le-
folytatni, és köszönöm, a választ elfogadom. *(Taps a
kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint
hallhattuk, képviselő úr elfogadta az interpellációra
adott választ. Ezzel az interpellációs időszak végére
értünk.

Most az **azonnali kérdések órája** következik,
15 óra 46 perc van. Tisztelt Országgyűlés! Gyöngyösi
Márton képviselő úr, a Jobbik frakcióvezetője, azon-
nali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak:
„**Mennyire hiteles a Kormány politikája?**” cím-
mel. Gyöngyösi Márton frakcióvezető úré a szó.
Parancsoljon!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a
szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Bejárta a
sajtót, hogy nemrégiben ön bent járt egy budapesti
egészségügyi intézmény szakrendelésén, de ahelyett,
hogy kívárta volna a sorát, beelőzte a sort, sőt kiküld-
ték azt, aki az ön orvosánál bent volt ön előtt. Pedig
ha kívárta volna a sorát, akkor bőven lett volna ideje
elmélkedni a magyar egészségügy helyzetén, katasztro-
fális helyzetén és ennek a kiváltó okairól.

Aki járt már magyar egészségügyi intézményben,
pontosan tudja és ismeri ezeket az okokat és jól látja
magát a problémát, de álljon itt néhány adat a KSH-
tól, néhány hivatalos adat. 2010 és 2016 között több
mint 26 százalékkal nőtt a betöltetlen orvosi állások
száma a járóbeteg-szakellátás területén. Ennek az oka
egyértelműen a területéről elvándorolt orvosok és
egészségügyi dolgozók. 2016-ban ennek dacára közel
400 ezer beavatkozás történt ezen a területen. A
szakma szerint a járóbeteg-ellátást, a háziiorvosi szol-
gáltatást kell fejleszteni ahhoz, hogy a kórházi ellátás
tehermentesíthető legyen. Teljes mértékben abszurd

az, hogy 2016-ban 10 ezer lakosra alig 70 kórházi ágy
jutott.

A Századvég, az önök házi kutatóintézete egy ta-
nulmányban azt mondja, hogy a járóbeteg-ellátás,
alapellátás rendszerszintű fejlesztése nem ment végbe;
a prevenció, az egészségfejlesztés területén szigetszerű
kezdeményezések történtek ugyan, de országosan ki-
terjeszthető, hosszabb távon is fenntartható modellek
nem születtek. A fenti körülmények miatt többórás
várakozás vár a betegekre, kivéve természetesen mi-
niszterelnök urat, aki soron kívül jut ellátáshoz.

Kérdezem: mikor kezdenek el a sok álprobléma
után az egészségügy helyzetével is foglalkozni? Várom
válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válaszra megadom
a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsol-
jon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szé-
pen, elnök úr. Köszönöm képviselőtársam érdeklő-
dését a személyes állapotom iránt. A kis történetből,
amit föl idéztem és amit persze hazug módon mondott
el, mindjárt ki is igazítom, két dolog következik. Az
első, hogy csak akkor veszek igénybe VIP-ellátást, ha
föltétlenül szükséges. Én azokba a kórházakba és
azokhoz az orvosokhoz járok, ahova az összes többi
magyar ember jár, pontosan tudom, mi ott a helyzet.

Amiről ön nem mond igazat, az az, hogy a törté-
nethez hozzátartozik, hogy a várakozókat megkérdez-
tem, hogy előreengednek-e. *(Zaj az ellenzéki padsor-
okban.)* És miután előreengedtek, így előrementem;
csak a tisztánlátás és a tisztesség kedvéért.

(15:50)

Ami az ügy egészségpolitikai vonatkozását illeti,
azt tudom mondani önnek, hogy 550 milliárd forint-
tal költünk többet most egészségügyre, mint a 2010-
es kormányváltáskor.

Ami a betöltetlen orvosi helyek számát illeti, ott
pedig azt tudom mondani önnek, miután a kérdése
úgy hangzott, hogy mennyire hiteles a kormány poli-
tikája, hogy emlékeztetem önt arra, hogy az orvosok
külföldi munkavállalását a Jobbik egyik képviselője
szervezte pénzért és aktívan. *(Közbeszólások a kor-
mánypárti padsorokból: Így van!)* Ennyit a Jobbik
hitelességéről. Köszönöm szépen a figyelmüket.
(Taps a kormánypártok padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr.
Egyperces viszonzásra frakcióvezető úré a szó. Pa-
rancsoljon!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Tisztelt Mi-
niszterelnök Úr! Én tudom, hogy az egészségügy hely-
zete egy súlyos örökség, de önök egy történelmi lehe-
tőséget kaptak, amikor kétszer egymás után kéthar-
maddal kormányozták ezt az országot. Ehhez képest
önök semmit nem tettek. Ahogy elnézem, miniszter-
elnök úr válaszából a következő négy évre sincs túl sok

ötletük. Nem mozognak túlságosan otthonosan ezen a területen. Mondhatnánk, miniszterelnök úr, nemcsak a nadrág, a kabát is kicsit nagy önnek, amikor ezzel a területtel foglalkozik.

Jó lenne, ha nemcsak kreált ügyekkel foglalkoznának, hanem elkezdenének foglalkozni azokkal az ügyekkel és dolgokkal, amelyek a magyar választópolgárokat tömegesen érintik, amelyek tömegesen érdeklők őket. Ilyen az egészségügy helyzete. Ez első helyen áll azon témák között, ami a magyar választópolgárok számára hűsbavágó és kardinális kérdés. A magyar honfitársaink többségét leginkább az egészségügy helyzete aggasztja, és az ezzel összefüggő elvándorlás problémája. Kérem, erre is fordítsanak figyelmet a következő években. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Egyperces viszonzásról illeti meg Orbán Viktor miniszterelnök urat. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Készséggel egyetértek és elfogadom azt az állítást, hogy az egészségügy tekintetében a kabát nekem kicsit nagy. Ezért nem is vállalkozom egészségügyi miniszteri feladatokra, hanem az ország egyik legjobb professzorát kértük fel, hogy foglalkozzon ezzel a kérdéssel. Úgyhogy nyugodtan keresse őt a következő időszakban bátran a kérdéseivel.

Szakszerű válaszokat fog kapni. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Kérem, válaszoljon!**” címmel. Harangozó Tamás képviselő úr a szó. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Drága Miniszterelnök Úr! Kérem, hogy népünk fényes tekintetű vezetőjeként válaszoljon néhány kérdésre, amelyekkel kapcsolatban kétségek gyötörnek.

Nem tudom ugyanis eldönteni, hogy ön tényleg becsapja-e az embereket, vagy csak kollégái folyamatosan félretájékoztatják önt. Tudta-e például, hogy miközben ön Mátyás nevű elődjét megszegyenítő módon munkásokkal fényképezkedett az épülő Puskás Stadionnál, eközben kormánya épp el akarja venni a kávéházjuttatásokat a munkavállalóktól, megkeserítve, sok esetben tönkretéve milliányi szorgosan dolgozó magyar ember életét?

Tudta-e, hogy miközben kormánya épp azon mesterkedik, hogy a miniszterek fizetését havi 5 millió forintba emelje, a minisztériumokban, iskolákban, kórházakban közel 60 ezer ember fizetése a minimálbért sem éri el, és bérkompenzáció nélkül nem kapná meg még azt a havi 138 ezer bruttót sem?

Tudta-e, hogy miközben ön a felcsúti kisvasút meghosszabbításával bibelődik, és reméljük, egyszer el fog érní Parndorf is, hogy mindenki boldog legyen

a faluban, a Pécs-Budapest vasútvonalon a menetidő mára meghaladja az öt órát is?

Végezetül: kérem, segítsen értelmezni az ön egyik fontos tanácsadójának, Parragh Lászlónak a szavait, miszerint, idézem: „Tudomásul kell venni, hogy a fehérbőrű, keresztény gyökerű munkavállalók elfogytak, ez nem egy reális tartalék, ahonnan embert lehetne hozni a gazdaságba.” Ismerve az ön végtelenül egyszerű politikáját, eléggé zavarba ejtő szavak ezek, nemcsak egy ellenzéki képviselőnek, de, azt gondolom, a Fidesz-szavazóknak is. Úgyhogy kérem, a mára már legfőbb jogforrásnak számító szavaival segítsen eligazodni megtévedett népének. Kérem, válaszoljon. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Kétperces viszonzásra Orbán Viktor miniszterelnök úrnak adok szót. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Ha lesz kérdés, majd válaszolok is, most inkább maradok a helyreigazításnál. Jól értettem, hogy Bécs-Budapestet mondtott? *(Dr. Harangozó Tamás igent int. - Sic!)* Bécs-Budapest vasútvonalon most utaztam nem olyan régen. Az nem öt és fél óra. Önt becsapták, rossz vonatra szállt. Legközelebb ellenőrizze a menetjegyet! *(Derűltég a kormánypartok padsoraiból.)* Esetleg oda-vissza, valóban az előfordulhat.

A kávéházat senki sem veszi el az emberektől. A kávéház mennyisége nem változik. Egyetlen forinttal sem vehetnek igénybe kevesebb kávéházat az emberek a következő évben, mint ahogy az idén tehetik. Tehát ön nem mond igazat.

A munkásokkal való fotózkodást nem tartom bűnnek.

A havi ötmillió miniszteri fizetés hazugság, ilyenről nincs szó, ilyen döntés eddig sem született, és nem tudok róla, hogy a parlament ilyen döntésre készülne. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra képviselő úr a szó. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Akkor tájékozódjon, valóban tényleg az lehet a baj, amit a kérdésem elején feltettem, hogy önt félretájékoztatják, miniszterelnök úr. 44 százalékkal meg kívánják adóztatni a kávéházat, ami azt fogja jelenteni, hogy a cégek nem fogják az embereknek odaadni.

Nem válaszolt arra a kérdésre, hogy azzal a 60 ezer emberrel, aki még a minimálbért sem kapja meg, mi újság van. És szintén tájékozódjon: a miniszterei akár 5 millió forintot is kereshetnek szintén a benyújtott törvényjavaslatuk alapján.

Miniszter úr, szintén rossz hírem van. *(Közbeszólások a kormánypartok padsoraiból: Miniszterelnök!)* Biztos megkérte a vonatokat is, hogy engedjék előre önt, de az egyszerű pécsi polgárok valóban 4-5 órát utaznak, mire Pécsről Budapestre juthatnak, ha egyáltalán felszállnak arra a vonatra.

Parragh László szavait sem kommentálta. Gondolom, ez lehet önnek a legkínosabb.

A választ meghallgatva én is csak annyit tudok önnek mondani a magyar nép nevében, hogy önnek is boldog karácsonyt kívánok. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Egyperces viszonzásra miniszterelnök úré a szó, amennyiben válaszol.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Az a szokás, hogy ilyenkor illik valamit mondani. Ha megengedik, én is csak annyit mondanék, hogy az év első négy hónapjában, április hónappal bezárólag, a bérek Magyarországon több mint 10 százalékkal nőttek. Ha önök visszatekintenek az elmúlt évekre, akkor évek óta folyamatosan nőnek a bérek.

Természetesen szeretnénk, ha a bérek magasabbak lennének, azonban ez összhangban kell álljon az ország gazdasági teljesítőképességével. Ha azt nézzük meg, hogy a kormány mennyire volt sikeres az ország gazdasági teljesítményének és a bérek egyidejű növelésének politikájában, és ezt összevetjük a korábbi kormányokéval, akkor a mi kormányunknak nincs oka szégyenkezésre. Mind a gazdaság teljesítőképessége, mind pedig a bérek folyamatosan nőnek és a következő évben is nőni fognak. Ennek megfelelő költségvetést nyújtottunk be.

Természetesen van lehetőség arra, hogy a magyar parlamentben sérteggessék a mindenkori kormányt, meg a miniszterelnököt. Ezt úgy, mint eddig, a következő időszakban is alázattal vesszük tudomásul, és majd a választópolgárokhoz folyamodunk fellegbezással. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Arató Gergely képviselő úr, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Miért akarnak kevesebb diplomást?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem önt, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Arató Gergely: Igen.)* Arató Gergely képviselő úr jelzi, hogy elfogadja Rétvári Bence államtitkár urat válaszádnak. Arató Gergely képviselő úré a szó. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Először is örülök, hogy nem miniszterelnök urat kérdeztem, mert nyilván ugyanúgy elhárította volna a felelősséget a kormány oktatáspolitikájáért is, ahogy ezt az egészségügyi politika esetében tette.

Így aztán államtitkár úrtól esetleg kapok arra választ, hogy miért kíván kevesebb diplomást a kormány. Egy 2014-es kormányrendelet szerint ugyanis 2020-tól kezdődően már nem jelentkezhettek felsőoktatási intézménybe az, akinek nincs középfokú nyelvvizsgálója. Önmagában a szándék tulajdonképpen nem

is lenne vitatható vagy nem is lenne rossz, hiszen lehetővé tenné azt, hogy a felsőoktatási intézményekben jobban támaszkodjanak a diákok idegennyelv-ismeretére, csak éppen ma ennek semmilyen feltételét nem teremti meg a kormányzat.

A Magyar Tudományos Akadémia felmérése alapján a felvételiző diákok felének ma nincs nyelvvizsgálója. Ez azt jelenti, hogy az önök intézkedése a felére csökkentené azoknak a diákoknak a számát, akiknek esélye van a felsőoktatásban folytatni a tanulmányaikat. Nem kétséges, hogy a szándék az, hogy olyan polgárai legyenek az országnak, akiket nem zavar meg a diploma, nem zavar meg a túl sok tudás, hanem csak az önök propagandatévéből és pár mondatos plakátszövegeiből tájékozódhatnak. Azonban ez nem az ország érdeke, ez legfeljebb az önök meglehetősen silány politikai érdeke.

Éppen ezért szeretném megkérdezni államtitkár urat, hogy miért akarják kiszorítani a magyar fiatalokat a felsőoktatásból.

(16.00)

Miért akarják azt, hogy a nehezebb sorból jövő diákok ne tanulhassanak? Hiszen elsősorban ők azok, akiknek a szülei nem engedhetik meg maguknak a nyelvvizsgálóval és a nyelvtanulással járó költségeket. Miért akarják kiváltsággá tenni a diplomát Orbán Viktor Magyarországon? Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a DK és a Párbeszéd soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr, oné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nehéz hitelesnek tartani az ön szavait, amikor azt mondja, hogy ne kiváltság legyen, hanem mindenki számára járjon a diploma, amikor pontosan ön volt államtitkár akkor, amikor tandíjat vezettek be minden magyar fiatal számára. *(Felzúdulás a kormánypárti padsorokban. - Az elnök csenget.)* Ön most aggodódik a kispénzű családok gyermekeiért, de amikor bevezették, akkor azt mondta: „A képzési hozzájárulás” - így hívták a tandíjat, mert azt hitték, így jobban elhiszik az emberek, de nem tudták az embereket becsapni - „továbbra is fontos eleme a felsőoktatási reformnak.” Önök tehát a tandíjra építették a felsőoktatás átalakítását. „A hallgatók ösztönzése nélkül az átalakítás nem lehet sikeres ugyanis.”

Önök szerint a tandíj ösztönzi a hallgatókat. Önök így gondolkodtak akkor arról, hogy ki hogyan férjen hozzá a felsőoktatáshoz. Mi azt szeretnénk, hogy minél többen olyan képzettséget szerezzenek akár a felsőoktatásban, akár középfokon, ami a képességüknek megfelelő, és utána egy olyan állást töltsenek be, amiből a családjukat el tudják tartani.

És bizony, aki manapság egyetemre megy, egy globális versenybe kerül be, hiszen nemcsak az évfo-

lyamtársaival versenyzik majd később, hanem a német munkavállalókkal meg a dél-koreai munkavállalókkal, akik bizony a nemzetközi szakirodalomban is jártasságra tesznek szert.

Őn is tudja, hogy mekkora előnyt jelent az idegen nyelv ismerete, sőt néha elengedhetetlen is a felsőfokú képzésben. És ön is tudja, hogy hány ezer és tízezer fiatal ragadt bent valahol az abszolutórium és a diploma kiadása között azért, mert nem volt meg a nyelvvizsgálója, és mind a mai napig is küszködik ezzel. Lehet, hogy érdemes csak körbenézni az ellenzéki padosorokban és találni ilyen élethelyzeteket. Mi azt szeretnénk, ha már úgy mennének be a fiatalok, hogy megvan a nyelvvizsgálójuk.

Hatesztendőnyi felkészülési időt biztosítottunk az iskolák számára, a diákok számára, hiszen úgy gondoljuk, hogy ez a hat év valóban egy fontos lépcső, a nyelvvizsga megszerzésének elegendő felkészülési ideje. Természetesen, aki megfelelő szintű, emelt szintű érettségig letesz, az is megugorja ezt a lépcsőt. És ezért tettük ingyenessé a fiatalok számára a nyelvvizsga megszerzésének a lehetőségét, hogy ez pénzbe se kerüljön az ő számukra. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra képviselő úré a szó. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Abban az egyben egyetértünk államtitkár úrral, hogy a nyelvismeret fontos mind az oktatásban, mind a munkaerőpiacon. De ha ez így van, akkor az a megoldás, hogyha segítenek az iskoláknak, segítenek a felsőoktatásnak, és működő nyelvoctatási rendszert hoznak létre a közoktatásban és a felsőoktatásban is. Attól, hogy elzárják a diákokat a tanulástól, azok nem lesznek képzetebbek.

Ami pedig azt illeti, önök voltak azok, akik nagyképűen beszéltek a nyelvvizsgamentő programról, és beszélnek most is, miközben valóban közel százezer olyan diák van, aki nem kaphatja meg a diplomáját a nyelvvizsga hiányában. Milyen nyelvvizsgamentés ez?!

Az pedig egészen megtisztelő, hogy államtitkár úr az én munkásságomat ennyire visszamenően is nyomon követi, de az elkerülte a figyelmét, hogy a mi kormányzásunk esetén néhány tízezer forintot kellett volna fizetni a diákoknak, és a rászoruló diákok is mentesültek volna alóla. Önök viszont költségtérítés, illetve önköltség címén közel százezer, sőt gyakran több százezer forintot kérnek. Ez a szégyen, államtitkár úr! Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra államtitkár úré a szó. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Úgy látom, nemcsak idegen nyelvi, de matematikai kérdésekben sem vagyunk egy fronton. A 150 ezer forintos mesterképzési tandíj számomra nem pár tízezer forint, hanem az 150 ezer forint, képviselő úr. Ne próbálja meg utólag

egy-egy nullával szépíteni azt, amit akkor elkezdtek. És nyilvánvalóan ezt nem csökkentették volna önök, hanem növelték volna évről évre.

Ezzel szemben a mi kormányzásunk ideje alatt Magyarországon a felsőfokú végzettségűek aránya 17 százalékról 20,5 százalékra emelkedett. *(Arató Gergely: Azért, mert mi beírtuk őket! Most már csökken, államtitkár úr! - Az elnök csenget. - Közbeszólás az ellenzék soraiból: Őrség!)* Nem, tisztelt képviselő úr! Azoknak a lépéseknek a következtében, amelyre önök nyolc éve, sőt már kilencedik éve azt mondják, hogy csökkenteni fogja Magyarországon a felsőfokú végzettségűeknek az arányát, ezek a lépések 17 százalékról 20,5 százalékra növelték.

Én biztos vagyok benne, hogy a magyar diplomák versenyképességét és a magyar diplomák értékét ez a lépés növelni fogja. Segítséget minden középiskolás számára meg fogunk adni, hogy a megfelelő nyelvvizsgát megszerezze. És a jövő Magyarországa sikerességének az egyik kulcsa pontosan az, hogy nemzetközi téren is a legversenyképesebb diplomája a magyar diákoknak legyen. Köszönöm szépen. *(Dr. Semjén Zolt: Bravó! - Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Keresztes László Lóránt, Szél Bernadett és Schmuck Erzsébet képviselők, az LMP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Kivel köt új megegyezést a kormány?**” címmel. Én meg azt kérdezem, hogy ki fogja fölteni a kérdést. *(Schmuck Erzsébet feláll.)* Köszönöm. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! A magyar gazdaság nem fenntartható, szinte teljes mértékben a nemzetközi gazdasági folyamatoktól, az autóipartól, a multinacionális vállalatok teljesítményétől és az uniós támogatásoktól függ. A gazdaság fenntarthatóságát, a sok lábbon való állást a hazai kis- és középvállalkozások tudnák biztosítani, de ők az önök gazdaságpolitikájában jobb esetben is csak a multinacionális cégek beszállítói lehetnek.

Az elmúlt években a kormány semmi érdemi lépést nem tett, hogy ez a helyzet megváltozzon, sőt növelték a függőséget, különösen az autóipartól. Pedig 2008 óta tudjuk, hogy az autóipar minden nemzetközi válság egyik első és legsúlyosabb áldozata. Miniszterelnök Úr!

A világgazdaság felett sötét felhők gyülekeznek, Matolcsy György a múlt héten nyilatkozta, hogy a gazdasági válság már itt van, itt kopogtat és nem csak majd lesz. Önök azt állítják, hogy mindenre felkészültek, hiszen megemelték a tartalékokat. De ez az 55 milliárd forintos tartalékmegemelés válsághelyzetben semmire sem lesz elég, hiszen az adóbevételek akár több száz milliárd forinttal is csökkenhetnek. Igaz, van még százmilliárd forint céltartalék, de ezt tulajdonképpen az állami szféra béremelésére és a kórházak fejlesztésére tették félre. Természetesen féltő, hogy

ha a dolgok rosszabbul mennek, akkor nem lesz majd az állami alkalmazottaknak béremelése és kórházfejlesztés.

A következő kérdésekre szeretnék választ kapni miniszterelnök úrtól. Hogyan készülünk fel a gazdasági válságra? Készül-e a kormánynak válságterve? Célja-e a kormánynak, hogy csökkentse a magyar gazdaság függőségét az autópártól? Tervezik-e, hogy a külföldi nagyvállalatok helyett inkább a magyar kis- és középvállalatokat részesítik előnyben? Válság esetén mi lesz az állami dolgozók beígért béremelésével és a kórházak fejlesztésével? Köszönöm. Várom megítélt választát. *(Taps az LMP és a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megadom a szót válasza Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Most válaszolok, köszönöm szépen a képviselő asszonynak, bár ezek a kérdések mind szerepelnek a költségvetés vitájában, amely éppen most zajlik itt, a tisztelt Ház előtt. Két percben is lehet beszélni komoly dolgokról, bár nem könnyű, de rendelkezésünkre áll többórnyi parlamenti vitalehetőség, miért nem ott vitatjuk meg ezeket a kérdéseket?

Mindenesetre, amit mondani tudok önnek, az a következő: régi legenda ez, önök már többször mondják, nem zavarja meg önöket az állítás valótlan-sága, miszerint a magyar gazdaság az európai uniós támogatásoktól függ. En szeretném felhívni a figyelmüket arra az egyszerű tényre, hogy évente a nettó támogatás, amit Magyarország kap az Európai Uniótól, 4 milliárd euró, négy milliárd euró, amiben minden benne van. Ezzel szemben a teljes magyar nemzetgazdaság éves teljesítménye tavaly - tehát a mostani szám, hiszen növekedés volt, ennél nagyobb kell hogy legyen - 114 milliárd euró. Hogy lehet olyat mondani, hogy egy 114 milliárdnyi GDP-t előállító magyar gazdaság 4 milliárdos injekciótól függ? Ez egy komolytalan állítás. Én azt javaslom, ha komolyan akarunk beszélni a magyar gazdaság meg az Európai Unió kapcsolatáról, akkor ezeket a legendákat inkább mellőzzük.

Ami az autópári függést illeti: ott a mi taktikánk más, mint amilyen irányba az ön szavai vezetnének bennünket, mi nem akarjuk kihozni az autópárból az ott dolgozó munkásokat, hanem azt szeretnénk, hogyha az autópárnak minél modernebb változata telepedne meg és jönné létre Magyarországon. Ezért építünk egy olyan, reményeink szerint világszínvonalú tesztpályát is, amely az autók következő nemzedéke számára jelent majd Európában egyedülálló kísérletezési lehetőséget, és telepítünk erre infrastruktúrát.

Mit jelent ez? Ez azt jelenti, hogy én továbbra is hiszek abban - szerintem ez ténykérdés -, hogy a magyarországi munkások a világ legjobb munkásai közé tartoznak. Ha a befektetők idejönnek, azért jönnek ide, mert itt dolgoznak a legjobb munkások egész Európában, egyébként nem hoznák ide a gyáraikat. Miért kellene ezeket az embereket ezekből a gyárakból

kihozni, sokkal inkább képezni kell őket, sokkal inkább be kell őket vezetni a járműgyártás következő generációjának műszaki ismereteibe. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egy percre képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

(16.10)

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Akkor nagyon remélem, hogy a miniszterelnök úr is itt lesz és részt fog venni a költségvetés vitájában, és akkor lehet ezekről a kérdésekről tényleg érdemi párbeszédet folytatni; mert egy költségvetés tulajdonképpen egy kormány gazdaságpolitikáját tükrözi.

Emlékszem, miniszterelnök úr, talán 2015 végén volt, amikor csökkent az európai uniós támogatások bejövetele, a következő év első negyedében a GDP az azt megelőző év azonos időszakához képest csökkent. De az autópárral az a probléma, miniszterelnök úr, hogy ha válság van, akkor először az emberek autót nem fognak venni. És akkor mit fogunk tenni, ha csak egy lábon állunk?

Mi nagyon szeretnénk, ha a kormány komolyan venné nemcsak szóban, hanem nagyon komoly gyakorlati támogatásokat is adna a hazai kis- és középvállalkozásoknak. Arra is emlékszünk, hogy egy multinacionális cég több mint tízszer nagyobb támogatást kap munkahelyteremtésre, mint egy hazai kis- és középvállalat *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, de arra is emlékszünk, hogy a nagyvállalatoknak 10 százalékkal csökkentették a társasági nyereségadó, 170 milliárdot hagyva a zsebükben, ami a kis- és középvállalkozásoknak a minimálbér terhére kellett kigazdálkodniuk. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásul meg miniszterelnök urat is. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen. Nehéz lesz ez így. A társasági adókedvezményről a fordítottja az igaz, tehát hosszú időn keresztül a nagy cégek magasabb százalékos adót fizettek vállalati nyereségadó címszó alatt, mint a kicsik. Amikor a magyar gazdaság elég erős volt ahhoz, hogy egy szintre hozzuk az adót, akkor nem felemeltük a kicsikét, hanem lehoztuk a nagyobbakét. Szerintem ez helyes volt.

Az a megközelítés, amit önök rendszeresen alkalmaznak, ez az önök pártjának a nyilatkozataiból és dokumentumaiból rendszeresen kitűnik, nagyon idegen a mi gondolkodásunktól, az az, hogy állandóan szembe akarják állítani a magyar kis- és középvállalkozásokat részben a nagyvállalkozásokkal, részben pedig a külföldi beruházásokkal. Egészséges gazdaságban mind a kettő jelen van, és az arány is egészséges közöttük.

Ma az arány egyébként Magyarországon még nem egészséges, ezért a kis- és középvállalkozások terét, lehetőségét növelni kell, de nem úgy, hogy a nagyokkal szembe fordulok, és hangulatot keltek meg politikát csinálók a nagyokkal szemben, hanem úgy, hogy fejlesztem a kis- és középvállalkozásokat.

Ha ön gondosan elolvassa a '19-es évre szóló költségvetést (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), ennek a nyomait pontosan meg fogja találni a költségvetésben. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tordai Bence képviselő úr, a Párbeszéd képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**A 2 billió forintos kérdés!**” címmel. Tordai Bence képviselő úré a szó. Parancsoljon!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Orbán Pártelnök Úr! Kétfélmilliárd forint... - nem szól a mikrofonom!

ELNÖK: Képviselő úr - én vettem el a szót -, ön abban a megtisztelő helyzetben van, hogy a Magyar Országgyűlésben beszél, és a Magyar Országgyűlés jegyzője. Ön arra vállalkozott, amikor elvállalta a jegyzői tisztséget, hogy tisztelettel megadja mindenkinek, ami jár. Itt Orbán Viktor elnök úr miniszterelnöki jogkörben van jelen, ezért a megszólítás is az, hogy „Miniszterelnök Úr!”. Kérem, ezt tartsa be! Parancsoljon! (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Jegyzőként természetesen megadom a kellő tiszteletet, frakcióvezető-helyettesként pedig hadd szólítsam úgy az interpelláltat, illetve a kérdezettet, ahogy én szeretném. (*Felzúdulás a kormánypárti padsorokban.*) Orbán Úr! - megteszi? Orbán úr? (*Felzúdulás a kormánypárti padsorokban.*) Nincs a házszabályban semmi... (*Közbeszólások a Fidesz soraiból, köztük: Ül le!*)

ELNÖK: Képviselő Úr! Nem tudok mást tenni, amennyiben nem hajlandó az instrukcióimat elfogadni, akkor kénytelen vagyok öntől megvonni a szót, és nem lesz lehetősége arra, hogy elmondja ezt az azonnali kérdését. Parancsoljon!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): A házszabály szerint sértő és illetlen kifejezésekkel nem illethetem képviselőtársaimat, nem is teszek ilyet, hacsak nem a Fidesz elnökének lenni egy illetlen, sértő dolog, ezt döntsék el önök. (*Felzúdulás a kormánypárti padsorokban.*) De akkor tekintsünk el a megszólítástól!

ELNÖK: Képviselő úr, az Országgyűlésben csak tisztsége alapján lehet interpellálni vagy kérdést valakinek feltenni. Ezt teljesen egyértelműsíti a házszabály. Ajánlom önnek, hogy ne csak a házszabályt, hanem az országgyűlési törvényt is olvassa el. Ha a ketőt elolvasta (*Dr. Apáti István: Két sárga után egy piros!*), akkor már jegyzői feladatait is el fogja tudni

dönteni, és nem fogom innen leküldeni. Köszönöm szépen.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Ha újrakezdődik a két perc, akkor örömmel miniszterelnöknek szólítom. (*Felzúdulás a kormánypárti padsorokban. - Soltész Miklós: Nem a piacon vagy! - Dr. Apáti István: Őrség!*) Jó, megy az idő. Tehát Kétfélmilliárd forintot, 2000 milliárd forintot veszít Magyarország a Fidesz-rezsim miatt. Azért veszít Magyarország kétfélmilliárd forintot, mert az EU nem hagyja tovább következmények nélkül, hogy a Fidesz szétlopja az uniós adófizetők pénzét Magyarországon.

Kétfélmilliárd forintot veszít Magyarország, mert nem nézik tovább tétlenül, hogy nem képesek jól elkölteni azt a pénzt sem, amit nem lopnak el. (*Font Sándor: Kinek drukkolsz ebben a vitában?*) Nem nézi tovább az EU azt sem, hogy tartják a markukat az európai pénzekért, de nem kérnek az európai kultúrából, az európai megoldásokból, az európai szolidaritásból. (*Moraj, felzúdulás a kormánypárti padsorokban.*) Kétfélmilliárd forintot veszít Magyarország azért, mert a Fidesz szétveri a közös uniós külpolitikát. (*Moraj a kormánypárti padsorokban.*) De ne tévedjünk, legfőképpen a korrupciót büntetik, azt, hogy nem csatlakozunk az európai ügyészséghez, illetve a Fidesz-kormány nem csatlakozik, hogy Polt Péter asszisztálása mellett nyugodtan lophassanak tovább.

A kérdés, ha már csak arra van idő, hogy vállalja-e az úgynevezett miniszterelnök a felelősséget azért, hogy Magyarországot most, a közeli napokban, hetekben százmilliárd forintra, hamarosan pedig kétfélmilliárd forintra fogják megbüntetni. (*Moraj a kormánypárti padsorokban.*) Köszönöm a választ előre is.

ELNÖK: Tessék szíves lenni elolvasni az Alaptörvényt is, jó!? Ha ezt megteszi, akkor van lehetőség. (*Gyöngyösi Márton: Jövő héten felelsz belőle!*)

Most megkérdezem miniszterelnök úrtól, aki válaszó miniszterelnöke Magyarországnak, hogy ohajt-e válaszolni az elhangzottakra.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Szívesen válaszolok, tekintettel arra, hogy ezt a kérdést nem az ellenzéki képviselők, hanem a magyar választópolgárok szokták eldönteni, mármint hogy ki a miniszterelnök, úgyhogy természetesen szívesen válaszolok. Hogy a jó kedvet növeljem (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Azt pont nem!*), még arra a furcsaságra is felhívom a figyelmet, hogy ezt a kérdést írásban egyébként Burány Sándor aláírásával MSZP-s levélpapíron nyújtották be. Gratulálok! (*Derűltég és taps a kormánypárti padsorokban.*)

Ehhez képest (*Zaj. - Az elnök csenget.*), ennek ellenére, hogy ez így van, és hogy ön egy félszázalékos pártként, frakcióval rendelkező párt képviselőjeként ül itt, természetesen ennek ellenére is szívesen válaszolok önnek, már ha sikerül megértenem a kérdést, tekintettel arra, hogy ebben a pillanatban Magyarország az én tudomásom szerint egyetlen forintot sem veszített és nem is fog veszíteni az Európai Unióval folytatott vitákban.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, miniszterelnök úr. Egyperces válaszra képviselő úré a szó. Parancsoljon!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Tökéletesen érti, miről van szó. A következő uniós költségvetési ciklusban fogunk önök miatt kétbillió forintot veszíteni, csak nem volt időm a kis közjáték miatt elmondani *(Moraj és derűtség a kormánypárti sorokból.)* a kérdésnek ezt a részét, amelyet egyébként nem nyújtottunk be, csak a címét nyújtottuk be *(Ujjaival idézőjel mutat.)*, miniszterelnök úr. Tehát ebben is sajnos tévedett, nem volt benyújtva ez a kérdés, kizárólag a címe, a kétbillió kérdés.

Az a kérdés - még egyszer -, hogy vállalja-e a felelősséget, vagy megint valami összeesküvés-elmélet mögé bújva próbál kimászni a felelőség alól. Az a kérdés, hogy tényleg igazat mondott-e Lánzi András, amikor azt mondta, hogy amit korrupciónak neveznek, az a Fidesz legfőbb politikája. Tényleg arra készül-e a következő ciklusban az uniós pénzek elvesztésének árán is, hogy folytatják tovább a lopás köré épített kormányzást? Köszönöm.

ELNÖK: Egyperces válaszra miniszterelnök úrnak adok szót. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: A válaszadás nincs közvetlenül összefüggésben a kérdés értelmével, ezért lehet választ adni. Ami talán a közvéleményt ebből a zagyaságból, ha megengedi, egyáltalán érdekelheti, az az, hogy veszít-e a következő hétéves költségvetésben Magyarország európai uniós támogatást. Nem arról beszélünk, hogy a most futó hétévesben veszített-e, vagy nem, ha jól értem, ezt ön nem hozta szóba, helyesen tette, mert ott nem veszítünk, hanem arról beszélünk, hogy az előttünk álló, 2021-ben induló hétéves költségvetésben majd veszít-e Magyarország forrásokat. Miután még nem kaptunk semmit, nincs mit elveszíteni.

Ebben a pillanatban a költségvetés megalkotása zajlik az Európai Unióban. A költségvetés megalkotását a tagállamok képviselői végzik el, Magyarország részéről a magyar kormány. Javaslom tanulmányozásra mindenkinek az erről szóló szabályokat.

Az Európai Unió következő hétéves költségvetését, éppen úgy, mint a korábbiakat, az európai uniós miniszterelnökök egyhangúlag alkotják meg. Lesz módunk bőségesen *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* konzultálni erről, és Magyarország csak akkor adja majd oda a szavát és a támogatását, ha az a költségvetés Magyarország számára megfelelő. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Ház! Szatmáry Kristóf képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Mi-

niszterelnökséget vezető miniszternek: „**Újabb bal-liberális botrány?**” címmel. Szatmáry Kristóf képviselő úré a szó. Parancsoljon!

(16.20)

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Tordai Bence előbb a valóság és a különböző álhírek viszonyában egy elég meglepő kijelentést tett. Már csak azért hozom ezt ide, mert a mostani azonnali kérdésem arról szólna, hogy éppen az önök vazallusa idején történtek olyan komoly lopások, amik miatt az Európai Unió minket dorgálni akar. Részben megdöbbenve, részben beletörődve olvassa az ember, hogy nyolc évvel a szocialista-liberális kormánykoalíció bukása után újabb csontváz került elő a szekrényből.

A 4-es metró ügye után, ami, mint tudjuk, az Unió legnagyobb korrupciós botránya, most éppen Göncz Kinga MSZP-s politikus a főszereplője az újabb teleregénynek, ugyanis az általa létrehozott alapítvány is tagja volt azon két társaság egyikének, amelyeknél nagyon súlyos szabálytalanságot és csalást állapított meg az OLAF. Az egymással stratégiai kapcsolatban álló Pillar Europa Nonprofit Kft., amelynek Göncz alapítványa is tagja volt, és a BME-Infokom Kft. ugyanis költségvetési forrásból finanszírozott projektjeikhez közösen alkalmaztak kutatókat és más dolgozókat.

Egy, még 2015-ben indított OLAF-vizsgálat szerint a két cég azért hozott létre regionális irodákat, hogy minél nagyobb uniós támogatáshoz jusson hozzá. De a valóságban ezek a dolgozók soha nem dolgoztak azokban az irodákban, amelyekre a támogatási összeget fölverték. A 13 munkavállaló is mind az egyes irodákba volt bejelentve, miközben a budapesti irodahelyiségben dolgoztak. Ők csak utasítást kaptak arra, hogy a projekt ellenőrzése alkalmával jelenjenek meg a vidéki irodában. Az OLAF nagyjából két tucat szervezetet talált érintettnek az ügyben. A jelentés szerint a cégek közel 12,5 milliárdos csalást követtek el.

Kérdezem miniszter urat, milyen következményei lesznek ennek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszra megadom a szót Gulyás Gergely miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, egy megemlítésre méltó ügyről van szó, és még véletlenül sem azért, mert az OLAF tárta föl, sőt még azt is mondhatjuk, annak ellenére, hogy az OLAF tárta föl. Ugyanis itt nem egy értékeremtő beruházásról van szó, hanem arról, hogy 2015-ben azért indult vizsgálat, mert két cég hozott létre olyan regionális irodákat, aminek az volt a célja, hogy a támogatási forrásokhoz hozzá lehessen férni. S ugyan elvileg Etyeken, Bicskén és Téten 13 munkavállalónak kellett

volna dolgoznia, ők azonban a cégek budapesti irodahelyiségeiben voltak, ha egyáltalán ott voltak, és kizárólag a projektek ellenőrzése alkalmával jelentek meg a vidéki irodákban.

Azt látjuk pillanatnyilag a rendelkezésre álló adatok alapján, hogy ezek a fióktelepek semmilyen más célt nem szolgáltak, mint hogy regionális támogatási projekteken keresztül pénzhez jussanak az érintettek. Ezért folytatott vizsgálatot az Európai Unió Csalás Elleni Hivatala a Pillar Europa Kutatási és Oktatási Nonprofit Kft.-vel, illetve a BME-Infokom Innovátor Nonprofit Kft.-vel szemben. A vizsgálat eredményeként szabálytalanságot, illetve csalás gyanúját állapította meg a hivatal, és ajánlasként fogalmazta meg, hogy a projektek százszázalékos összegét, összesen majdnem 8,5 milliárd forintot fizessünk vissza.

A Legfőbb Ügyészség 2018 februárjában 31 darab projektre vonatkozóan eljárást indított. A nyomozás lezárásáig a pénzügyi korrekciós eljárás megindítását az Európai Bizottság szünetelteti. Való igaz, hogy a szocialisták korábbi külügyminisztere közvetlenül kapcsolódik mindkét céghez.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra képviselő úré a szó. Szatmáry Kristóf képviselő urat illeti a szó, parancsoljon!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Úgy látszik, hogy Gyurcsány Ferenc volt minisztere szem előtt tartotta főnöke intelmeit, és a két cég hazudott reggel, éjjel és este. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint hogy a napvilágra került dokumentumok szerint közel 2 ezer alkalommal nyilatkoztak hamisan azzal kapcsolatban, hogy hol végzik a munkát azok a munkatársak, akiknek a fizetését most visszakövetelik. Joggal merülhet fel persze az a kérdés, hogy kik ezek a munkatársak. 1300 alkalommal találtak valótlan szerződést. S információk vannak arról is, hogy nemcsak az OLAF, hanem a NAV Bűnügyi Főigazgatósága is 9,7 milliárd forint értékű, különösen jelentős vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalást állapított meg.

A kérdés az, hogy kik ezek az emberek, ezt jó lenne tudni, valamint hogy egyszer vége lesz-e a szocialista botránykrónikának. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzás illeti meg Gulyás Gergely miniszter urat is. Parancsoljon, miniszter úr!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném csupán azt észrevételezni, természetesen önmagában azt, hogy az OLAF-vizsgálat milyen megállapításokat tesz, akár még fenntartásokkal is kezelhetnénk, hiszen ne felejtjük el, hogy az OLAF-vizsgálatok több mint 50 százaléka azon hét országgal szemben indul, amelyek nem kívánnak az európai ügyészséghez csatlakozni.

Itt azonban azzal találkozunk, hogy tényszerű állítások fogalmazódnak meg, valóban súlyosnak látszó visszaélések.

Szeretném arra az érdekességre felhívni képviselőtársaim figyelmét, hogy ebben az esetben a balliberális sajtó, de egyébként a velem szemben ülő frakciók képviselői sem rohannak az érintetthez, Göncz Kinga korábbi miniszter asszonyhoz érdeklődni, hogy vajon hogy is történhetett ez, mi az oka annak, hogy azokban az irodákban, ahol elvileg támogatási források lehívásáért kellett volna, hogy emberek dolgozzanak, senki nem dolgozott, és mi az oka annak, hogy Magyarország számára ez a jogellenes tevékenység lehet, hogy kárt fog okozni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Szávay István képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mennyire hiteles a Kormány politikája?**” címmel. Szávay István képviselő úré a szó. Parancsoljon!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ön a februári éwertékelőjén úgy fogalmazott, hogy antikommunisták vagyunk és hazafiak. Engedjen meg néhány cáfolatot ezzel kapcsolatban. Mi úgy gondoljuk, hogy ha önök valóban antikommunisták lennének, akkor már régen nem lenne Óbudán Lukács György utca, átnevezték volna például a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtárat, a Schönherz Zoltán Kollégiumot, a Rajk László Szakkollégiumot vagy éppen a XIX. kerületi Károlyi Mihály Gimnáziumot.

Ha önök valójában antikommunisták lennének, akkor miért tartják fenn még mindig a Sztálin emléket törvénybe iktató, a magyarországi németeket kitelepítő és a padláslesöpréseket elrendelő moszkovita gazember, Nagy Imre hamis kultuszát, miért nem takarítják el innen a szobrát a Parlament mellől a szoborparkba, és állítják oda vissza a helyére a Vörös Hadsereg, pontosabban a vörös terror áldozatainak korábban ott állt emlékművét? De önöknek még arra sem volt bátorságuk, hogy végre eltakarítsák a magyar szabadság teréről a Vörös Hadsereg díszszlopát.

Miközben Magyarországon magyar nyugdíjasok milliói nyomorognak, aközben az egykori kommunista vezetők a mai napig is luxusnyugdíjakat, százazres és milliós luxusnyugdíjakat kaphatnak. Ön, miniszterelnök úr, állítólagos antikommunistaként olyan személyeket tűr meg a pártjában és a kormányban, mint például a saját családtagjait is lelkesen besúgó Szita Károly, vagy például mint rendészeti államtitkára, a volt III/II-es Tasnádi László. De a fideszes pártállam szervilis kiszolgálói körében is bőven találunk olyanokat, akik ugyanilyen lelkesen szolgálták az előző pártállamot, az MSZMP-t is, mint például a CÖF nevű pénznyelőt irányító egykori vállalatigazgató, Csizmadia László, a kommunista belügy által kitüntetett Stefka István, a Népszabadság Pártélet rovatának egykori munkatársa, Bencsik András, vagy

éppen a korábbi III/III-as ügynök, a Magyar Ökumenikus Segélyszervezet elnök-igazgatója, Lehel László.

Miniszterelnök úr, kinek van még ilyen jellegű tagkarnivalója az ön környezetében? Mikor hajlandó végre a kormány nyilvánosságra hozni az ügynöklis-tákat és az ügynökaktákat?

Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő Úr! Ön ebben a kérdésében olyat is tett, amit Magyarországon már 1956 érdemeit megvalósító törvénybe foglalt az új Országgyűlés. Most a miniszterelnök úrnak adok szót.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Természetesen nem helyes, ha az ember a szubjektív benyomásait megosztja a hallgatósággal, amikor vannak itt konkrét kérdések is, de mégis engedje meg, hogy annyit talán elmondjak, a nemzeti radikalizmus elárulása, amit önök elkövettek, az nem indokolja a kardcsörtést, és azzal nem lehet azt pótolni.

Ami a konkrét kérdéseket illeti: bármilyen meglepő ez talán az önök számára, a kormányzati hatalomnak vannak korlátai; olyasmit ne kérjen rajtam számon, amit az önkormányzatoknak kell eldöntenük.

(16.30)

Egyetlen olyan ügy van, amit, azt gondolom, hogy erkölcsi okokból talán érdemes kiemelni az ön szózatagából, az pedig Nagy Imre helyzete; bár ez nem napirendi pontja a mai összefoglalásunknak, de mégiscsak azért több tiszteletet szeretnék kérni a kivégzett miniszterelnöknek.

Volt módom, hogy egy beszédben megpróbáljak egyenesen beszélni és rendet vágni ebben a bonyolult kérdésben, és csak annyit szeretnék mondani, hogy amikor nemcsak egy miniszterelnök, hanem bármelyik magyar állampolgár, aki felelősséget visel, abba a helyzetbe kerül, hogy választhatja a hazáját meg a halált, és a halált választja, hogy ki tudjon állni a hazája mellett, és csak a halálával tud kiállni a hazája mellett, és ezért nem megfutamodik, hanem vállalja, aminek jönnie kell, az egy olyan emberi magatartás, amit mindenfajta politikai nézettől függetlenül ennek az országnak, amely politikailag eléggé megosztott, érdemes elismernie és megbecsülnie. Ezért én azt szeretném mondani, hogy Nagy Imre nézeteivel természetesen az itt ülők nagy része föltehetően egyáltalán nem ért egyet, és a Kommunista Pártban betöltött szerepével sem ért egyet, de Nagy Imre az '56-os forradalom leverése után azzal, hogy nem tagadta meg a forradalmat, hanem vállalta a magyar népet, azzal megváltotta a nemzet tiszteletre méltó vezetői közé a menetjegyét. Köszönöm szépen a figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra képviselő úré a szó. Parancsoljon!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): A kérdésem elsősorban az ügynökaktákra és a kommunista múlttal való szembenézésre vonatkozott, miniszterelnök úr, ezzel kapcsolatban ön semmilyen választ nem adott.

Egyébként meg hivatkozhat itt a saját maga '89-es elődjére, miniszterelnök úr, kevés olyan dolgot tudnék felsorolni, amiben ön valamikor még az életben hitt, és azt ne tagadta volna meg. Egyébként pedig nemcsak szimbólumokban, hanem a hatalomgyakorlásban sem áll már önöktől túlzottan messze az előző rendszer. Lassan már odajutottunk Magyarországon, hogy egy vidéki takarítónói álláshoz is Fidesz-tagnak kell lenni, a jogot ismét a politika szolgálólányává tették, megszállták a médiát, a közmédiából már csak a mocsok, a kormánypropaganda folyik, és az ellenzék lejáratása, az önök ügyészsége üldözés helyett pártolja a bűnt.

Odáig jutottunk, államtitkár úr, bocsánat, miniszterelnök úr - egyébként itt a beszélgetésünk nem a mi hitelességi problémáinkról szól, hanem az önökéről, mert ezzel kapcsolatban kérdeztem önt -, hogy ebben a parlamentben egyetlen hiteles antikommunista párt van, az pedig mi vagyunk, miniszterelnök úr. Az ön kormányzásának... *(Derűtség és közbeszólások a kormánypártok soraiban. - Az elnök csenget.)* Miközben a Fidesz korábban még atlantista pártként határozta meg magát, ahhoz képest mára önök az orosz érdekek első számú európai kiszolgálójává váltak. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! Egyperces viszonzásra Orbán Viktor miniszterelnök úré a szó. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Bonyolult és nehéz összefüggések területére kalandozott el a képviselő úr. Mégér egy beszélgetést szerettem, de erre egy perc nem lesz elegendő, hogy van-e folytonosság, és ha igen, akkor az miféle a Szovjetunió és Oroszország között; én azért javasolnám, hogy ezt a kettőt válasszuk külön egymástól. Ha nem menne, akkor kérdezze meg azt a bizonyos európai parlamenti képviselőt, aki tud ebben önnek segíteni. Köszönöm szépen a figyelmét. *(Derűtség és taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Szászfalvi László képviselő úr, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni Semjén Zsolt tárca nélküli miniszternek, miniszterelnök-helyettesnek: **„Hol tartanak a diaszpórát és szórvány-magyarságot felkaroló programok?”** címmel. Szászfalvi László képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterelnök-helyettes Úr! A 2010-es kormányváltással párhuzamosan radikális változás következett be a nemzetpolitikában is. A nemzetpolitika fundamentuma ma már az, hogy egyetemes magyarságban gondolkodunk, és

az egyetemes magyarságnak megkerülhetetlen része a Kárpát-medencei és a diaszpórában élő magyarság is.

Éppen ezért indult el öt éve a diaszpóra magyarságát felkaroló Kőrösi Csoma Sándor-program 47 ösztöndíjossal, ami tavaly már 21 országban 115 pályázót küldött a céllal, hogy a külföldi magyarság kulturális, nyelvi identitását erősítse, s kiterjessze a magyar nyelvű oktatást, erősítse a diaszpóra és az anyaország magyarsága közti kapcsolatokat.

A Kőrösi Csoma Sándor-programmal párhuzamosan 2015 tavaszán a Kárpát-medencei szórványmagyarságát segítő programot indított a Miniszterelnökség Nemzetpolitikai Államtitkársága, ez a Petőfi Sándor-program, ami az egykori Monarchia területére terjed ki. Érinti Romániát, Ukrajnát, Szerbiát, Horvátországot, Szlovéniát, Szlovákiát, Csehországot, Bosznia-Hercegovinát, Macedóniát és Dél-Lengyelországot.

Ezekben az országokban a magyar szervezetek, egyházak, oktatási intézmények határozták meg azokat a területeket, ahol a legnagyobb hasznukra lehetnek ösztöndíjasaink, alapvetően azzal a céllal, hogy megerősítsük a szórványterületeken fogyasban lévő magyarság identitását, segítsük a már meglévő kinti magyar közösségeket. Az idén kiutazó 75 ösztöndíjas munkájának célja, hogy megerősítse a szórványterületeken fogyasban lévő magyarság identitását, segítse a meglévő közösségeket.

Tisztelt Miniszterelnök-helyettes Úr! Az elmondottak alapján kérem: milyen célokat sikerült elérni? Hogyan bővültek a lehetőségek mind az ösztöndíjprogramban részt vevők, mind pedig a magyar kormány számára? Hol tartanak a diaszpórát és szórványmagyarságot felkaroló programok? Várom miniszterelnök-helyettes úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettesnek adok szót. Parancsoljon, miniszterelnök-helyettes úr!

DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter: Igen tisztelt Képviselő Úr! Először is szeretném megköszönni a kérdését. A helyzet az, hogy ha történelmileg visszatekintünk, a diaszpóra magyarsága mindig mostohagyerek volt, aminek egy nagyon mély történelmi oka van, nevezetesen az, hogy a Kádár-rendszerben a diaszpórát, az emigrációt ellenségnek kezelték, hiszen részint 1945 után, aztán nagy tömegekben 1956 után, illetve a Kádár-rendszer idején mentek Nyugatra.

2010 után valóban paradigmaváltást hajtottunk végre e tekintetben is. Először is visszaállítottuk a Magyar Állandó Értekezletet, ahol az erdélyi, a felvidéki, a kárpátaljai és a vajdasági magyarsággal azonos rangban képviselteti magát a diaszpóra is, sőt létrehoztuk a Magyar Diaszpóra Tanácsot pontosan azért, hogy a diaszpóra speciális szempontjai ne legyenek másodlagosak, ne kerüljenek mintegy zárójelbe. Újraindítottuk a cserkészcsapatok jelentős részét, a régiókat megújítottuk, magyar lapok, folyóiratok, ifjúsági

kiadványok jelentek meg, a magyar nyelv oktatására helyeztük a hangsúlyt.

Csak jelezném, hogy Bosznia-Hercegovinában, Macedóniában, Horvátországban vagy éppen Fogarason újraindítottuk a magyar nyelv tanítását, egyébként a vasárnapi iskolák keretében az egész diaszpórában és emigrációban. Itt szeretnék gratulálni ahhoz, hogy Montrealban sikeres magyarnyelv-vizsgát tettek a diaszpóra fiataljai. Könyvtárakat hoztunk létre, például Portugáliában most egy négyezres magyar e-könyvtárat. Népzene-, néptáncoktatás folyik. S önnek mint lelkesnek is különös fontossággal mondom, hogy megállapodás született a református és a katolikus egyházzal, hogy a diaszpórába lelkeseket küldünk ki, illetve olyan világiakat, akik a magyar hitéletet biztosítják.

A honlapokon keresztül, a Nemzeti Regiszter, illetve a Kőrösi Csoma Sándor- és a Petőfi Sándor-program honlapján keresztül mindenki figyelemmel kísérheti ezeket a programokat.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök-helyettes úr. Egyperces viszonzásra képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

*(Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben
Földi László váltja fel.)*

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm miniszterelnök-helyettes úrnak a válaszát. Pontosan fogalmazott az imént, hogy a nemzetpolitika területén paradigmaváltás történt, sőt mondhatnám, a nemzetpolitika területén is paradigmaváltás történt 2010 után. Hogy a költségvetést is idehoozzam: ezeknek a programoknak a költségvetése megtízszereződött a költségvetési támogatás területén, gazdasági programok is az elmúlt esztendőben már elindultak a határon túli területeken, a kulturális, egyházi, oktatási, civil szervezetek és intézmények támogatása kiszélesedett.

Rendkívül fontos természetesen mindez, de azt gondolom, hogy nem minden a pénz, hanem legalább ugyanolyan fontos az, hogy milyen lélekkel, milyen szívvvel, milyen hozzáállással nyújtja a magyar kormány ezeket a költségvetési támogatásokat. Tehát azt gondolom, hogy a magyar nemzetpolitikai modell azért is erősödött, azért is jöhetett létre, azért is hatékony és erős, mert nem pusztán költségvetési támogatásról beszélünk, hanem arról a háttérrel, amely a szívből, a lélekből és a gondolkodásban is megnyilvánul.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes urat is. Parancsoljon!

DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter: Köszönöm szépen. Talán még azt érdemes megjegyezni,

hogy ezeknek a programoknak a kapcsán nemcsak az a fontos, hogy a magyar állam ezeket támogatja, hanem arra törekszünk, hogy például a Nemzeti Regiszteren keresztül a clevelandi cserkészeket összehozzuk a gyergyói cserkészekkel, a Sydneyben lévő néptáncosokat, mondjuk, a kassai néptáncosokkal, hogy mintegy vérerekkel, hajszálerekkel, vagy ha tetszik, hajszálgyökerekkel hálózunk át az egész világot, hogy a magyar élet minél szervezettebb és minél szorosabb legyen az egész diaszpóra és a szórványmagyarország tekintetében is.

És örömmel jelentem azt is, hogy nem utolsósorban a magyarnyelv-tanításnak és a Kőrösi Csoma Sándor-programnak köszönhetően csak a diaszpórában 140 ezer állampolgárság-megállapítás is történt, ami a nemzet közjogi újraegyesítését szolgálja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraitól.)*

(16.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök-helyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Gréczy Zsolt képviselő úr, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Miért kell tönkretenni a tudományos és szellemi műhelyeket?”** címmel.

Tisztelt Képviselő Úr! A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdzem, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Gréczy Zsolt jelzésére:)* Köszönöm szépen. A képviselő úr jelezte, hogy elfogadja Rétvári Bence államtitkár urat válaszádnak. Gréczy Zsolt képviselő úré a szó, parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Komoly veszélybe került a Magyar Tudományos Akadémia. Most ott tartunk az Orbán-kormány kilencedik évében, hogy most már, ahelyett, hogy konszolidálnák a politikai viszonyokat és megpróbálnák az országban egy kicsit csillapítani az indulatokat és a feszültséget, ott tartanak, hogy a legrosszabb bolsevik hagyományoknak megfelelően megpróbálják rátenni a kezüket a Magyar Tudományos Akadémia szabadságára, annak szellemi műhelyeire.

Nem én mondom ezt természetesen, én itt most csak egy szócsöve vagyok a Magyar Tudományos Akadémia különböző műhelyeinek *(Dr. Rétvári Bence: Azt kétlem...)* vagy akár az elnökének, ha meg nem sértem vele. Egész egyszerűen arról van szó, ők maguk mondják azt, hogy a költségvetési törvényben szereplő átcsoportosításokkal nem kevesebbről van szó, mint arról, hogy megszűnne a Magyar Tudományos Akadémia függetlensége, a benne dolgozó alkotóműhelyek autonómiája.

A költségvetésből a Magyar Tudományos Akadémia költségvetésének 70 százalékát akarják közvetlenül a kormány alá csoportosítani, és azokat a műhelyeket pedig, amelyek Lendület-műhelyként, hozzáteszem, még a mi kormányzásunk idején jöttek létre,

teljes egészében állami gyámság alá kívánják helyezni.

Ezek a fiatal kutatók nem véletlenül emelték fel a szavukat és írtak közös közleményt arról híres-neves kutatók aláírásával, hogy ez így nem mehet, és tiltakoznak az autonómia és a kutatás szabadságának megnyirbálása ellen, ezért arra szólítom fel a kormányt, hogy vegye figyelembe azt, hogy a Magyar Tudományos Akadémiára, annak önállóságára szükség van, és ne tegyék tönkre önök, akik állandóan a nemzet nevében döntenek a mellüket, Széchenyi István örökségét. Köszönöm szépen államtitkár úr válaszáat. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ, mint ahogy már a felvezetőmben elmondtam, Rétvári Bence államtitkár úrtól fogjuk hallani. Rétvári Bence államtitkár úré a szó, parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nem hinném, hogy ön a Magyar Tudományos Akadémiának lenne a szócsöve. Hogy a bolsevik hagyománynak ön szócsöve, erről itt egy kis diskurzus kialakult közöttünk, de inkább azé, mint a Magyar Tudományos Akadémiáé.

Ön nem először szólal meg az MTA ügyében vagy nem először vet papírra sorokat. Örülök is, hogy úgy fogalmazott a 2010 előtti időszakról, hogy „a mi kormányzásunk”. Ugyanis 2006. május 24-én a Népszabadságban ön írt egy tudósítást, ahol az önök kormányzásáról számolt be és az önök kormányának az Akadémiával kapcsolatos álláspontjáról számolt be. Itt a jelzők egy részét nem olvasnám itt föl, amit ön akkor papírra vetett, 2006. május 24-én a Népszabadságban, csak a konklúziót, amit a tudósításban levont az önök kormánya, hogy a Magyar Tudományos Akadémia önök szerint - ezt nem mi mondjuk, nem is a mi mostani álláspontunk, szeretném rögzíteni -, de önök - az ön tollából - azt írták, hogy nem segíti a kreativitást és a versenyképességet, és nincs innovációs menedzsment.

Ilyeneket írt ön az önök kormányának egyik tagját tolmácsolva 2006. május 24-én. Most pedig éppen az ellenkezőjéről beszél itt a parlamentben.

Szintén az önök kormányzásának egyik híre volt még 2008-ban, hogy akadémiai törvényt akartak bevezetni, hogy megváltoztassák az Akadémia működését és szerkezetét. Ezzel szemben mi ilyesfajta jelzőket nem használunk; ilyesfajta értékítéletet nem mondunk; ilyen dehonesztáló kifejezéseket nem használunk a Magyar Tudományos Akadémiával kapcsolatban, mint ön és önök. Csupán Magyarország versenyképessége érdekében úgy gondoljuk, hogy ha a kormányzatban három helyen is fellelhetőek innovációs források, összességében 70 milliárd forintnyi értékben, egyrészt a felsőoktatási intézményeknél 29 milliárd forint értékben, az Országos Tudományos Kutatási Alapprogramban 12,7 milliárd forint értékben és az MTA-nál 28 milliárd forint értékben, akkor érdemes

ezt egységes koordinációba vonni, azért, hogy Magyarország (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.) gazdasága minél innovatívabb és minél versenyképesebb legyen. Köszönöm szépen. (Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzulásra Gréczy Zsolt képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm, elnök úr. Egyrészt a Fidesz és a KDNP lenne az utolsó, amelyiktől bármilyen bolsevikügyben én kioktatást fogadnék el.

Másrészt pedig azt gondolom, hogy ha arra a ciklusra emlékezik, akkor lehet, hogy a Magyar Tudományos Akadémiának voltak vitái azzal a kormánnyal, de mint jeleztem, 2009-ben még az a kormány működött, amelyik létrehozta ezeket a Lendület-műhelyeket, amelyek új innovációs erőforrásokat jelentettek a magyar tudományos kutatás számára. Ne felejtjük el, 2009-et írtunk!

Őnök pedig most már lassan kilencedik éve kormányoznak, és még mindig visszafele mutogatnak. Arról nem beszélve, hogy abban az időszakban szó nem volt arról, hogy bárki el akarná venni a Magyar Tudományos Akadémia függetlenségét vagy autonómiáját. Most sem én mondom, hanem a Magyar Tudományos Akadémia elnöke és ezeknek a Lendület-projekteknek a vezetői mondják, hogy önök tönkre akarják tenni a magyar tudományos élet szabadságát, függetlenségét, nem számolva azzal sem, hogy ez milyen károkat fog okozni. De majd jönnek más kutatások, amiket önök megrendelnek. Biztos lesznek Elena Ceaușescuk, akik majd megmagyarázzák, hogy az új kutatások az Orbán-kormánynak megfelelően milyen (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.) remek eredményeket érnek el. (Szórványos taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzulásra Rétvári Bence államtitkár úré a szó. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Én már nem emlékszem azokra az időkre, amelyekre ön visszautalt, de ezek szerint ön sokat merített abból.

A Magyar Tudományos Akadémiának emlékeim szerint belépésekor a legfiatalabb tagja Lovász elnök úr volt, a második legfiatalabb pedig az utóbbi években Palkovics miniszter úr.

Szerencsére amikor ők ketten valódi tudós embekeként leültek és egymással tárgyaltak, akkor nem ebben a hangnemben tartottak utána sajtótájékoztatót, és nem ebbe az irányba próbálják ezt a folyamatot vinni. Ön most erre pártpolitikusként megpróbál ráülni, és tiszteltreméltó akadémikusok szájába olyan mondatokat adni vagy olyan gondolatokat előhozni, amelyek nem valóság és nem történtek meg. Itt két, régóta egymást ismerő, egymással közösen dolgozó

vagy egymás kutatásairól ismerettel rendelkező akadémikus próbál az ország számára egy minél jobb konstrukciót létrehozni. Bízunk benne, hogy ez a konstrukció a legjobb lesz, hiszen az a célunk, hogy 2020-ra a GDP 1,8 százalékát fordítsuk innovációra. Ezt egy szétagolt intézményrendszerben nem lehet olyan hatékonyan felhasználni, mint egy egységes intézményrendszerben.

Mi ennyit szeretnénk, és senki más autonómiájába nem kívánunk beavatkozni (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.), csak az ország céljait szeretnénk szolgálni. Köszönöm szépen. (Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! 16 óra 48 perc van, az azonnali kérdések órájának végére értünk. Most áttérünk a **kérdésekre**.

Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszternek: „**Miért nem lépnek annak érdekében, hogy a magyar munkavállaló ne eldobható biorobot legyen? Avagy mikor lesz már végre hatékony munkavédelmi felügyelet hazánkban?**” címmel. Ander Balázs képviselő úré a szó, parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Már az is felháborító volt, hogy az Emberi Erőforrások Minisztériumát a jövőben vezető Kásler Miklós népjóléti bizottsági meghallgatásán csak három-három percet kaptak a képviselők arra, hogy kifejtsek véleményüket és feltegyék kérdéseiket. Az egészségügyet, a szociális szférát, az oktatás területét - tehát mondhatni, hogy a legfontosabb humántőkeképző rendszereket - ellenőrzése alatt tartó csúcsmisztérium esetén ez nevetséges.

Raadásul egy szépen hangzó közhelygyűjteményen kívül nem kaptak mást az emberek, így most tesztek egy ismételt próbát annak érdekében, hogy konkrét válaszokat csikarjak ki valamelyik illetékesből.

Miniszter úr, akkor még jelöltként, a meghallgatásán egyébként többször hitet tett a munkaalapú társadalom eszméje mellett, amivel nincs is probléma, már ha megbecsülik, nem pedig munkaerőállatnak tekintik a dolgozókat. Csakhogy az EMMI új vezetője elhárította még az elvi állásfoglalást is, mondván, hogy ebben a kérdésben a Nemzetgazdasági Minisztérium az illetékes.

(16.50)

A munkavállalói jogokat az IMF által is csodált módon flexibilissé tették, azaz a Fidesz elmúlt nyolc éve alatt módszeresen kiüresítették, a szakszervezeteket pedig meggyengítették. Egyszóval, a munkavállalókat eszköztelenné tették, legfeljebb odébb állnak, mert ha sok helyütt cselédnek is nézik őket, a jog egyelőre azért röghöz még nem köti ezeket az embereket. Így nem csoda, hogy milliányi magyar mindennapi tapasztalata az, hogy rossz munkakörülmények között,

kiszolgáltatva dolgoznak, és nemcsak az alacsony bérek miatt, hanem bizony emiatt is több százezren vándoroltak el.

És mielőtt valamiféle balra tolódó Jobbikról zengve kennék el a választ, jelzem: véleményünk szerint a magyar munkavállalók érdekvédelmének megerősítése nem komcsi butaság, hanem egy jogos nemzeti törekvés, célkitűzés. Hogy egyetlen területet érintsek: az előző ciklusban feltételezhető óriási látencia mellett is *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* egyharmaddal nőtt a munkahelyi balesetek száma.

Kérdezem, vállalják-e, hogy hatékony intézkedések által és fokozott szakszervezeti jogkörök biztosításával ezt 2022-re az eredeti szintre visszazsorítják, tehát egyharmaddal csökkentik.

Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Bodó Sándor államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselő Úr! Tájékoztatom, hogy a magyar munkavállalók nem biorobotok, és most is van hatékony munkavédelmi felügyelet.

A munkavédelemmel kapcsolatos érdekképviselő speciális formája a munkavédelmi képviselők jogintézménye. Ennek megerősítését hajtottuk végre egyébként az önök támogatásával 2016 nyarán, amikor a munkavédelmi törvény széles körű módosítását nagy konszenzussal támogatta az Országgyűlés. Ennek egyik lényegese eleme, hogy 50 helyett már 20 fős cégek is választhatnak a maguk köreiből munkavédelmi képviselőt, és ennek következtében megduplázódott a munkavédelmi képviselők száma Magyarországon.

A szakszervezetek és más érdekképviselők jelenleg is sokat tehetnek a munkakörülmények fejlesztése érdekében, és hiszem egyébként, hogy tesznek is. Ezekben a percekben is ülésezik a munkáltatói és munkavállalói érdekképviselő egyik jeles konzultációs formája, a Versenyszféra és a Kormány Állandó Konzultációs Fóruma, és az Országos Munkavédelmi Bizottság is működik. Megvalósítás alatt van hazánk munkavédelmi stratégiája, hiszen 2016-ban a kormány 22 olyan területet határozott meg, ahol tenni való van. Ennek nyilvánvalóan az egyik leglényegesebb része a munkahelyi balesetek számának a csökkentése.

Nos, örömmel tájékoztathatom, bár ugye, minden baleset sajnálatos, és olykor tragikus is, de a gazdaság, illetve a foglalkoztatás teljesítőképességéhez mérten kisebb mértékben emelkedett a balesetek száma, a halálos munkabalesetek száma pedig az elmúlt három évben csökkent. Kollégáink kiemelt figyelmet fordítanak a mezőgazdaságban, illetve az építőiparban történő ellenőrzésekre - sajnos itt történik a legtöbb baleset. A kormány törekvései, a jogszabá-

lyok és - ami nagyon fontos - a biztonságos munkavédelmi feltételek megteremtése a munkáltatók részéről közösen járulhat hozzá az eredményességhez. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szabó Sándor képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Elkészült-e a törvény módosítása a fiatal felnőtt fogyatékos embereket érintően?”** címmel. Szabó Sándor képviselő úr a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Gondolom, az államtitkár úr fog válaszolni. Államtitkár úr, egy olyan problémával kerestek meg a napokban a fogadóórán, ami, azt gondolom, nemcsak annak a szegedi állampolgárnak a problémája, hanem több ezer embert érint.

Történetesen az volt a lényege, hogy ő még 1993-ban nevelőszülőként vállalta egy súlyosan fogyatékos, 85 százalékosan fogyatékos gyermek felnevelését az otthonában, amiért egyébként a gyerek jogán ápolási díjat kapott. A panasza az volt, hogy hogyan lehet azt orvosolni, hogy ha a gyermek felnőtté válik, bár egyébként állapotában változás nem történik, tehát súlyosan fogyatékos marad, az utógondozási ellátás megszűnését követően a fiatal felnőtt számára nem marad más, mint az intézményi elhelyezés.

Kifogásolta továbbá azt is, hogy ő ugyan vállalná az otthonában a fogyatékos gyermeknek a további ápolását, de miután nevelőszülői jogviszonya a gyermek felnőtté válásával megszűnik, innentől kezdve a jelenlegi jogszabályok nem tekintik közeli hozzátartozónak, így számára semmiféle juttatás nem jár, ami vélhetőleg súlyos megterhelést jelent az együttélés tekintetében.

Ezzel a panaszával egyébként a szegedi állampolgár megkereste a Csongrád Megyei Kormányhivatalt és az alapvető jogok biztosát is. Az alapvető jogok biztosja pedig megkereste az önök minisztériumát, és még 2015-ben azt az államtitkári választ kapták, hogy megvizsgálják és előkészítik egy új, a szociális igazgatásról szóló 1993. évi III. törvénynek a módosítását, amely szerint a fogyatékos fiatal felnőtt érdekében az utógondozói ellátás megszűnését követően a fiatal felnőtt és a nevelőszülő együttes kérelmére a nevelőszülői közös háztartásban történő további ellátás biztonságos anyagi feltételeit, illetve jogszabályi kereteit meg fogják teremteni.

Ezek után kérdezem, államtitkár úr, hogy történt-e valamilyen előrelépés a törvény módosításában, gondoltak-e erről, előkészítették-e, hogyan áll ennek a törvénynek a módosítása. Várom a választ. Köszönöm. *(Taps az MSZP és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ahogy ön is feltételezte, a választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Itt egy olyan élethelyzetről van szó valóban, nemcsak ebben az esetben, hanem az ehhez hasonló esetekben is, ahol fokozott figyelemmel kell eljárni, hiszen olyan emberekről van szó tényleg, akik saját lakásukban ápolják azt, aki - ahogy ön is mondta - akár 85 százalékban vagy akár kisebb mértékben is, de rászorul egy másik embernek a segítségére, ezért igyekeztünk az elmúlt években is lehetőségeinkhez mérten, ahol lehet, ezt anyagilag is elismerni. Nyilván az erkölcsi elismerésünk óriási azon emberek irányába, akik ezt vállalják, és éveken vagy évtizedeken keresztül ezt megteszik a saját otthonukban. Ezért volt fontos az is, hogy egyrészt a házi segítségnyújtásnak, másrészt a házi gondozásnak, ápolásnak, az ápolási díjnak a szabályozását igyekeztünk pozitív irányba változtatni.

A házi segítségnyújtás esetén egy sokkal nagyobb kör számára biztosított ez most már, 75 ezer ember helyett 107 ezer ember számára, és jóval több gondozó révén is, 5700 helyett már 12 ezer ember az, aki segít másoknak a saját otthonukban gyógyulni. Akik pedig ápolási díjat vesznek fel azért, mert a saját lakásukban ápolnak valaki rászoruló, azok esetében is igyekeztünk nemcsak megemelni az alapösszegű és az emelt összegű ellátásnak a díját, az egyiket 28 ezerről 32 600 forintra, a másikat 37 ezerről 48 900-ra, hanem egy új kategóriát is bevezettünk, a kiemelt ápolási díjat, ennek az összege most már 58 680 forint, így tehát, ha valaki egy súlyosabb állapotban lévő hozzátartozóját ápolta 2010-ben, ahhoz a 37 ezer forinthez képest most 63 százalékkal többet, 58 680 forintot kap.

Szeretnénk ezt tovább emelni, hiszen ezen az összegzen van mit emelni, és szeretnénk ezt meg is tenni. Az az élethelyzet is egy különleges élethelyzet, amit ön mondott, ott is igyekszünk nemcsak az ápolási díjban, hanem utána is segítséget nyújtani. Ahol valaki a saját (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) gyermekét nevelte, ott a nyugdíjban tudtuk, egy 50 ezer forintos nyugdíj melletti támogatásként ezt megjeleníteni, de bízunk benne, hogy egyre több területen tudunk hasonló kedvezményeket bevezetni.

Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Székely Sándor képviselő úr, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszternek: „Az ország kiürítése zavartalanul folytatódik?” címmel. Székely Sándor képviselő úr a szó. Parancsoljon! Bodó Sándor államtitkár úr fog válaszolni. Ezt ebben a műfajban nem mondjuk...

SZÉKELY SÁNDOR (DK): De így lesz.

ELNÖK: Így lesz.

SZÉKELY SÁNDOR (DK): Rendben van, megértettem, köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr!

Önök nem győzik veregetni a saját vállukat, hogy milyen magasak a bérek, és hogy mennyit emelik azokat. Ezek a bérek átlagosan még tavaly is csak 190 ezer forintosak voltak, ön aligha szeretne ennyiből megélni. Egy átlagos panellakás árát meg két ilyenből is elég nehéz összeszórni egy élet alatt.

A probléma ott van, hogy ez a béremelkedés, ez a kicsi sem a gazdaság fejlődésének a következménye: a beruházások panganak, versenyképességünk folyamatosan romlik. Önök viszont - a legóvatosabb becslés szerint is - 600 ezer embert üldöztek el az országból, a munkaerőhiány pedig természetesen fölnyomja a munkaerő árát, a munkabért. Az emelkedő bérköltségek miatt a vállalkozók emelni kénytelenek árait, ám ennek a nemzetközi verseny határt szab. Emelni kell tehát az importárakat is, ennek eszköze pedig a Nemzeti Bank, ami folyamatosan gyengíti a forint árfolyamát.

A forint mélyrepülése nem végtet, hanem tervezett folyamat: önök 260 forintos euróval vették át a kormányzást, jövőre pedig már a 340 forintos árfolyam sem kizárt. Elszabadítják tehát az inflációt, amivel nagyrészt visszaveszik a megemelt béreket. Mivel pedig a társadalmi jövedelmek messze nem tartanak lépést a bérekkel, a következmény az inaktívak további leszakadása, elszegényedése, a társadalom kettészakadásának folytatódása. Tovább romlik tehát az életminőség, ami újabb nyomást gyakorol a kivándorlásra: már a gimnazisták fele is távozni akar érettségi után. Előállítottak tehát az ördögi kört, aminek csak az a mozdulat vet majd véget, amivel az utolsó távozó lekapcsolja a villanyt.

Kérdezem ezért az államtitkár urat: hogyan kívánják ezt a kört megszakítani, illetve kívánják-e egyáltalán, vagy már van is vevő a kiürült országra?

Köszönöm szépen. (Taps az MSZP és a DK soraiban.)

(17.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint említettem, Bodó Sándor államtitkár úr fog az elhangzott kérdésre válaszolni. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az ország kiürítésével éppen ellentétes folyamatokat jeleznek a legutóbbi foglalkoztatási és aktivitási adatok.

Az valóság, hogy a demográfiai trend következményeként százezerrel kevesebb munkavállalási korú népessége van az országnak, de ezt nem szabad összekeverni a migrációval. Néhány KSH-adatot javaslok figyelmébe. A legutóbbi mérés szerint a 2010-es kormányváltás óta mintegy 750 ezerrel nőtt a foglalkoztatottak száma, és ebből 600 ezren a versenyszférában dolgoznak. A kormányzati intézkedések eredményeképpen 436 ezer főt sikerült visszavezetni a munkaerőpiacra, és a munkavállalási korú népesség aktivitási rátája 72 százalék környékén áll. Ezek konkrét adatok, képviselő úr.

A külföldön élőkkel kapcsolatosan: nos, a régióban a legkisebb mértékű a munkaerő elvándorlása, de ami még ennél is fontosabb, hogy a jelzett 600 ezerből több mint félmillióan 2010 előtt hagyták el az országot. 2010 és 2017 között ugyanis mindössze 93 ezres volt a vándorlási veszteség, miközben a tavalyi adatok már a migrációs trend megfordulására utalnak. Évtizedek óta az előző évben fordult elő első alkalommal, hogy többen jöttek haza, mint ahányan elmentek, és ez mindenképpen egy nagyon örömteli dolog.

A munkaerő megtartásának nyilván leghatékonyabb módja a munkakörülmények javítása és a bérek emelése, ezen is dolgozik a kormány. A 2010-es kormányváltás óta a reálbérek több mint 30 százalékkal növekedtek, míg ha a gyermekkedvezményeket is figyelembe vesszük, ez a növekedési szám 36 százalék.

A magyar gazdaság új növekedési fokozatba kapcsolott, és nagyon cáfolnom kell azt, amit ön mondott, hogy nincs beruházás, hiszen a beruházások 17 százalékkal növekedtek.

Az ország biztonsága, a reálbérek növekedése várhatóan a következő időszakban *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* is kedvező hatást gyakorolnak arra, hogy a külföldön dolgozók visszatérjenek hozzánk.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Visszavonták-e az Aszad-rezsim pénzműsor emberének letelepedési engedélyét?”** címmel. Demeter Márta képviselő asszonyé a szó, és majd Kontrát Károly államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár Úr! 2016 nyarától az Egyesült Államok által bejelentett szankciók célpontjai között szerepel egy Atiya Khoury nevű szír állampolgár is. Ő az Aszad-rezsim egyik legfontosabb pénzembere. A szankciós dokumentumok szerint pénzváltással és készpénzküldéssel foglalkozik.

A szír polgárháború és az azt kísérő brutális erőszak miatt az Aszad-rezsim pénzügyileg is egyre inkább elszigetelődött, így a Khoury által működtetett hálózat fontos szerepet kapott a rendszer fenntartásában. Ezen a hálózaton keresztül fizethetett például üzemanyagért a szír kormány, a tranzakciók után pedig az ember jutalékot kapott.

A szankciós dokumentumokban az is szerepel, hogy a szír férfi készpénzt mozgat Szíria, Libanon és Oroszország között a szír jegybank elnökének az utasításai alapján.

A Bevándorlási Hivaltól személyesen kértem a megnevezett szír állampolgárra vonatkozó adatokat. A Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal vezetője, Végh Zsuzsanna hivatalosan is elismerte, hogy Atiya Khoury 2014-ben letelepedési kötvényt vásárolt, és ezért meg is kapta a tartózkodási engedélyt. Ezt követően magyar letelepedési engedélyt is igényelt, és 2017 elején ezt

meg is kapta, a hivatal viszont az iratbetekintésem során nem engedett az aktákba betekinteni.

A Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal főigazgatója, Végh Zsuzsanna szerint a magyar hatóságok a biztonsági ellenőrzés során semmilyen biztonsági kockázatot nem találtak, és nem emeltek kifogást a szír férfi letelepedési engedélye megszerzése ellen, ami önmagában is abszurd, ha a magyar hatóságok képtelenek azt feltárni, ha valaki egy nemzetközi bűnöző, de az is felháborító, hogy ezek után a kérdésemre azt erősítette meg a főigazgató asszony, hogy nem is tervezik hivatalból visszavonni ennek a bűnözőnek a letelepedési engedélyét.

(Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben Szabó Sándor váltja fel.)

Felhívom a figyelmét arra, államtitkár úr, de ön ezzel pontosan tisztában van, hogy törvényi kötelezettsége a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatalnak, amennyiben ilyen információk a birtokukba jutnak, hivatalból visszavonni a letelepedési engedélyt. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Tehát kérdezem: visszavonták-e már az Aszad-rezsim pénzműsor emberének, ennek a bűnözőnek a letelepedési engedélyét, amivel szabadon utazgathat egyébként a schengeni övezetben? Amennyiben nem, akkor miért nem tették ezt meg? Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt megadnám a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, megköszönöm együttműködésüket, és az elnöklést átadom Jakab István alelnök úrnak. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Először is tisztázni szeretném, hogy tudomásom szerint a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal főigazgatója nem tett olyan nyilatkozatot, amelyet ön a szóbeli kérdésében említett.

Javaslom továbbá azt is megfontolni nagy tisztelettel, tisztelt képviselő asszony, hogy fontolja meg, hogy azokat a személyes adatokat, amelyekről ön a képviselői minőségében szerez tudomást, és amelyeknek vonatkozásában önt titoktartási kötelezettség terheli, mennyiben hozza nyilvánosságra.

Biztosíthatom, hogy a nemzeti letelepedési engedély kiadása iránti eljárásban közreműködő szakhatóságok valamennyi kérelmező esetében elvégezték a releváns körülmények feltárását, valamint értékelését, és amennyiben a feltárt körülmények tükrében indokolt volt, elutasító szakhatósági állásfoglalás kiadására került sor.

A letelepedési engedély visszavonására a 2007. évi II. törvényben meghatározott esetekben, a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén

van lehetőség. A Terrorrelhárítási Központ az eljáró idegenrendészeti hatóság megkeresésére a nemzeti letelepedési engedély kiadása iránti eljárásokban első fokon szakhatóságként jár el, és szakhatósági állásfoglalást ad abban a szakkérdésben, hogy a harmadik országbeli állampolgár letelepedése veszélyezteti-e Magyarország nemzetbiztonságát. A TEK csak abban az esetben ad hozzájáruló állásfoglalást, ha az érintett személy vonatkozásában nem merül fel olyan terrorvontatkozás információja, amely kockázati tényező megállapítását eredményezte volna.

Megnyugtathatom a képviselő asszonyt, hogy az ezekben az ügyekben eljáró hatóságok, hivatalok minden esetben a jogszabályi előírások alapján, Magyarország nemzeti érdekeinek megfelelően járnak el. Ha a képviselő asszonyt valóban a magyar emberek biztonsága érdekli, akkor támogassa a kormány ezzel kapcsolatos intézkedéseit. *(Demeter Márta közbeszól.)*

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Kocsis-Cake Olivio, a Párbeszéd képviselője, kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszterhez: **„Miért végezhetnek kontármunkát a fapusztító balatoni vasútfelújítás során miközben szétrohad a budapesti agglomerációs vasúti közlekedés?”** címmel. Kocsis-Cake Olivio képviselő urat illeti a szó.

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az R-Kord vasútépítő cég több problémás pályázata közül kiemelkedik a déli parti, Szántód-Balatonszentgyörgy közötti szakasz felújítása, amit a kiírásban szereplő 55,5 milliárd helyett végül 72,3 milliárdért építettek meg, vagyis a projekt már a szerződés-kötés pillanatában 30 százalékkal drágult. Ugyancsak az R-Kordnak jutott az északi parti vasútvonal 23 milliárdos részleges felújítása. A „részleges” egy nagyon fontos szó, mert nagyon rossz állapotban van ez a vasútvonal, ám a teljes al- és felépítmények, a biztosítóberendezések, állomások, peronok, utastájékoztatók modernizálása helyett most mégis csupán a felsővezeték felújítására koncentrálnak, így az agyonhasznált, süllyedő régi pályán a jövőben a jelenlegi dízelvonatoknál jóval nehezebb villanymozdonyok járnak majd, és ez növelheti a bal-esetveszélyt.

Tehát miközben a balatoni vasútvonalat építik át komoly fairtasok közepette, addig a budapesti agglomerációs vasútközlekedéssel nagy gondok vannak. Több pályán szinte végig csak lassan, 10-20 kilométeres sebességgel haladnak a vonatok, például Cinkota után, Csömör felé csigalassúsággal, de a dunakeszi vonalon is átlag 15 perces késés jellemző a vonatokra, illetve nagyon zsúfoltak mostanában a vonatok, és azt lehetne tudni, hogy több vonatot kellene beállítani, hiszen az M2-es felújítása miatt többen használják a

vonatot. De a zuglói vasútállomást is megemlíthetném, ahol több tízezer szállnak át naponta, és úgy néz ki, mint ha szétbombázták volna. Tehát miközben sokkal több pénzt költenek el vasútfelújításra, addig nem jut elég pénz több fontos felújításra.

(17.10)

Ezért kérdzem államtitkár urat, hogy miért végeznek fél munkát a fapusztító balatoni felújítások során, illetve mikor jut elég forrás a budapesti agglomerációs vasúti közlekedés fejlesztésére, hogy korszerű körülmények között gyorsan lehessen utazni a fővárosba. Köszönöm választát. *(Szórványos taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Cseresnyés Péter államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

CSERESNYÉS PÉTER, innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! A Balaton déli partján futó vasútvonal a nyári időszakban Magyarország második legforgalmasabb vasútvonala, amelyen ennek dacára - szeretném felhívni a figyelmét - fél évszázada történt meg a 2010 előtti utolsó jelentős pálya-korszerűsítés. Ez talán közvetett módon válasz az utolsó kérdésére is.

2010 óta a teljes infrastruktúra átfogó felújításon esett át Kelenföldtől Székesfehérváron át, tehát az elővárosi forgalomban is Balatonszentgyörgyig, illetve Kaposvárig több mint 200 kilométeren. A vasútvonalak fejlesztése, villamosítása vagy rekonstrukciója során a vasút közvetlen környezetében lévő növényzet esetleges eltávolítása, ritkítása kizárólag jogszabály alapján történhet meg.

A hatályos miniszteri rendelet nemcsak a villamos vezetékek mentén kialakítandó biztonsági övezet nagyságát, hanem az adott övezeten belüli növényzet telepítési módját is szabályozza. Az észak-balatoni vasútvonal villamosítása környezetbarát eszközökkel, vontatási rendszer alkalmazásával történik. A beruházásnak köszönhetően a füstgázkibocsátás és a zajterhelés tekintetében is mérséklődik majd a környezeti terhelés a lakó- és üdülőövezetekben. A villamosítással lehetőség nyílik korszerű motorvonatok üzemeltetésére is.

A kormány természetesen kiemelt figyelmet fordít a budapesti agglomeráció fejlesztésére, a térséget érintő beruházásokra. A budapesti elővárosi kötőpályás közlekedés feltételeit javítva fejeződött be 2014-ben a Kelenföld-Székesfehérvár vasútvonal korszerűsítése. 2018 májusától már az átépített, villamosított vasútvonalon közlekednek a korszerű motorvonatok a Budapest-Esztergom vasútvonalon is. 2017-ben megkezdődött a Kelenföld-Százhalmabatta szakasz fejlesztése, melyet idén a Százhalombatta-Pusztaszabolcs és Rákos-Gödöllő-Hatvan szakaszokon végzett munkálatok követnek.

Tehát lehet látni, hogy a kormány odafigyel ezekre a vonalakra is. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Tapolczai Gergely, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Hogyan támogatjuk a megváltozott munkaképességű embereket?”** címmel. Tapolczai Gergely képviselő urat illeti a szó.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A Fidesz-KDNP célja, hogy a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatási arányát növelje, hogy minél több megváltozott munkaképességű személy tudjon dolgozni a nyílt munkaerőpiacon.

2010-ben 18 százalék volt ez a foglalkoztatási arány. Azóta a mai napig már ez 40 százalék. Arra törekszünk, hogy az elkövetkezendő években tovább nőjön ez a foglalkoztatási arány, összhangban az országos fogyatékosügyi programmal és az európai fogyatékosügyi stratégiával. Az egy nemzetgazdasági érdek is, hogy hosszú távon minél többen vegyenek részt és teremtsék meg az értéket, és minél több megváltozott munkaképességű személynek tudjunk munkát biztosítani.

A fogyatékos személyeket képviselő országos érdekvédelmi szervezetek, szolgáltató szervezetek különböző szakmai programokkal és szakmai tevékenységük által a munkaerőpiaci integrációt elősegítő programokkal és munkaerő-közvetítéssel segítik a járulnak hozzá, hogy ezek az emberek munkához jussanak minél több területen. Ezen szervezetek munkáját az állam évről évre költségvetési támogatás formájában is segíti.

Az elmúlt évek intézkedéseinek eredményei közül kettőt különösen kiemelnék. Az egyik a rehabilitációs kártya. Ha valaki rendelkezik ezzel, akkor az után nem kell fizetni szociális hozzájárulást. A másik pedig a közbeszerzési törvény módosítása. Ennek köszönhetően, ez a módosítás mentesíti a szolgáltatásokat nyújtót az uniós értékhatárig a közbeszerzési törvény hatálya alól a megváltozott munkaképességű emberek foglalkoztatása esetén. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

A kérdésem az lenne, hogy a kormányzatnak milyen további tervei vannak a foglalkoztatás növelésére. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ahogy ön is említette, rendkívül nagy eredmény, hogy a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatási szintje 18 százalékról 40 százalékra emelkedett. A

kormányának eddig is, ezután is az a célja, hogy minél több megváltozott munkaképességű embernek a foglalkoztatását segítse elő. Ha azt nézem, hogy rehabilitációs kártyával hogyan sikerült ezt elérni, egy év alatt is sikerült érezhető eredményt elérni, amikor 8 ezer fővel nőtt a rehabilitációs kártyával foglalkoztatottak száma. Ez most 36 800 környékén van. A tavalyi év elejével nőtt a jogosultak köre is a B2 és C2 minősítéssel rendelkezők esetében. Ez is fontos előrelépés volt az elmúlt esztendőben, de az is, hogy természetesen az erre fordítható keretek is érezhető mértékbe, több mint 7 milliárd forinttal emelkedtek az elmúlt évek költségvetéseiben, így védett foglalkoztatást most már mintegy 37 ezer embernek tudunk biztosítani.

Fontos volt a ciklusok elején az ellátórendszer átalakítása, a komplex minősítés bevezetése és az, hogy bővültek a nyílt munkaerőpiaci foglalkoztatási lehetőségek. Időkorlát és más adminisztratív akadályok lebontására is sor került, de képviselő úr a jövőre volt kíváncsi elsősorban a kérdésében. Egyrésztől azt meg tudom erősíteni, hogy továbbra is a fogyatékoság-barát munkahely és más díjakkal is igyekszünk ösztönözni az ilyesfajta foglalkoztatást, de talán ennél is jóval fontosabb a Ház asztalán fekvő T/627. számú törvényjavaslat, amely egységesen szabályozza a komplex minősítéssel, tehát 60 százalék alatti egészségi állapottal rendelkező megváltozott munkaképességű személyek után igénybe vehető szociális hozzájárulási kedvezményeket. Így egyszerűsödik az eljárás, nem lesz szükség kártyakiváltásra sem.

Bízunk benne, hogy a bővülő források, a csökkenő adminisztráció, a növekvő ösztönzők és ez a törvényjavaslat, amely szintén egyszerűsítést tartalmaz, tovább fogja javítani a megváltozott munkaképességűek helyzetét akkor, ha el szeretnének helyezkedni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! 17 óra 17 perc van. A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkező Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport: „Van-e jövője a Csepeli Munkásotthonnak? 2.” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Kettő héttel ezelőtt mondtam el felszólalásom első részét, és remélem, hogy Németh Szilárd képviselő úr, államtitkár úr azért maradt itt a teremben, hogy megnyugtató választ fog adni nekem a két héttel ezelőtti és a mostani felszólalásomra is. Remélem, hogy támogatólag fog hozzászólni.

1920. március 14-én avatták fel a Csepeli Munkásotthont. Ezt a híres művelődési házat közakarattal hozta létre. A kitűzött közművelődési célok végrehajtását, a zavartalan működést súlyosan veszélyezteti a hiányzó, 2010 óta hiányzó önkormányzati, majd 2016 óta hiányzó állami támogatás. Többször fordult a Csepeli Munkásotthon vezetősége, az alapítvány, a

kuratórium, az igazgató asszony magához Orbán Viktor miniszterelnök úrhoz, képviselő úrhoz, Hoppál Péter államtitkár úrhoz és Lázár János miniszter úrhoz is. Többször fordultak segítségért, és folyamatosan elutasításban részesültek.

2016-ban intéztek levelet az államtitkársághoz, miniszterelnök úrhoz, és akkor kérdéseket tettek fel, hogy egyáltalán pályázzanak-e a Csepeli Munkásotthon működtetésére, egyáltalán dolgozzanak-e tovább. Azt a választ kapták, azt a megnyugtató választ kapták Lázár János miniszter úrtól is és Orbán Viktor miniszterelnök úrtól is, hogy természetesen, mert erre a nagy múltú intézményre szükség van, és természetes, hogy támogatásban fognak részesülni. Lázár János ezt le is írta egy levelében.

(17.20)

Majd megdöbbenve vették tudomásul, amikor 2010 után megvonták az önkormányzati támogatásokat, 2017-ben pedig már eljutottak odáig, hogy egy filér állami támogatásban sem részesültek. Majd 2018-ban a választások előtt derült ki, hogy a 2018-as működési támogatást is elutasította az állam. Folyamatosan működtetik az intézményt. Képviselő úr nagyon jól tudja, hogy a helyi lakosok szívesen járnak ebbe az intézménybe, szívesen vesznek részt az intézmény munkájában, és nagyon-nagyon kemény munkával tudják biztosítani most már azt az állami feladatot, azt a közművelődési feladatot, amelyet kötelezően lát el ez az intézmény.

Most már nemcsak az önkormányzati támogatásért könyörögnek, meg könyörögnek az állami támogatásért, hanem ugyebár szeretnék igénybe venni az egyszerű lakosok támogatásokat, vállalkozóktól és persze a csepeli lakosoktól is a támogatásokat. Egyre nehezebb a munkájukat elvégezni. Segítsen abban, államtitkár úr, mivel két év múlva százéves lesz ez az intézmény, hogy ne úgy kelljen ráfordulni a százéves ünnepekre, hogy bezárjuk ezt az intézményt. Erre az intézményre szükség van. Ezt az intézményt a csepeli munkásemberek építették. Ön sokkal jobban tudja, mint én, hogy hogyan jött létre ez az intézmény. Akkor arra kérem, ha már itt maradt ma, hogy segítsen ebben, hogy az intézmény régi híres múltjához, jelenéhez híven beszélhessünk majd a jövőjéről is, hogy tudjon működni a csepeli emberek meglegedettségére, és mondhatjuk azt is, hogy a mi meglegedettségünkre.

Államtitkár úr, ugye nem azzal fog jönni, hogy ezt a házat a lex munkásotthon törvénnyel meg akarták szerezni? Pontosan a választások előtt hozott a Kúria egy döntést, amelyben elmarasztalta ezt a törvénykezdeményezést. Nagyon kérem az államtitkár urat, hogy most már tényleg arról beszéljünk, hogyan lehetne a működtetését megoldani, hogyan lehetne a 2010 előtti időszakra visszatérni, amikor az önkormányzati támogatást is megkapta a Csepeli Munkásotthon, és megkapta azt az állami támogatást is, amivel tudja végezni azt a feladatot, mondom, állami feladatot, amit ez az intézmény ellát nap mint nap. Várom megtisztelő válaszát, államtitkár úr. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Németh Szilárd államtitkár úr válaszol. Államtitkár úr, öné a szó.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Engedje meg, hogy egy 1964-ben kiadott könyvből idézzek.

(Olvassa:) „A csepeli munkásság szervezeti életének központja a WM Gyár mellett a Csepeli Munkásotthon volt. Az SZDP csepeli szervezete, a vasutasok, fások, bőrösök, építők, földmunkások szakszervezete rendszeresen az otthonban tevékenykedett. A bérharcolok alkalmával innen irányították a sztrájkolóknak küzdelmeit. Felhasználta a legális szervezetekben rejlő lehetőségeket a csepeli kommunista mozgalom is. Tevékenységük fontos területe volt az otthon. Minden legális szervezetben részt vettek, gyűléseken, szemináriumokon hallatták szavukat. A mozgalmi munka mellett, ahhoz szorosan kapcsolódva az otthonban volt a munkásság szellemi központja is. Itt tevékenykedett a Csepeli Általános Munkás Dalárda, a Munkásszínjátékosok Vigalmi Gárdája, az Általános Munkáskönyvtár, melynek jelentős szerep jutott a munkások nevelésében. Itt volt a bázisa a Természetbarátok Turista Egyesületének, az Eszperantista Mozgalomnak, a Gyermekbarátok Egyesületének, az alkoholelutasító mozgalomnak, amelyek jórészt fedőszervei voltak az illegálisba szorított osztályharcos küzdelmeknek. Ezért nőtt Csepelen szimbólummá a Munkásotthon.”

Azt gondolom, ebben teljes mértékben egyetértünk. Drucker Tibor írta ezt a könyvet, aki egy kommunista vezetője volt ennek a Munkásotthonnak hosszú ideig. A '64 több szempontból is szimbolikus. Én ebben az évben születtem, és az utolsó első titkár is ebben az évben lett a Munkásotthon egyik vezetője. Most nem akarom tovább szaporítani a szót, de jól látható, hogy ennek a munkásotthonnak milyen szerepe volt az elmúlt időszakban. Amikor a rendszerváltás után, 1991-ben egy alapítványba szervezték, a Csepeli Munkásotthon Alapítványba ezt a művelődési házat - nevezzük művelődési háznak -, akkor e szerepének továbbfolytatását kívánták neki. Ma is ezt a szerepet tölti be. Amikor 2010-ben polgármester lettem, azt gondoltam, bár nemcsak én, hanem még nagyon sokan, hogy a Munkásotthonnak le kell vetkőznie a pártközponti jellegét, le kell vetkőznie azt, hogy ezt a múltat nyíltan felvállalja. Hiszen ez történt egészen 2010-ig.

Egyébként csak szeretném mondani, hogy ön most kicsit szapult a kormányt, meg mindenkit, nagyon finoman, mert nyilvánvalóan az ön ismeretei Kabáról nem lehetnek olyan mélyek. Néhány hónapja tévedt oda Csepelre jelöltként, ma már a csepeli MSZP elnöke. Én nem is értem őket, hogy ezt hogy gondolják. Én 54 év óta lakom ott. Éppen '64-ben íródott ez a könyv, amikor megszülettem, azóta kísérem figyelemmel, mi történik a Csepeli Munkásotthonnal. Most 2010-ben tettem javaslatot a Munkásotthon akkori vezetőinek, a kuratóriumnak, az alapítványnak,

anélkül egyébként, hogy megpróbáltam volna bármit tenni.

Nem tudom, azt hiszem, legutóbb már talán állítólag szállodát építenék magamnak a Munkásotthon helyén - ilyen zagyva hírek keletkeztek. Semmire nem voltak hajlandók. Arra nem voltak hajlandók, hogy az önkormányzat többséget szerezhesen a kuratóriumban jelentős pénzüsszegekért. Ezek a pénzüsszegek el vannak ma is különítve az önkormányzat számláján. Arra nem voltak hajlandók, hogy a felügyelőbizottságba bemenjen az önkormányzat által delegált ember, aki szerette volna tudni, hogy mire költik ezt a pénzt.

Az utolsó nagy fejlesztés egyébként a Munkásotthonban pont 2001-ben volt. Siklósi Mária építész tervezte meg a Munkásotthon csodálatos színháztermének az átalakítását. Az is persze aztán felemásra sikerült, de ezt az Orbán-kormány finanszírozta. Ez volt az utolsó. Azóta ezek az emberek, akik ott már, nem tudom, mióta, 30 év óta, ugye, ha '91-et nézzük, lassan 30 év óta kurátorok, képtelenek arra, hogy az alapítványi célt teljesítsék.

Nem panaszkodni kell, hanem megcsinálni az egészet. Én teljes mértékben támogatom az elképzelést. Azt szeretném, ha a Csepeli Munkásotthon valójában az alapítványi célt, vagyis a csepeli és Csepel-szigeti munkások, gyermekeik művelődését, közművelődését szolgálná. Ez le van írva, ezt végre tudnánk hajtani. Ebben számíthat az én támogatásomra mindenképpen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ovádi Péter képviselő úr, Fidesz képviselőcsoport, „Veszprém újra európai porondon” címmel. Megadom a szót, ötperces időkeretben.

OVÁDI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Veszprém már számos hazai és nemzetközi díj, elismerés büszke birtokosa, amelyek mindegyike mögött komoly erőfeszítés és teljesítmény áll. Akár azt is mondhatnánk, hogy Veszprém versenyszelleme kimagasló, habár sok esetben nem más városokkal kell megmérkőzni, hanem a saját magunk elé állított újabb és újabb célok elérése okozza a versenylázat. Veszprém számos díja számos történetet tudna elmesélni a királynék városáról, most mégis én egy olyan versenyről szeretnék szót ejteni, amely kihívásai és céljai, valamint Veszprém eredményei számos más magyar és európai településnek is példaértékűek lehetnek.

Ezen a héten köszönhetjük városunkban az „Entente Florale Europe” zsűrijének nagyra becsült tagjait, akik Veszprémbe mint a „Virágos Magyarországért” verseny magyarországi győzteséhez látogatnak el. De hogy pontosan mi is vezetett oda Veszprémbe, hogy ezen a héten ilyen jeles szakmai zsűri értékeli városunkat? 2010-ben Veszprém volt Magyarországon az első olyan város, amely elfogadta a klímastratégiáját. A klímastratégiában és a zöldfelületek megújításában végzett munkákkal abban az évben első magyar

városként érdemeltük ki az Európai Klímaszövetség KlímaSztár díját, 2011-ben az országos biodiverzitási díját nyertük el.

(17.30)

Azóta pedig több ízben vehettük át a „Családbarát önkormányzat” és az „Idősbarát önkormányzat” díjakat, illetve több évben nyertük el a „Kerékpárosbarát település” elismerő címet. Egy országos kutatás idején elején megjelent eredményei szerint pedig Veszprém a legélhetőbb vidéki város hazánkban a különböző társadalmi és gazdasági mutatók összesítése alapján.

Mindezek mind-mind olyan tényezők, amelyek a „Virágos Magyarországért”, valamint az „Entente Florale Europe” versenyben megkülönböztetik Veszprémet a többi versenyző településtől. Mindezen teljesítmények és díjak azt üzenik, hogy Veszprémbe erős és aktív közösségek élnek. Olyan közösségek, amelyek képesek hosszú távú célokat megfogalmazni, és a tevékenységeiket ezen közös céloknak alárendelni. A legfontosabb azonban mégis az, hogy a Veszprémbe és a környéken élők szeressék a városukat. Ehhez pedig olyan helyszínekre van szükségünk, ahol a barátaink, családunk és szeretteink körében tudunk örömteli órákat, időt tölteni, feltöltődni, pihenni és osztozni a közösen megélt élményekben.

A város közterületeinek a minősége éppen ezért az egyik legfontosabb jellemzője a lakóhelyünkkel kialakított viszonyunknak. Hiszen ezek a helyszínek életünk fontos alkotójává és így emlékezetünk örök részévé válnak. Csupán néhány példa az elmúlt évek fejlesztéséből, amelyek ezt a célt hivatottak megvalósítani Veszprémbe. Két ütemben újult meg a város sétálóutcája és a belvárosban található kis udvarok. Tudatosabbá és gyorsabbá tettük a belváros közlekedését, teljesen megújítottuk, és egyedülálló módon több kilométer hosszú zöldövezeti sétaútvonalat alakítottunk ki a történelmi vár tövében és a Veszprémet átszelő Séd patak partján.

Bízunk benne, hogy az „Entente Florale Europe” verseny zsűrijének segítségével sikerül Magyarországon és szerte Európában bemutatni és megismertetni szeretett városunk, Veszprém értékeit, büszkeségeit és eredményeit. Függetlenül attól, hogy milyen helyen végez városunk a nemzetközi mezőnyben, büszké vagyunk eredményeinkre, én pedig büszke vagyok a veszprémi emberek szorgalmára és erőfeszítéseire. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Hiszékeny Dezső képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport: „Mi történik a Dózsa György úti Általános Iskolában?” címmel. Megadom a szót, ötperces időkeretben.

HISZÉKENY DEZSŐ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Bárczy István polgármester iskolaépítő program keretében 1910-

ben az akkori Budapest, Dózsa György út-Lehel út kereszteződésében egy egészen kiváló iskolát építtetett. Az azóta felnőtt generációk önkormányzatai féltő figyelemmel óvták ezt az iskolát, emiatt ez az iskola a mai napig egészen kiváló állapotban van, akár 600 gyermek befogadására is alkalmas. Amiért szóba hozom ezt az iskolát, az nem valami kiváló pedagógiai teljesítmény, hanem az, hogy az országos média központjába került ez az iskola. Sajtóhírek szóltak arról, hogy gyermekbántalmazás történt az iskolában, és sajtóhírek szóltak arról, hogy az igazgató feljelentést tett, és rendőröket hívott az iskolába amiatt, hogy egy 13 éves tanuló, egy gyermek bántalmazta őt az irodájában.

Az ügynek vannak előzményei. 2016-ban az addig eredményesen dolgozó iskolaigazgatót nem újítták meg tisztségében, pályázatot írtak ki, és egy nyírségi falu volt fideszes polgármestere, akit nem választottak meg újra - bizonyára ennek is oka lehet -, pályázott erre az igazgatói székre. Két év tapasztalattal rendelkezett, és senki sem támogatta. Nem támogatta a tantestület, és nem támogatták a szülők. Akinek még lehetősége volt, az az önkormányzat. Az önkormányzat nevében a polgármester írt levelet. Nem finomkodott, a polgármester egy egyenes ember, tisztán beszélt most is.

Azt írta: a jelölt programját nem támogatja, személyét alkalmatlannak tartja az iskola vezetésére. Mindezek ellenére döntés született. Valamennyi véleményt figyelmen kívül hagyva kinevezték Putnoki Zsoltot. Azzal indokolták, nem kötelező a vélemények figyelembevétele, a döntés a megújítás jegyében született.

Döbbenetes események történtek ezt követően. Az iskolába izgatott szülők és riadt gyermekek járnak, a KLIK - helyesebben pontosan most az a neve, hogy a tankerületi központ, az mondjuk, a helyi KLIK - próbál úgy tenni, mintha semmi nem történt volna, őket nem kereste senki, totálisan elzárkóznak ez elől, és úgy értékelik a helyzetet, semmilyen jelzést nem kaptak, hogy nincs teendőjük ezzel a dologgal kapcsolatban, meg kell várniuk a vizsgálat végét.

És az odajáró gyermekek szülei? Velük vajon ki fog foglalkozni? Mivel totálisan elzárkózott az iskola, ezért a szülők egymás között beszélgetnek. Ki fogja megerősíteni azt a híresztelést, amely szárnyra kapott ezzel kapcsolatban, hogy az igazgató többször és más gyerekeket is bántalmazott, hogy fenyegette a tanárokat, a tanulókat és a szülőket? A szülőket, hogy elviteti a gyerekeket. Az igazgató kárpótlásul kapta az igazgatót, és neki magasabb körökben van kapcsolata; hogy az előző iskolában, ahol tanított, ott is megfofozott egy gyereket, és megtiltották, hogy egyedül maradjon a gyerekekkel. Azóta két hónap telt el, mindenki várt, és várt, nem történt semmi. A múlt héti.

Június 21-én a XIII. kerület közmeghallgatásán többen megjelentek, és sorban szólaltak fel, arcukkal, nevükkel és lakcímükkel vállalták a véleményüket. Ez a mai világban egyébként üdvözítő dolog. Megdöbbenő élményeket mondtak el az iskola életéről, az áprilisi eseményekről. Megtudhattuk, hogy az iskola ve-

zetője milyen vezető és milyen pedagógus. Nyilvánvalóvá vált, hogy az igazgató nemcsak vezetőnek, de pedagógusnak is alkalmatlan. Így gondolta ezt az a 21 pedagógus, aki addig állt, amíg a társuk elmondta, hogy mind a 21-en távoznak az iskolából. A hozzászólások során kiderült, hogy több mint 20 tanuló távozott két nap alatt az iskolából.

További megrázó élményt jelentett az, hogy a tankerület képtelen volt reagálni ezekre a felvetésekre, egyszerűen nem értik, hogy mi történik körülöttük. Tanácsstalanságuknak egy az oka: tapasztalat alapján mondhatom, hogy senki nem fogja őket megkeresni ebben az ügyben, mert nem bíznak bennük. Hitelüket veszítették. Mert miközben ez történt, ők átfogó vizsgálatot tartottak az iskolában: a foglalkoztatás jogszerűségét vizsgálták. Gratulálók, telitalálat!

A helyzet kétségbeejtő, a tanárok olyan ütemben menekülnek az iskolából, hogy azzal csak a menekülő gyerekek száma vetekszik. Végtelenül elkeserít, hogy a nagy múltú intézmény szemem láttára hullhat szét. Innen nem lehet tanácsot adni, de én azt javasolnám, hogy mentsék fel a vizsgálat időpontjára az igazgatót, és bízzanak meg egy hozzáértő személyt, hátha még menthető a helyzet. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Gréczy Zsolt képviselő úr, a Demokratikus Koalíció képviselője: „Színházi előadásokat tilt be a hatalom” címmel. Megadom a szót, ötperces időkeretben. Öné a szó, képviselő úr.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Mostanában egyre erősebb jelenség a magyar közéletben, és borzolja a kulturális közélet vizeit, hogy néhány héttel ezelőtt arról kellett beszámolnom a tisztelt Ház előtt, hogy Alföldi Róbert egyik rendezését tiltották be Zala megyében, most pedig arról van szó, hogy az Állami Operaház Erkel Színházában tiltják be a Billy Elliot című előadást. Természetesen nem arról szeretnék érvelni, hogy ez egy jó előadás-e vagy sem, hiszen ez ízlés kérdése, mindenki eldönti, hogy kinek tetszik, kinek nem. Amellett sem kezdek el érvelni, hogy a szerzője bizonyos Elton John, aki az Egyesült Királyságban lovaggá ültetett, hogy egy ilyen világhírű művésztől van szó, csupán arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy ez nincsen rendjén. Tehát a Magyar Állami Operaház vezetője, még akkor is, ha Orbán Viktor nevezte ki a Hír TV korábbi műsorvezetőjét, akkor sem kerülhet olyan helyzetbe, hogy kénytelen kiállni, és azt mondani a sajtó nyilvánossága előtt és a választóknak, hogy bocsánat, mégsem mennek olyan jól a jegyek erre az előadásra, és mégis inkább leveszem az előadást a műsorról. Ez teljességgel elfogadhatatlan.

(17.40)

És nemcsak azért elfogadhatatlan, mert 2018-ban az Európai Unió egyik tagállamában ez egy szé-

gyen és gyalázat, hanem azért is, mert a jelenség mögött fölsejlik valami, amiről azt gondoltuk, hogy az ötvenes-hatvanas évekre volt jellemző Magyarországon, de inkább az ötvenes évekre, amikor a párthoz közel álló újságban, ennek a mostaninak nem mondanám a címét, mert szégyellném kimondani, nevezzük Szabad Népnak, egész egyszerűen megjelenik egy cikk egy olyan szerző tollából, akinek a nevét se hallotta soha senki, olyan, mintha munkáslevelező lenne a régi Szabad Nép idejében, egyszer csak megírja, hogy neki valamiért nem tetszik egy előadás. Akkor először az Operaház igazgatója úgy gondolja - egyébként nagyon helyesen -, hogy ki kell állnia a saját műsorpolitikája mellett és egy sikerdarab repertoáron tartása mellett, majd utána olyan nyomás nehezedik rá fideszes kormányzati körökből, olyan politikai és ízlésbeli nyomás, hogy kénytelen hagyni, hogy megroppanjon a gerince, és ezek után betilt egy előadást. Ez egészen egyszerűen nincsen rendben. Nem Lakatos Ernők korát szeretnék élni 2018-ban Magyarországon, amikor ezek megtörténtek. Jelzem, már a nyolcvanas évek végén Aczél György sem tiltott be semmit, hanem működött a Katona József Színház akkor is, ha nem tetszett neki, és voltak olyan előadások, amelyek nyilván nem állták ki az akkori állampárt ízlését, de ennek ellenére mégsem tiltották be őket.

Tehát szeretném arra felhívni a Fidesz figyelmét és a kormánypárti képviselők és a kormány figyelmét, hogy ez egy rendkívül súlyos hiba, és további rontja Magyarország nemzetközi tekintélyét, Magyarország nemzetközi megítélését. És, mondom, nem arról van szó, hogy kinek tetszik és kinek nem, mert valakinek tetszik, valakinek nem egy bizonyos kulturális előadás, de az, hogy betiltunk előadásokat, az nagyon rossz időkre emlékezteti ezt az országot. Nagyon szeretném, ha nem kerülne Magyarország abba a helyzetbe, hogy bármikor is lesz kormányváltás - az lenne a jó, ha ez ma történné -, utána majd egy következő hatalom is azon kezdene el gondolkodni, hogy a Fidesz ízlésvilágába illeszkedő és az új kormánynak nem tetsző produkciókat tiltana be. Ettől óvnám Magyarországot. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Farkas Gergely képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Miért nem foglalkozik a kormány az iskolájukba ingázó több tízezer diák problémáival?” címmel. Megadom a szót, ötperces időkeretben.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik mindig is nagyon érzékeny volt a fiatalok problémáira, rendszeresen idehoztuk őket a Ház elé, és a mai felszólalásommal is így szeretnék tenni. Már csak azért is, mert az elmúlt hetekben olyan megkeresést kaptam, amely a fiatalokból belül egy olyan társadalmi csoport problémáira hívja fel a figyelmet, amely problémák méltatlanul el vannak hallgatva, és sajnos nem foglalkozik velük a kormány, pedig igenis szükséges lenne, hogy tegyenek ezen problémák megoldása érdekében.

Ez a társadalmi csoport, ezek a diákok, akik bejárnak az iskolájukba, különböző kisebb településekről az általános iskolájukba vagy éppen a középiskolájukba kénytelenek bejárni nap mint nap, ugyanis mondjuk, nem kollégisták, mert nem vették fel őket a kollégiumba, vagy éppen nem szeretnék kollégiumban élni, mert fontos számukra, hogy minden estét a szüleik, a családjuk körében tudjanak tölteni, vagy éppen ott vannak olyan körülmények, ahol tudnak normálisan tanulni. Vannak tehát sok tízezren olyanok, akik nem szeretnék kollégiumba kerülni egy olyan esetben sem, amikor az iskolájuk a saját lakóhelyüktől messzebbre esik. Márpedig önmagában az, hogy ki hova születik, hol lakik, az egy adottság a legtöbb esetben, és hogy attól milyen messze van az a középiskola, ahová ő szeretne járni, az szintén egy olyan adottság, amit annyira nem tud az ember befolyásolni. Valahogy meg kell oldani a bejárást ilyen esetekben is.

Ezeknek a fiataloknak, bizony látni kell, hogy nagyon nagy nehézségeik vannak, naponta többórás utazással kell akár szembenézniük, ami önmagában fárasztó, korábban kell kelniük, mint egy olyan diák, aki az adott városban él, ahová iskolába is jár. Ugye, abban az esetben, ha ott él az illető, akkor átsétál az iskolájába, vagy éppen helyközi járással elmegy az iskolájába. Ez néhány tíz percet vehet igénybe maximálisan, miközben azok, akik bejárnak távolabbi településekről, ez bizony, mondom még egyszer, akár naponta egy-két órát is igénybe vehet. Korábban kell tehát kelniük, később érnek haza. És akkor még nem is beszélünk arról, hogy valakinek át kell szállnia, akkor várakoznia kell, télen ez egy elég kegyetlen dolog tud lenni, a hidegben várakozni. Tehát nagyon sok olyan problémával küszködnek ezek a diákok, amikkel nekik szembe kell nézniük, önmagában azért, hogy eljussanak az iskolájukba.

De szintén a levélíró, aki megfogalmazta nekem a problémákat - és nemcsak a saját nevében, hanem nagyon sok diák nevében is beszélt -, elmondta, hogy a menetrendek a legtöbb esetben nem tudják figyelembe venni ezeknek a diákoknak az igényeit. Márpedig iskola után számos olyan dolog lenne számukra foglalkozásként, amiről bizony azért lemaradnak, mert éppen hazafelé elmenne az utolsó busz, így aztán azt el kell érni. Nem tudnak elmenni különböző sportedzésekre, különböző szakkörökre, foglalkozásra, ne adj' isten, a barátaikkal se tudnak egy kis időt tölteni, mert nekik sietniük kell hazafelé.

Láthatjuk tehát, hogy micsoda problémákkal küszködnek ezek a fiatalok, és nagyon fontos lenne, hogy velük is foglalkozzunk. Ha már a kormány ügyis azt hangoztatja, hogy senkit nem hagynak az út szélén, akkor ezt a társadalmi réteget se hagyják, hanem induljon el egy közös gondolkodás, hogy mit lehet tenni annak érdekében, hogy ezeknek a fiataloknak jobb legyen. Merthogy itt egy közös gondolkodásra van szükség, én úgy gondolom, hogy ez egy nagyon komplex, összetett kérdés, itt értelemszerűen akár csak egy busz- és egy vasúti menetrendet figyelembe véve nem lehet olyan menetrendet összeállítani, amely minden ilyen igényt figyelembe tud venni, tudjuk nagyon jól, hogy ilyen menetrend soha nem fog

létezni, amely mindenkinek megfelelő, de abban biztos vagyok, hogy lehet a jelenleginél jobb menetrendet összeállítani.

Ehhez nem kellene más, mint például az adott iskoláknak mindig tanév kezdetén a busztársaságokkal, a vasúttársaságokkal egyeztetni, elmondani, hogy hova járnak be hozzájuk fiatalok, milyen igényeknek próbáljanak megfelelni, és biztos vagyok benne, ha kötelező lenne egy ilyen egyeztetést lefolytatni minden érintett iskolának az adott területi, regionális vagy megyei busz- és vasúttársaságokkal, akkor már egy jobb menetrendet lehetne kialakítani.

Fontos lenne például a NAT kapcsán is azon elgondolkodni, hogy mennyire van szükség, és megoldható-e az, hogy ne legyen szükség nulladik órákra. A nulladik órák önmagukban megterhelők mindenki számára, akiről pedig én a mai felszólalásomban beszélek, a bejárós diákok számára még nagyobb nehézséget okoz. Ilyen esetekben, amikor hét órára be kell érni az iskolába, azért nem kizárt, hogy egy ilyen bejárós diáknak fél öt-ötkor fel kell kelnie, ami egy tizenegynéhány éves fiatalnak nehézséget okoz.

En tehát arra szeretném biztatni a kormányt, hogy foglalkozzon ezen társadalmi réteg problémáival, induljon el egy közös gondolkodás, és próbáljuk lehetővé tenni, hogy számukra is könnyebbségek szülessenek, egy könnyebb iskolába járási módszert tudjunk kitalálni számukra. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Mire számíthatunk?” címmel. Megadom a szót, ötperces időkeretben.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A „mire számíthatunk?” kifejezés nemcsak a politikai szereplőket, hanem a szakmai, illetve tudományos élet szereplőit is igazgatja, ha az egészségügyről beszélünk. Éppen ezért sokan bizakodással és sokan nagy kérdésekkel vágtak neki és várták azt a bekövetkezett változást, ami az egészségügy állami szintű irányításában az elmúlt időszakban végbement, lévén új minisztere, illetve új államtitkársága lett ennek a területnek. És pontosan a változásoknak a helyes irányba való lökése érdekében több szervezet, így többek között a Magyar Orvosi Kamara is kifejtette álláspontját, hogy mit tartana helyesnek, melyek lennének azok az első lépések, amelyeknek meg kell valósulniuk. És úgy gondoltam, azért is hozom képviselőtársaim elé ezeket a pontokat, mert ezek nemcsak a Magyar Orvosi Kamarának, hanem nagyobb részt a társadalomnak, sőt a szakmának az elvárásait tükrözi, és úgy gondolom, hogy ezek olyan alapvető dolgok, amelyekben mindannyian egyet tudunk érteni és egyet is fogunk érteni.

Az első legfontosabb változási pont, amelyben mindenképpen az új kormány nagy körültekintéssel kell eljárnia, az az egészségügy mindennapi korrupciója, a hálapénz. Nagyon sokat szoktunk itt a Ház

falai között is beszélni róla, de talán nem eleget, éppen ezért fontos tudni, hogy a hálapénz jelensége bár a régebben gyökerezik, sikerült túlélnie a rendszerváltás időszakát, és most már egy ilyen üzemszerű működéssé ment át az egészségügyben, ami sokszor egyébként pótolja azokat a forrásokat, amelyek akár a dolgozó oldalán, akár az intézmény oldalán hiányzik, és mintegy kompenzációként épült bele a rendszerbe.

De azt is ki kell mondani, hogy a hálapénzre nincs szükség, és egyébként az Orvosi Kamara, de minden szervezet, nemcsak politikai pártok, hanem minden szakmai szervezet erre hívta fel a figyelmet. Így hát az első fontos lépés a hálapénz tiltása, természetesen olyan előfeltételek megteremtésével, ami a magas béreket jelenti, illetve a kórházak rendes finanszírozását, hiszen ezek tudják csak megállítani a hálapénz mögött rejlő jelenségeket.

(17.50)

A második nagyon fontos, szintén pénz: ez a közkiadások mértéke. A Magyar Orvosi Kamara csakúgy, mint a Jobbik, de szerintem a kormány szakmai tanácsadói is úgy gondolják, hogy az egészségügyre fordított közkiadásaink nemcsak európai viszonylatban, hanem a magyar egészségügyet nézve is rendkívül alacsonyok, ami azt jelenti, hogy a GDP-arányos költségünk európai uniós szinten legalább 2 százalékkal van elmaradva. Ez bizony abban csúcsosodik ki, hogy sok esetben a kórházak, az intézmények nem tudják ellátni a tervezett beavatkozásokat, sem időben, sem eszközzel nincsenek megfelelően ellátva. Éppen ezért torlódás és a betegeknek egy diszkomfort keletkezik.

Éppen ezért ez a terület, amire nem kell vagy nem szabad a pénzt sajnálni, hiszen az előregedő vagy időszedő társadalom és a technológia szorítása egyre jobban abba az irányba mutat, hogy bármit is teszünk, az egészségügy mindig az a terület lesz, ahová folyamatosan költeni kell, és egyre növekvő forrásokat kell beletenni. Persze, mindennek van egy észszerűségi határa, ezt is figyelembe kell venni. Hiszen számos példa mutatja, hogy míg az Egyesült Államokban rengeteget költenek az egészségügyre, sem technológiában, sem a halálozási és a megbetegedési mutatókban nem állnak előrébb, mint az európai országok. Tehát nem minden a pénz ebben az esetben, hanem a pénz jó felhasználása is.

De olyan kérdésekben is, amelyekben a Jobbiknak is hasonló az álláspontja, kifejtette álláspontját az Orvosi Kamara. Mi úgy gondoljuk, egy kicsi rész, de nagyon is fontos, ez pedig az egészségügy és az egészség oktatása az iskolákban. Nem lehet elégszer hangsúlyozni, hogy hiányzik a magyar tanrendből, hiányzik a magyar gyermekek oktatásából, amit mi, illetve a szüleink korosztálya sem tanult meg, hogy hogy kell helyesen az egészségügyben viselkedni, mikor kell és hova kell az egészségügyi szolgáltatásért fordulni. Éppen ezért azzal tartozunk felelősséggel, és szerintem a kormány is azzal fog felelősséggel tartozni, hogy ezt megismertesse, és a gyermekekkel, a diákokkal megismertesse, és megtanítsa, hogy miként lehet eligazodni.

Lényegében a száz napból, amit javasolni szoktak, vagy amit egy békeidőszakként szoktak javasolni, hogy nézzük el a kormány tevékenységét, eltelt 30, most már lassan 40 nap, és egyelőre nehezen körvonalazódik az, hogy mit akar az egészségügyi államtitkárság. Éppen ezért tartottam fontosnak legalább a Parlamenti Napló, illetve a hallgatóság és a nézők számára, hogy elhangozzanak ezek az intelmek, hiszen ezek nagyjából szakmai, jól megalapozott szakmai követelések, amelyek egyébként a pártpolitikától teljesen mentesek. Ha magunkra valamit is adunk, illetve komolyan vesszük, hogy az egészségügyben fejleszteni valónk van, akkor ezeket talán illik megfogadni.

Kíváncsian várjuk a továbbiakban, hogy az államtitkár - a korábbi államtitkárnak volt öt pontja - milyen pontokkal fog előállni, hogy miben tudnak változtatni az egészségügy rendszerén ahhoz, hogy több pénz legyen benne, hogy magasabb színvonalú ellátás legyen, és hogy látszódjon végre a költségvetésben is, hiszen a következő költségvetésben sem igazán látszódik, hogy ezekre a problémákra valódi megoldást lehet találni.

Köszönöm szépen képviselőtársaim figyelmét. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Meddig még?” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A napirend utáni felszólalások órája az az időszak, amelyet rendre igen kevés képviselő hallgat végig, de annál szabadabban lehet komolyabb témákat elővenni. E tekintetben a magyar népességfogyás mint legnagyobb tragédiánk kérdésköre kapcsán szeretném emlékeztetni kormánypárti képviselőtársaimat arra, hogy bár többen közülük már egyfajta dicsőhimnuszt kezdtek zengeni annak kapcsán, hogy a trendek szerintük megfordulni látszanak, sajnálatos módon a KSH népmozgalomra vonatkozó adatai az előzetes adatok alapján 2018 első negyedévében az élve születések számát vizsgálva 1,9 százalékos csökkenést mutattak az előző év hasonló időszakához képest.

Tehát sajnálatos módon az élve születések számát nem sikerült akármilyen úton-módon az emelés felé vinni. Az a szerencsénk, hogy a halálozások számára az érintett időszakban mintegy 6 százalékkal kevesebb volt, mint a korábbi év hasonló szakaszában, ily módon a kép nem még inkább katasztrófális.

De míg a halálozások tekintetében az egyszerűnek nem mondható, de éves influenzavírus komoly hatásokat rejthet magában egyik évről a másikra vonatkozóan, bennünket sokkal inkább az élve születések száma érdekel, hiszen ha azt szeretnénk, hogy hatvan-nyolcvan év múlva ne rezervátum jellegű állapotok jellemezzék Magyarország kétharmadát vagy akár a jelenlegi ország egészét, akkor bizony el kell

kezdenünk törni a fejünket azon, hogy milyen nemzeti minimumot jelentő programpontok mentén lehetne az elmozdulást elérni. Elmondható ugyanis, hogy mintegy negyvenéves folyamat a népességfogyás Magyarországon, és a kormányzat félrevezető módon a termékenységi mutató, a termékenységi arányszám egyébként nagyon szerencsés javulásával takarozik a tekintetben, hogy ő bizony tesz valamit.

Itt a problémánk annyi, hogy a termékenységi arányszám hiába nőtt az 1,2-es mélypontról akár 1,54-re is, az a bázis, amely a szülőképes korban lévő nők, honfitársaink számát jelenti, folyamatosan szűkül. Ezen belül hiába javulnak az arányok, mint a mellékelt adatok is mutatják, ez bizony a népességfogyást nem tudja lassítani. Még az élve születések száma sem emelkedett. Éppen azért küzd az Orbán-kormány, hogy nyolc év kétharmados kormányzás után egyáltalán szinten maradjon az előző év hasonló időszakához képest ez a szám, ami, lássuk be, eredményként edeskevés.

Éppen ezért a költségvetési időszakban a Jobbik számos olyan módosító javaslatot nyújt be, amely érdemben képes lenne lassítani a népességfogyás ütemét, egyben a családokat hozzásegíteni ahhoz, hogy ha ilyen szándékuk, ilyen vágyuk van, akkor a vágyott gyermekek világra jöhessenek. S éppen ennek okán legalább a gyermeknevelési cikkek áfatartamát 27-ről 5 százalékra szeretnénk csökkenteni, csökkentetni. Bőven látjuk ennek lehetőségeit a jelenlegi költségvetési tervezetben, bőven van ennyi tartalék.

De van ám egy másik kardinális terület, amiről hosszú vitákat sajnos nem szoktunk folytatni a kormányzattal, hiszen nem kapunk válaszokat a felvetésre. Ezért örülök annak, hogy Németh Szilárd István miniszter úr itt tartózkodik jelen pillanatban a teremben, és kellő elszántság esetén tud válaszolni arra a felvetésre, hogy az irányított reprodukciós folyamatok és asszisztált reprodukciós folyamatok tekintetében hajlandó-e a kormányzat végre olyan támogatási rendszert kidolgozni, amelynek a végeredménye, miniszter úr, teljesen egyszerű.

A lényeg az lenne, hogy ahol egészségügyi akadály van a gyermekvállalásnak, a szándék mégis megvan ehhez, ott felső kalap nélkül és mindenféle eszközt bevetve támogassuk ezeket a magyar családokat. Tehát ne kelljen nekik horrorisztikus összegeket belezárni ebbe a kísérleti rendszerbe, ne kelljen nekik várolistákkal szembesülniük, hanem egyszerűen, akiknek amúgy is van egy egészségügyi akadály, de Magyarország számára a legnagyobb „szolgálattételt” kívánja foganatosítani, az mindenféle fegyvernemben, mindenféle eszköz tekintetében kapja meg az öt megillető támogatást.

Úgy gondolom, ez nemcsak össznemzeti érdek, de emberiség szempontról is kötelességünk, és úgy gondolom, hogy egy normálisan működő parlamentnek ezeket a szakmai vitákat kellene lefolytatni, akár a napirend utáni felszólalások óráján egy párbeszéd elindításával, hogy aztán később a költségvetési viták során már visszatérő kérdésként csak a rendszer finomhangolásáról diskurálhassunk, és arról, hogy hogyan lehet mindezt javítani.

Jelen pillanatban a Jobbik költségvetési módosító javaslatának elfogadásán múlik, hogy ebbe a rendszerbe tudunk-e elegendő forrást csoportosítani vagy sem. Ennek szellemében nemcsak várom, de elvárom a kormányzat érdemi reakcióját, mert annál fontosabb nincs, mint hogy Magyarországon legalább a reprodukciót biztosítsuk, mielőtt gyarapodásba fordítjuk át a hazánkat.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik sorai-
ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 8 órakor folytatja ülését.
Az ülésnapot bezárom.

(Az ülésnap 17 óra 58 perckor ért véget.)

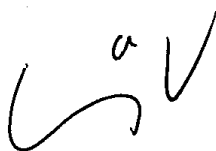
Földi László s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Szabó Sándor s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)